OCTOIHUL DUMINICAL

Diortosire: ierom. Petru Pruteanu

Portugalia, 2019

CUPRINSUL

GLASUL ÎNTÂI 3
SÂMBĂTĂ, LA VECERNIA MARE 3
DUMINICĂ LA UTRENIE 5
DUMINICĂ, LA LITURGHIE 18
GLASUL AL DOILEA 19
SÂMBĂTĂ, LA VECERNIA MARE 19
DUMINICĂ, LA UTRENIE 21
DUMINICĂ, LA LITURGHIE 30
GLASUL AL TREILEA 32
SÂMBĂTĂ, LA VECERNIA MARE 32
DUMINICĂ LA UTRENIE 34
DUMINICĂ, LA LITURGHIE 44
GLASUL AL PATRULEA 46
SÂMBĂTĂ, LA VECERNIA MARE 46
DUMINICĂ LA UTRENIE 48
DUMINICĂ, LA LITURGHIE 59
GLASUL AL CINCILEA 61
SÂMBĂTĂ SEARA, LA VECERNIA MARE 61
DUMINICĂ LA UTRENIE 63
DUMINICĂ, LA LITURGHIE 74
GLASUL AL ŞASELEA 76
SÂMBĂTĂ, LA VECERNIA MARE 76
DUMINICĂ LA UTRENIE 78
DUMINICĂ, LA LITURGHIE 90
GLASUL AL ŞAPTELEA 91
SÂMBĂTĂ, LA VECERNIA MARE 91
DUMINICĂ LA UTRENIE 93
DUMINICĂ, LA LITURGHIE 104
GLASUL AL OPTULEA 106
SÂMBĂTĂ, LA VECERNIA MARE 106
DUMINICĂ LA UTRENIE 108
Duminică, LA LITURGHIE 120
LUMINÂNDELE SAU EXAPOSTILARIILE ÎNVIERII 121

CÂNTĂRILE ÎNVIERII
PE GLASUL ÎNTÂI

SLUJBA DE DUMINICĂ
SÂMBĂTĂ, LA VECERNIA MARE

După Psalmul de seară (103) și după Catisma I (Fericit bărbatul..), la Doamne strigat-am... se pun 10 stihiri: din Octoih 3 ale Învierii și 4 ale lui Anatolie, iar din Minei 3 (ori 6, dacă se prăznuiește sfântul); Slavă.. din Minei, Și acum, a Născătoarei din Octoih, a glasului de rând.

Stihirile Învierii:

Stih: *Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău.*

Rugăciunile noastre cele de seară, primește-le, Sfinte Doamne, și ne dă nouă iertare păcatelor, că Singur Tu ești Cel ce ai arătat în lume învierea.

Stih: *Pe mine mă așteaptă drepții, până ce-mi vei răsplăti mie.*

Înconjurați, popoare, Sionul și-l cuprindeți pe el și dați slavă în el, Celui ce a înviat din morți; că Acesta este Dumnezeul nostru, Cel ce ne-a izbăvit de fărădelegile noastre.

Stih: *Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu.*

Veniți, popoare, să lăudăm și să ne închinăm lui Hristos, slăvind Învierea Lui cea din morți, că Acesta este Dumnezeul nostru, Care a izbăvit lumea din rătăcirea vrăjmașului.

Alte stihiri, ale lui Anatolie.

Stih: *Fie urechile Tale cu luare aminte la glasul rugăciunii mele.*

Veseliți-vă, ceruri, trâmbițați, temeliile pământului, munților, glăsuiți bucurie. Că iată, Emanuel pe Cruce a pironit păcatele noastre și, Cel ce dă viață, moartea a omorât, pe Adam înviindu-l, ca un iubitor de oameni.

Stih: *De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea.*

Pe Cel ce cu trupul, de voie, pentru noi S-a răstignit, a pătimit și S-a îngropat și a înviat din morți, să-L lăudăm grăind: Întărește în dreapta credință Biserica Ta, Hristoase, și împacă viața noastră, ca un bun și de oameni iubitor.

Stih: *Pentru numele Tău Te-am așteptat , Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.*

Înaintea mormântului Tău celui purtător de viață stând noi, nevrednicii, doxologie aducem milostivirii Tale celei negrăite, Hristoase, Dumnezeul nostru; căci Crucea și moartea ai primit, Cel ce ești fără de păcat, ca să dăruiești lumii Învierea, ca un iubitor de oameni.

Stih: *Din straja dimineţii până în noapte, din straja dimineţii, să nădăjduiască Israel spre Domnul.*

Pe Cuvântul, Cel împreună cu Tatăl fără-de-început şi împreună-veşnic, Care din pântece fecioresc în chip de negrăit a ieşit şi crucea şi moartea pentru noi de voie a primit şi a înviat întru slavă, să-L lăudăm grăind: Dătătorule de viaţă, Doamne, slavă Ţie, Mântuitorul sufletelor noastre.

Slavă, a Sfântului (din Minei, dacă are), Şi acum.. a Născătoarei. Dacă sfântul nu are Slavă, se cântă Slavă…, Şi acum…, a Născătoarei de Dumnezeu (Dogmatica).

Pe ceea ce este slava a toată lumea, care din oameni a răsărit şi pe Stăpânul L-a născut, uşa cea cerească, pe Maria Fecioara să o lăudăm, cântarea celor fără de trupuri şi podoaba credincioşilor. Că aceasta s-a arătat cer şi Biserică a Dumnezeirii; aceasta peretele cel din mijloc al vrajbei surpându-l, pace a adus şi împărăţia a deschis. Deci, pe aceasta având-o ancoră a credinţei, apărător avem pe Domnul, Cel ce S-a născut dintr-însa. Îndrăznească, dar, îndrăznească poporul lui Dumnezeu, că Acesta va birui pe vrăjmaşi ca un Atotputernic.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile:

Cu patima Ta, Hristoase, din patimi ne-am liberat, şi cu învierea Ta, din stricăciune ne-am izbăvit; Doamne , slavă Ţie.

Stih: Domnul S-a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins.

Să se bucure făptura, cerurile să se veselească, neamurile de bucurie să bată din palme. Că Hristos, Mântuitorul nostru, pe Cruce a pironit păcatele noastre; şi, moartea omorând, viaţă nouă ne-a dăruit, pe Adam cel căzut cu tot neamul ridicându-l, ca un iubitor de oameni.

Stih: Pentru că a întărit lumea care nu se va clinti.

Împărat fiind al cerului şi al pământului, Cel ce eşti necuprins, de bună voie Te-ai răstignit, pentru iubirea de oameni; pe Tine iadul întâmpinându-Te jos s-a amărât, iar sufletele drepţilor primindu-Te s-au bucurat, şi Adam văzându-Te pe Tine, Ziditorul, în cele dedesubt a înviat. O, minune! Cum a gustat moarte Viaţa tuturor? Deci, precum a voit, a luminat lumea care strigă şi grăieşte: Cel ce ai înviat din morţi, Doamne, slavă Ţie.

Stih: Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Femeile mironosiţe miruri aducând, cu sârguinţă şi cu tânguire la groapa Ta au ajuns; şi, negăsind preacurat trupul Tău, dar aflând de la înger minunea cea nouă şi preaslăvită, apostolilor au zis: Înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Slavă…, a sfântului din Minei, Şi acum…, a Născătoarei, cea de la glasul pe care s-a cântat Slavă… a sfântului.

Iată s-a plinit prorocia lui Isaia, căci fecioară fiind ai născut, iar după naştere, ca şi mai înainte de naştere ai rămas; căci Dumnezeu era Cel ce S-a născut, pentru acesta şi firile le-a înnoit. Ci, o, Maică a lui Dumnezeu, rugăciunile robilor tăi ce se aduc ţie nu le trece cu vederea, ci, ca ceea ce ai purtat în braţele tale pe Cel milostiv, spre robii tăi milostiveşte-te şi mijloceşte să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Învierii:

Piatra fiind pecetluită de iudei şi ostaşii străjuind preacurat trupul Tău, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, dăruind lumii viaţă. Pentru aceasta puterile cerurilor strigau Ţie, Dătătorule de viaţă: Slavă învierii Tale Hristoase; slavă Împărăţiei Tale; slavă iconomiei Tale, Unule Iubitorule de oameni.

Apoi Slavă, a sfântului din Minei. Şi acum, al Născătoarei, cel de la glasul pe care s-a cântat troparul sfântului.

Gavriil zicând ţie, Fecioară, „Bucură-te!", împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine, chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai cuprinzătoare decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău. Slavă Celui ce S-a sălăşluit întru tine; slavă Celui ce a ieşit din tine; slavă Celui ce ne-a izbăvit pe noi prin naşterea ta.

***

DUMINICĂ LA UTRENIE

După cei şase psalmi, se cântă Dumnezeu este Domnul..., de trei ori, şi troparul Învierii (de 2 ori), Slavă..., troparul sfântului, Şi acum..., al Născătoarei după glasul troparului sfântului. Apoi, Catismele de rând ale Psaltirii; după Catisma întâi:

Sedelnele Învierii, glasul 1:

Însăşi podobia:

Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te slăvim, nimicitorul stricăciunii; la Tine cădem, Cel ce ai înviat din mormânt ca Unul-Dumnezeu.

Slavă..

Pe Cruce fiind pironit de voie, Îndurate, în mormânt fiind pus ca un mort, Dătătorule de viaţă, stăpânirea morţii ai zdrobit cu moartea Ta, Puternice. Că de Tine s-au cutremurat portarii iadului; Tu împreună ai sculat pe morţii cei din veac, ca un iubitor de oameni.

Şi acum..

Maica lui Dumnezeu, pe tine te ştim toţi cei ce cu dragoste alergăm la a ta bunătate, care, şi după naştere, te-ai arătat fecioară cu adevărat. Pe tine te

avem ocrotitoare noi, păcătoşii; pe tine izbăvire întru ispite te-am câştigat, singura cu totul fără de prihană.

După Catisma a doua, Sedelnele:

Podobie: Piatra fiind pecetluită...

Femeile, mânecând, au venit la mormânt, şi vedere îngerească văzând, s-au cutremurat; mormântul a strălucit viaţă, minunea le-a spăimântat pe ele. Pentru aceasta, mergând au vestit ucenicilor Învierea. Iadul l-a prădat Hristos, ca Cel ce este singur tare şi puternic; şi pe cei căzuţi i-a sculat pe toţi, frica osândirii dezlegând cu puterea Crucii.

Slavă...

Pe Cruce fiind pironit, Viaţa tuturor, şi între morţi fiind socotit, Tu Domnul cel fără de moarte, înviat-ai a treia zi, Mântuitorule, şi ai sculat pe Adam din stricăciune. Pentru aceasta, Puterile cerurilor strigau Ţie, Dătătorule de viaţă: Slavă patimilor Tale, Hristoase; slavă învierii Tale; slavă smereniei Tale, Unule-Iubitorule de oameni.

Şi acum..., a Născătoarei:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Marie, ceea ce eşti locaş cinstit al Stăpânului, ridică-ne pe noi, cei căzuţi în prăpastia cumplitei deznădăjduiri şi a greşelilor şi a necazurilor; că tu eşti izbăvitoare şi ajutătoare a păcătoşilor, ocrotitoare tare şi izbăveşti pe robii tăi.

Apoi Psalmul 118: Fericiţi cei fără prihană în cale.. şi troparele: Binecuvântat eşti, Doamne..., ectenia mică şi

IPACOI:

Pocăinţa tâlharului raiul a dobândit, iar plângerea mironosiţelor bucuria a vestit; că ai înviat, Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

Şi îndată se cântă:

ANTIFOANELE

Antifonul 1:

Când sunt necăjit, auzi durerile mele, Doamne, către Tine strig.

Pustnicilor, celor ce sunt departe de lumea cea deşartă, neîncetată le este dorirea după Dumnezeu.

Slavă..., Şi acum...,

Sfântului Duh, cinste şi slavă împreună se cuvine, precum Tatălui şi Fiului; pentru aceasta să cântăm o stăpânire a Treimii.

Antifonul 2:

La munții legilor Tale m-ai înălțat; cu virtuți luminează-mă, Dumnezeule, ca să Te laud pe Tine.

Cu mâna Ta cea dreaptă luându-mă Tu, Cuvântule, ferește-mă, păzește-mă, ca să nu mă ardă focul păcatului.

Slavă..., Și acum...,

Prin Sfântul Duh toată făptura se înnoiește, întorcându-se la cele dintâi; că întocmai puternic este cu Tatăl și cu Cuvântul.

Antifonul 3:

De cei ce mi-au zis mie: „Să mergem în curțile Domnului”, veselitu-mi-s-a duhul și mi s-a bucurat inima.

În casa lui David va fi frică mare, că scaunele punându-se, vor fi judecate toate semințiile și limbile pământului.

Slavă..., Și acum...,

Sfântului Duh cinste, închinare, slavă și putere se cuvine să-I aducem, ca și Tatălui și Fiului; că Unime este Treimea după fire, iar nu după fețe.

Prochimenul:

Acum Mă voi scula, zice Domnul, pune-mă-voi întru mântuire, îndrăzni-voi întru El.

Stih: Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate.

Apoi: Toată suflarea să laude pe Domnul (de doua ori).

Suflarea toată și toată făptura, să laude sfânt numele Domnului, pe Domnul.

Evanghelia de rând a Învierii. Învierea lui Hristos, văzând.. și Psalmul 50.

CANOANELE

Cântarea 1:

Canonul Învierii, alcătuire a lui Ioan Damaschin

Irmosul: Dreapta Ta cea purtătoare de biruință, cu dumnezeiască cuviință, întru tărie s-a preaslăvit. Că aceasta, Nemuritorule, ca o puternică a toate, pe portivnici a zdrobit, făcând israelitenilor cale nouă prin adânc.

Cel ce, cu mâinile cele preacurate, m-ai făcut la început din țărână, cu lucrare dumnezeiască, mâinile Ți-ai întins pe Cruce, chemând din pământ iarăși trupul meu cel stricat, pe care l-ai luat din Fecioară.

Moarte ai răbdat pentru mine și sufletul Ți-ai dat morții, Cel ce, cu suflare dumnezeiască, suflet înlăuntru mi-ai pus și dezlegându-mă din legăturile cele veșnice și împreună (cu Tine) înviindu-mă, cu nestricăciune m-ai slăvit.

A Născătoarei:

Bucură-te, izvorul harului! Bucură-te, scară şi uşă cerească! Bucură-te, sfeşnic şi amforă de aur şi munte netăiat, care ai născut lumii pe Hristos, dătătorul de viaţă!

Canonul Crucii-Învierii, alcătuire a lui Cosma de Maiuma

Irmos: *Hristos Se naşte…*

Hristos, întrupându-Se, m-a îndumnezeit; Hristos, smerindu-Se, m-a înălţat; Hristos, pătimind cu firea trupului, m-a făcut nepătimitor, Dătătorul de viaţă. Pentru aceasta Îi cânt cântare de mulţumire, că S-a preaslăvit.

Hristos, răstignindu-Se, m-a înălţat; Hristos, fiind omorât, împreună cu El m-a înviat; Hristos viaţă mi-a dăruit. Pentru aceasta, întru veselie bătând din palme, cântare de biruinţă cânt Mântuitorului, că S-a preaslăvit.

A Născătoarei:

Pe Dumnezeu, Fecioară, L-ai zămislit, pe Hristos în feciorie L-ai născut, pe Cel ce S-a întrupat din tine, Preacurată; pe Fiul Unul-Născut într-un ipostas, dar cunoscut în două firi, că S-a preaslăvit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu:

Irmos: *Dreapta Ta cea purtătoare…*

Ce cântare vrednică îţi va aduce ţie neputinţa noastră? Decât numai pe cea de bucurie, precum ne-a învăţat pe noi în chip tainic Gavriil: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, Maică nenuntită.

Pururea Fecioarei şi Maicii Împăratului Puterilor celor de sus, din inimă preacurată, credincioşii duhovniceşte să-i strigăm: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, Maică nenuntită.

Nemăsurat este adâncul naşterii tale celei nepătrunse, Preacurată. Deci, credinţă neîndoielnică nemincinoasă aducem ţie, grăind: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, Maică nenuntită.

Cântarea a 3-a:

Canonul Învierii

Irmosul: Cel ce singur ştii neputinţa fiinţei omeneşti şi, prin milostivire, ai îmbrăcat chipul ei, încinge-mă cu putere de sus ca să strig Ţie: Sfântă este Biserica cea însufleţită a slavei Tale celei preacurate, Iubitorule de oameni.

Dumnezeul meu fiind, Bunule, pe mine cel căzut m-ai miluit; şi a Te pogorî la mine ai binevoit, înălţându-mă prin răstignire, ca să strig Ţie: Sfânt este Domnul slavei, Cel fără asemănare întru bunătate.

Viaţa întrupată fiind, Hristoase, şi întru mine, cel stricat, ca un Dumnezeu milostiv îmbrăcându-Te, în ţărâna morţii pogorându-Te, Stăpâne, ai sfărâmat stricăciunea şi, a treia zi înviind, pe morţi întru nestricăciune i-ai îmbrăcat.

A Născătoarei:

Pe Dumnezeu în pântece zămislind, Fecioară, prin Duhul cel Preasfânt, ai rămas nevătămată. Că rugul care ardea şi nu se mistuia pe tine te-a vestit mai înainte lămurit lui Moise legiuitorul, pe ceea ce a primit Focul cel de nesuferit.

Canonul Crucii-Învierii

Alt irmos: *Fiului Celui mai înainte...*

Celui ce a luat pe umeri oaia cea rătăcită şi a zdrobit prin Cruce păcatul ei, lui Hristos Dumnezeu să-I strigăm: Cel ce ai înălţat fruntea noastră, Sfânt eşti, Doamne!

Duhului celui dumnezeiesc, Care a scos din iad pe Hristos, Păstorul cel mare, şi cu ierarhia Lui, prin apostoli, pe neamuri prin înţelepciune le-a păstorit întru adevăr, să ne închinăm noi credincioşii.

A Născătoarei:

Fiului Celui ce din Fecioară S-a întrupat, cu voia Sa, fără de sământă, şi pe Născătoarea după naştere, cu putere dumnezeiască, fecioară curată a păzit-o, lui Dumnezeu Cel peste toate sa-I strigăm: Sfânt eşti, Doamne!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu:

Irmos: *Însuţi Cel ce ştii...*

Nor uşor, cu adevărat, te numim pe tine Fecioară, urmând cuvintele proroceşti, că a venit Domnul la tine, să zdrobească pe idolii cei făcuţi de mână ai înşelăciunii egipteneşti şi să lumineze pe cei ce se închinau acelora.

Pe tine ceata prorocilor izvor cu adevărat pecetluit şi uşă încuiată te-a numit, scriindu-ne nouă, în chip luminat, semnele fecioriei tale, Prealăudată, pe care ai păzit-o şi după naştere.

Învrednicindu-se Gavriil a vedea, pe cât este cu putinţă, pe Mintea cea mai presus de fiinţă, cuvânt de bucurie ţi-a adus ţie, Fecioară cu totul fără prihană, zămislirea Cuvântului vestind-o lămurit şi naşterea cea negrăită propovăduind-o.

Cântarea a 4-a:

Canonul Învierii

Irmosul: ***Ca pe un munte umbrit cu harul cel dumnezeiesc, privindu-te Avacum, cu ochii cei mai dinainte văzători, a prorocit pe Sfântul lui Israel, Care avea să Se nască din tine spre mântuirea şi înnoirea noastră.***

Cine este Mântuitorul acesta, Care vine din Edom, purtând cunună de spini, cu haină înroşită, pe lemn fiind atârnat? Sfântul lui Israel este Acesta, spre mântuirea şi înnoirea noastră.

Vedeţi, voi cei nesupuşi, şi vă ruşinaţi, că Cel pe Care voi, prin întunecarea minţii, L-aţi cerut de la Pilat ca să-L răstigniţi pe cruce, ca pe un

făcător de rele, Acela, dezlegând puterea morții, cu cuviință dumnezeiască a înviat din mormânt.

A Născătoarei:

Pom al vieții te știm pe tine, Fecioară, că din tine n-a răsărit rodul mâncării aducător de moarte oamenilor, ci dulceața vieții celei veșnice, spre mântuirea noastră, a celor ce te lăudăm pe tine.

Canonul Crucii-Învierii

Irmos: *Toiag din rădăcina lui Iesei...*

Cine este Acest frumos din Edom și ce este roșeala hainelor Lui din via Vosor? Frumos, că este Dumnezeu; iar ca un om, cu haină roșită de sângele trupului. Acestuia să-I cântăm credincioșii: Slavă puterii Tale, Doamne!

Hristos, arătându-Se arhiereu al bunătăților celor viitoare, păcatul nostru l-a risipit; și, arătând o cale neobișnuită prin sângele Său, a intrat într-un cort mai bun și mai desăvârșit, ca un Înaintemergător al nostru spre cele sfinte.

A Născătoarei:

Datoria cea de demult a Evei ai plătit-o, Prealăudată, lui Adam cel nou, Care S-a arătat pentru noi. Că, unindu-Și Lui, din curata zămislire, trup înțelegător însuflețit, din tine a ieșit Hristos, un Domn, din amândouă firile.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu:

Irmos: *Munte umbrit cu harul...*

Auzi, cerule, minuni și ascultă, pământule, că fiica lui Adam cel din țărână și căzut s-a făcut Născătoare a lui Dumnezeu și Făcătorului ei, spre mântuirea și înnoirea noastră.

Lăudăm taina ta cea mare și înfricoșătoare, că, tăinuită fiind căpeteniilor cetelor celor mai presus de lume, Cel ce este de-a pururea S-a pogorât la tine, Prealăudată, ca ploaia cea peste lână, spre mântuirea noastră.

Sfântă a sfintelor, Născătoare de Dumnezeu Prealăudată, așteptarea neamurilor și izbăvirea credincioșilor, din tine a răsărit Mântuitorul și dătătorul de viață și Domnul; pe Care roagă-L să mântuiască pe robii tăi.

Cântarea a 5-a:

Canonul Învierii

Irmosul: Cel ce ai luminat cu strălucirea venirii Tale, Hristoase, și ai umplut de bucurie cu Crucea Ta marginile lumii, luminează, cu lumina cunoștinței Tale celei dumnezeiești, inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credință.

Pe păstorul cel mare al oilor și Domnul, iudeii pe lemnul Crucii L-au omorât. Dar El, ca pe niște oi, pe cei morți în iad îngropați, de stăpânirea morții i-a mântuit.

Cu Crucea Ta Mântuitorul meu, binevestind pacea şi propovăduind celor robiţi iertarea, pe cel ce stăpânea l-ai ruşinat, Hristoase, arătându-l gol şi sărac prin scularea Ta cea dumnezeiască.

A Născătoarei:

Nu trece cu vederea cererile celor ce se roagă cu credinţă, ceea ce eşti cu totul lăudată, ci primeşte-le şi du-le Fiului tău , Preacurată, lui Dumnezeu, singurul Făcător de bine, că pe tine te-am câştigat ocrotitoare.

Canonul Crucii-Învierii

Irmos: *Dumnezeu fiind păcii...*

O, bogăţia şi adâncul înţelepciunii lui Dumnezeu! Pe înţelepţii lumii prinzându-i Domnul, de uneltirile lor ne-a izbăvit; că, pătimind de bunăvoie cu trup neputincios, ca un Dătător de viaţă, prin puterea Sa, S-a sculat din morţi.

Hristos, Dumnezeu fiind, S-a unit cu trupul pentru noi; şi a fost îngropat şi iarăşi S-a sculat şi, strălucind, S-a suit la Tatăl cu trupul, cu care va veni şi va mântui pe cei ce-L cinstesc pe El cu dreaptă credinţă.

A Născătoarei:

Sfântă a sfintelor, Fecioară curată, pe Sfântul sfinţilor ai născut, pe Hristos Mântuitorul, Cel ce pe toţi îi sfinţeşte. Pentru aceasta, pe tine Împărăteasă şi Stăpâna tuturor, ca pe Maica Ziditorului făpturilor te propovăduim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu:

Irmos: *Cel ce ai luminat...*

Puterile cerurilor se veselesc văzându-te pe tine, iar adunările oamenilor se bucură cu dânsele, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, că s-au unit între ele prin naşterea ta, pe care, după vrednicie, o mărim.

Să se pună în mişcare toate limbile şi cugetele omeneşti, spre lauda cu adevărat a frumuseţii omeneşti; că Fecioara stă de faţă în chip luminat, mărind pe cei ce cântă cu credinţă minunile ei.

Mărită este toată cântarea şi lauda înţelepţilor, care se aduce Fecioarei şi Maicii lui Dumnezeu; că aceasta s-a făcut locaşul slavei celei preadumnezeieşti, pe care, după vrednicie O mărim.

Cântarea a 6-a:

Canonul Învierii

Irmosul: ***Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel mai de jos, şi nu este izbăvitor; socotiţi am fost ca nişte oi de junghiere. Mântuieşte pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu eşti celor neputincioşi tărie şi îndreptare.***

Prin căderea celui întâi zidit, Doamne, cumplit ne-am rănit; dar ne-am vindecat cu rana Ta, cu care Te-ai rănit pentru noi, Hristoase; că Tu eşti celor neputincioşi tărie şi îndreptare.

Din iad ne-ai scos pe noi, Doamne, supunând pe chitul cel atotmâncător, Preaputernice, cu puterea Ta nimicind puterea lui; că Tu eşti viaţa şi lumina şi învierea.

A Născătoarei:

Se bucură întru tine, Fecioară preacurată, strămoşii neamului, că prin tine am dobândit din nou raiul pe care îl pierduseră prin neascultare; că tu curată eşti şi mai înainte de naştere, şi după naştere.

Canonul Crucii-Învierii

Irmos: *Din pântece pe Iona…*

Cel ce este minte fără de patimă şi fără de materie, Hristos Dumnezeu, S-a unit cu mintea omenească, care este mijlocitoare între firea dumnezeiască şi materia trupului, şi S-a făcut una cu mine, întreg şi fără schimbare, ca mântuire să-mi dea în întregime mie, celui căzut, prin răstignirea Sa.

Căzut-a Adam, când a fost ispitit, şi s-a zdrobit, fiind amăgit de demult cu nădejdea îndumnezeirii; dar s-a sculat, îndumnezeindu-se prin unirea Cuvântului şi prin patima Lui, nepătimire a primit, pe scaun ca un fiu este mărit, şezând împreună cu Tatăl şi cu Duhul.

A Născătoarei:

Nedepărtându-Se de sânurile Părintelui celui fără de început, în sânurile curatei Fecioare S-a sălăşluit, şi Cel fără de mamă S-a făcut întrupat fără de tată, Dumnezeu cel ce împărăţeşte dreptatea; neamul Lui cel înfricoşător este fără de neam şi de negrăit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu:

Irmos: *Înconjuratu-ne-a pe noi…*

În faţa naşterii tale stau ca nişte robi Cetele cereşti, minunându-se pe drept cuvânt de naşterea ta cea fără de sământă, Pururea Fecioară; că tu eşti curată şi mai înainte de naştere, şi după naştere.

Întrupatu-S-a din tine, Preacurată, Cuvântul cel mai înainte fără de trup, Care pe toate le-a făcut cu voia; Cel ce pe oştile celor fără de trup le-a adus din nefiinţă, ca un atotputernic.

Omorât a fost vrăjmaşul prin Rodul tău cel purtător de viaţă, ceea ce eşti de Dumnezeu cu har dăruită; iadul a fost zdrobit cu totul şi cei din legături am fost sloboziţi. Pentru aceasta strig: Dezleagă patimile inimii mele!

CONDACUL

Podobie: *Când vei veni întru slavă…*

Înviat-ai ca un Dumnezeu din mormânt întru slavă şi lumea împreună ai înviat-o; pentru aceea, firea omenească Te laudă ca pe Cel ce eşti Dumnezeu. Moartea a pierit şi Adam dănţuieşte, Stăpâne; şi Eva acum, fiind izbăvită din legături, se bucură strigând: Tu eşti, Hristoase, Cel ce dai tuturor învierea.

ICOSUL

Pe Cel ce a înviat a treia zi să-L lăudăm ca pe Dumnezeu cel atotputernic, Care porțile iadului a zdrobit și pe ei din veac din mormânt i-ai ridicat; pe Cel ce mironosițelor S-a arătat, precum a binevoit, zicând lor, celor dintâi: Bucurați-vă! și apostolilor bucurie vestindu-le, ca singurul Dătător de viață. Drept aceea femeile, cu credință, ucenicilor semne de biruință au binevestit; și iadul suspină și moartea se tânguiește, iar lumea se veselește, și toți împreună se bucură; că Tu ai dat tuturor, Hristoase, învierea.

Cântarea a 7-a:

Canonul Învierii

***Irmosul:** Cuptor duhovnicesc te gândim noi credincioșii, Născătoare de Dumnezeu; că precum Cel preaînalt a mântuit pe cei trei tineri, așa și pe mine, omul întreg, în pântecele tău m-a înnoit Dumnezeul părinților, Cel lăudat și preaslăvit.*

Înfricoșatu-s-a pământul, soarele a pălit și lumina s-a întunecat; ruptu-s-a catapeteasma cea dumnezeiască a templului și pietrele s-au despicat, că pe Cruce a fost răstignit Cel drept, Dumnezeul părinților, Cel lăudat și preaslăvit.

Tu, Cel ce Te-ai înălțat de voie, ca unul fără de ajutor și rănit printre morți pentru noi, pe toți i-ai liberat și, cu mână puternică, împreună i-ai înviat, Dumnezeul părinților, Cel lăudat și preaslăvit.

A Născătoarei:

Bucură-te, izvorul apei de viață veșnică, bucură-te, rai al desfătării. Bucură-te, zidul celor credincioși, bucură-te, ceea ce ești neispitită de nuntă. Bucură-te, bucuria a toată lumea, prin care ne-a răsărit nouă Dumnezeul părinților, Cel lăudat și preaslăvit.

Canonul Crucii-Învierii

***Irmos:** Tinerii în dreapta credință…*

De mult a fost blestemat pământul cel înroșit cu sângele lui Abel, prin mâna ucigătorului de frate; dar, fiind stropit cu sângele cel dumnezeiesc curs din Tine, a fost binecuvântat, și săltând, strigă: Dumnezeul părinților, binecuvântat ești!

Să se tânguiască soborul fariseilor celor potrivnici lui Dumnezeu, de îndrăzneala uciderii lui Hristos; iar neamurile să se bucure, să bată din palme și să strige: Dumnezeul părinților, binecuvântat ești!

Iată, un înger strălucitor strigă mironosițelor: Veniți de vedeți semnele învierii lui Hristos, giulgiurile și mormântul, și strigați: Dumnezeul părinților, binecuvântat ești!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu:

***Irmos:** Pe tine, de Dumnezeu Născătoare…*

Pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Iacov, prin prorocie, scară te-a văzut mai dinainte; că prin tine, Cel Preaînalt S-a arătat pe pământ şi cu oamenii împreună a vieţuit, precum a binevoit, Dumnezeul părinţilor, Cel lăudat şi preaslăvit.

Bucură-te, Curată, că, pentru milostivirea cea nemăsurată, din tine a ieşit Păstorul cel Preaînalt, Care cu adevărat a îmbrăcat firea lui Adam, adică pe mine omul întreg; Dumnezeul părinţilor, Cel lăudat şi preaslăvit.

Dumnezeul Cel mai înainte de veci S-a făcut cu adevărat un nou Adam din curate sângiurile tale; pe Acela acum roagă-L să mă înnoiască pe mine, cel învechit, care strig: Dumnezeul părinţilor, Cel lăudat şi preaslăvit.

Cântarea a 8-a:

Canonul Învierii

Irmosul:* *În cuptor tinerii lui Israel, ca într-o topitoare, cu podoaba dreptei credinţe, mai curat decât aurul au strălucit, grăind: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cel ce cu voia toate le faci şi le prefaci, Care ai schimbat umbra morţii în viaţa de veci, cu patima Ta, Cuvinte a lui Dumnezeu, pe Tine neîncetat toate lucrurile ca pe Domnul Te lăudăm şi Te preaînălţăm întru toţi vecii.

Tu ai adus prăpăd şi suferinţă în porţile şi în temniţele iadului, Hristoase, înviind din mormânt a treia zi. Pe Tine neîncetat toate lucrurile ca pe Domnul Te laudă şi Te preaînalţă întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Pe ceea ce fără sămânţă şi mai presus de fire a născut, din fulgerul cel dumnezeiesc, pe Hristos mărgăritarul cel de mult preţ, să o lăudăm, grăind: Binecuvântaţi lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Canonul Crucii-Învierii

Irmos:* *Minune mai presus de fire...

Veniţi, popoarelor, să ne închinăm la locul în care au stat preacuratele picioare, şi pe lemnul Crucii s-au întins dumnezeieştile palme ale lui Hristos, cele făcătoare de viaţă, spre mântuirea tuturor oamenilor; şi, înconjurând mormântul Vieţii, să cântăm: Să binecuvânteze toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Înfruntată a fost hulirea cea nelegiuită a iudeilor celor ucigători de Dumnezeu; căci Acela, pe Care ei L-au numit amăgitor, S-a sculat ca un puternic, luând în râs peceţile celor fără de lege. Pentru aceasta, bucurându-ne, să cântăm: Să binecuvânteze toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

A Treimii:

Prin cântări întreit-sfinte lăudând slava Stăpânirii celei una, serafimii cei curaţi, ca nişte robi, cu frică slăvesc Dumnezeirea cea în trei Ipostasuri; cu aceştia şi noi crezând, să cântăm: Să binecuvânteze toată zidirea pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu:

Irmos: *În cuptor tinerii lui Israel...*

Pe cămara cea luminată, din care a ieşit ca un mire Hristos, Stăpânul tuturor, să o lăudăm toţi strigând: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Bucură-te, scaunul cel slăvit al lui Dumnezeu! Bucură-te, zidul credincioşilor, prin care celor dintru întuneric lumină a răsărit Hristos, celor ce te fericesc şi strigă: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Pricinuitorul mântuirii, roagă-te pentru noi toţi cei ce strigăm cu stăruinţă, Fecioară prealăudată: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a:

Canonul Învierii

Irmosul: Închipuirea naşterii tale celei curate a arătat-o rugul cel ce ardea cu foc, dar nu se mistuia. Şi acum te rugăm să stingi văpaia ispitelor cea năpăstuită asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

O, cum soborul cel fără de lege şi nesupus, urzind cele rele, pe tâlharul cel ucigaş şi vinovat l-a socotit drept, iar pe Cel drept pe lemn L-a osândit, pe Domnul slavei, pe Care, după vrednicie, Îl slăvim.

Mântuitorule, Mielule cel fără de prihană, Care ai ridicat păcatul lumii, pe Tine, Cel ce ai înviat a treia zi, Te slăvim împreună cu Tatăl şi cu Dumnezeiescul Tău Duh. Şi, ca pe Domnul slavei lăudându-Te, Te slăvim.

A Născătoarei:

Mântuieşte, Doamne, poporul Tău pe care l-ai câştigat cu scump sângele Tău, tărie credincioşilor dăruind asupra diavolului şi dând pace Bisericilor Tale, Iubitorule de oameni, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu.

Canonul Crucii-Învierii

Irmos: *Taină străină văd...*

Cu puterea Ta cea negrăită s-a preaslăvit Crucea Ta, Doamne; că mai presus de toată puterea s-a dovedit smerenia Ta, prin care cei puternici s-au zdrobit pe pământ, şi cei săraci s-au ridicat la cer.

Omorâtu-s-a moartea noastră înfricoşătoare, că Tu, Hristoase, arătându-Te, ai dăruit celor din iad învierea din morţi. Pentru aceasta, pe Tine, Cel ce eşti viaţă şi înviere şi lumina cea ipostatnică, lăudându-Te, Te slăvim.

A Treimii:

Firea cea fără început şi nemărginită, Una fiind e cunoscută în trei Ipostasuri dumnezeieşti stăpânitoare: o Dumnezeire în Tatăl şi în Fiul şi în Duhul, întru Care de Dumnezeu înţelepţitul popor, nădăjduind, se mântuieşte.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu:

Irmos: *Chipul naşterii tale celei preacurată…*

Din rădăcina dumnezeiescului Părinte David ai odrăslit, Fecioară, potrivit proorociei. Dar şi pe David tu l-ai mărit cu adevărat, ca una care ai născut pe Domnul slavei, Cel mai înainte prorocit, pe Care după vrednicie Îl slăvim.

Toată măsura laudelor este covârşită de mărimea măririi tale, Preacurată! Ci, o, Stăpână, primeşte cu milostivire cântarea ce se aduce ţie din dragoste, de robii tăi cei nevrednici, Născătoare de Dumnezeu.

O, minunile tale cele mai presus de minte, Preacurată! Că numai tu, Fecioară, ai dat tuturor celor de sub soare să cunoască minunea cea prea neobişnuită a naşterii tale celei necuprinse de minte. Pentru aceasta toţi te mărim.

După aceasta, Luminânda de rând a Învierii, Slavă..., Luminânda sfântului din Minei, Şi acum..., a Născătoarei, a Învierii.

LA LAUDE

Stihirile Învierii:

Stih: *Ca să facă între dânşii judecată scrisă; slava aceasta este a tuturor cuvioşilor Lui.*

Lăudăm, Hristoase, patima Ta cea mântuitoare şi slăvim învierea Ta.

Stih: *Lăudaţi pe Domnul întru Sfinţii Lui, lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui.*

Cel ce răstignire ai răbdat şi moartea ai stricat şi ai înviat din morţi, împacă viaţa noastră, Doamne, ca Cel singur atotputernic.

Stih: *Lăudaţi-L pe Domnul întru puterile Lui, lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui.*

Cel ce iadul ai prădat şi pe om l-ai înviat cu învierea Ta, Hristoase, învredniceşte-ne pe noi cu inimă curată să Te lăudăm pe Tine şi să Te slăvim.

Stih: *Lăudaţi-L pe El în glas de trâmbiţă, lăudaţi-L pe El în psaltire şi în alăută.*

Pogorârea Ta cea cu dumnezeiască cuviinţă slăvind-o, Te lăudăm pe Tine, Hristoase. Născutu-Te-ai din Fecioară, şi nedespărţit ai fost de Tatăl;

pătimit-ai ca un om, și de voie ai răbdat răstignire; înviat-ai din mormânt, ca dintr-o cămară ieșind, ca să mântuiești lumea. Doamne slavă, Ție!

Alte stihiri, ale lui Anatolie:

Stih: *Lăudați-L pe El în timpane și în hore, lăudați-L pe El în strune și în organe.*

Când Te-ai pironit pe lemnul Crucii, atunci s-a omorât stăpânirea vrăjmașului, făptura s-a clătinat de frica Ta, iadul s-a prădat cu puterea Ta; pe morți din morminte i-ai înviat, și tâlharului raiul i-ai deschis, Hristoase, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Stih: *Lăudați-L pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.*

Tânguindu-se cinstitele femei, în grabă au ajuns la mormântul Tău; dar, găsind mormântul deschis și aflând de la înger acea nouă și nemaiauzită minune, au vestit apostolilor că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Stih: *Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.*

Rănilor celor dumnezeiești ale patimilor Tale, Stăpâne, și jertfei celei din Sion, care s-a făcut la sfârșitul veacurilor, cu dumnezeiască arătare, ne închinăm, Hristoase Dumnezeule; Că pe cei ce dormeau întru întuneric i-ai luminat, Soarele dreptății, ducându-i la strălucirea cea neînserată. Doamne, slavă, Ție!

Stih: *Lăuda-Te-voi, Doamne cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.*

Iubitorilor de tulburare, farisei și cărturari, ascultați: Unde sunt cei ce veniseră la Pilat? Să spună ostașii care străjuiau, unde sunt pecețile mormântului? Unde s-a mutat Cel îngropat? Unde s-a vândut Cel nevândut? Cum s-a furat Vistieria? Pentru ce clevetiți scularea Mântuitorului, călcătorilor de lege iudei? Înviat-a Cel slobod între cei morți și a dăruit lumii mare milă.

Slavă..., stihira de rând a Evangheliei Învierii, Și acum..., Prebinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu...,

Doxologia mare, troparul Învierii.

În duminicile în care este de rând unul dintre primele patru glasuri, se cântă următorul tropar al Învierii:

Astăzi mântuirea a toată lumea s-a făcut; să cântăm Celui ce a înviat din mormânt și Începătorului vieții noastre; căci, călcând cu moartea pe moarte, biruință ne-a dăruit nouă și mare milă.

Troparul Învierii care se cântă în duminicile în care este de rând unul din celelalte glasuri (al 5-lea – al 8-lea) a se vedea la slujba pe glasul al 5-lea.

Apoi se zic ecteniile și se face otpustul.

DUMINICĂ, LA LITURGHIE

Stihirile Fericirilor:

Fericiţi cei milostivi, că aceia se vor milui.

Prin mâncare a scos din rai vrăjmaşul pe Adam; iar prin Cruce a adus Hristos într-însul pe tâlharul, care striga: Pomeneşte-mă când vei veni întru Împărăţia Ta.

Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Închinu-mă Patimilor Tale, slăvesc Învierea, împreună cu Adam şi cu tâlharul, cu glas luminat strig Ţie: Pomeneşte-mă, Doamne, când vei veni întru Împărăţia Ta.

Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Răstignitu-Te-ai, Cel ce eşti fără păcat, şi în mormânt Te-ai pus de voie, dar ai înviat ca un Dumnezeu, împreună cu Tine sculând pe Adam, care striga: Pomeneşte-mă, când vei veni întru Împărăţia Ta.

Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că a acelora este Împărăţia cerurilor.

Templul Trupului Tău, cu îngroparea cea de a treia zi l-ai sculat, şi, împreună cu Adam, pe cei din Adam i-ai înviat, Hristoase Dumnezeule, care strigă: Pomeneşte-mă, când vei veni întru Împărăţia Ta.

Fericiţi veţi fi când vă vor ocărî şi vă vor prigoni pentru Mine şi, minţind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Venit-au plângând purtătoarele de mir la mormântul Tău, Hristoase Dumnezeule, foarte de dimineaţă, şi în veşminte albe au aflat pe înger, care a strigat: Ce căutaţi? Înviat-a Hristos, nu mai plângeţi de acum.

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

Apostolii Tăi, Doamne, venind la muntele unde le-ai rânduit lor Mântuitorule, văzându-Te, s-au închinat Ţie, pe care i-ai şi trimis la neamuri să le înveţe şi să le boteze pe dânsele.

Slavă..., a Treimii:

Tatălui să ne închinăm şi pe Fiul să-L preaslăvim şi pe Preasfântul Duh toţi dimpreună să-L lăudăm, strigând şi grăind: Preasfântă Treime, mântuieşte-ne pe noi pe toţi.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pe Maica Ta aduce Ţie, întru rugăciune, poporul Tău, Hristoase; pentru rugăciunile ei, dă-ne nouă îndurările Tale, Bunule, ca să Te slăvim pe Tine, Cel ce ai răsărit nouă din mormânt.

CÂNTĂRILE ÎNVIERII
PE GLASUL AL DOILEA

SLUJBA DE DUMINICĂ
SÂMBĂTĂ, LA VECERNIA MARE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile Învierii:

Stih: Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău.

Veniți să ne închinăm Celui mai înainte de veci din Tatăl născut, lui Dumnezeu- Cuvântul, Cel întrupat din Fecioara Maria; că răstignire răbdând, îngropării S-a dat, precum Însuși a voit; și, înviind din morți, m-a mântuit pe mine, omul cel rătăcit.

Stih: Pe mine mă așteaptă drepții, până ce-mi vrei răsplăti mie.

Hristos, Mântuitorul nostru, a rupt zapisul cel ce era împotriva noastră, pe Cruce pironindu-Se și stăpânia morții zdrobind; să ne închinăm Învierii Lui celei de a treia zi.

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine: Doamne, Doamne, auzi glasul meu.

Cu arhanghelii să lăudăm învierea lui Hristos, că Acesta este Răscumpărătorul și Mântuitorul sufletelor noastre; și întru slavă înfricoșătoare și întru putere tare, iarăși va să vină să judece lumea, pe care a zidit-o.

Alte stihiri, ale lui Anatolie:

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.

Pe Tine, Cel ce ai fost răstignit și îngropat, îngerul Te-a propovăduit ca pe un Stăpân și a zis femeilor: Veniți de vedeți unde a zăcut Domnul, că a înviat, precum a zis, ca un Atotputernic. Pentru aceasta, ne închinăm Ție, Cel singur fără de moarte: Dătătorule de viață, Hristoase, Mântuiește-ne pe noi.

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la Tine este milostivirea.

Cu Crucea Ta ai șters blestemul lemnului, cu îngroparea Ta ai omorât stăpânia morții și cu învierea Ta ai luminat neamul omenesc. Pentru aceasta, strigăm Ție: Făcătorule de bine, Hristoase, Dumnezeul nostru slavă Ție.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău; nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

Deschisu-s-au Ție, Doamne, cu frică, porțile morții, și portarii iadului, văzându-Te, s-au spăimântat; că porțile cele de aramă le-ai sfărâmat și încuietorile cele de fier le-ai zdrobit, și ne-ai scos pe noi din întuneric și din umbra morții, și legăturile noastre le-ai rupt.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții să nădăjduiască Israel spre Domnul.

Laudă de mântuire cântând, din guri glas să înălțăm, veniți toți în casa Domnului, să îngenunchem, grăind: Cel ce pe lemn ai fost răstignit și din morți ai înviat, și ești în sânurile Tatălui, curățește păcatele noastre.

Apoi Slavă..., a sfântului din Minei (dacă are); Și acum..., a Născătoarei:

Dogmatica:

Trecut-a umbra Legii, și Darul a venit; că precum rugul aprins nu se mistuia, așa și tu, Fecioară, ai născut și fecioară ai rămas. În locul stâlpului de foc, a răsărit Soarele dreptății; în locul lui Moise, Hristos, mântuirea sufletelor noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile:

Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, toată lumea a luminat și a chemat făptura Ta; Atotputernice, Doamne, slavă Ție.

Stih: Domnul S-a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.

Prin lemn, Mântuitorule, ai șters blestemul lemnului, puterea morții cu îngroparea Ta ai omorât, iar prin învierea Ta neamul nostru l-ai luminat, Pentru aceasta, strigăm Ție: Dătătorule de viață, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti.

Pe Cruce arătându-Te pironit, Hristoase, ai schimbat frumusețea făpturilor; și, fără omenie ostașii arătându-se, cu sulița coasta Ta au împuns. Iar fariseii au vrut să pecetluiască mormântul, necunoscând puterea Ta. Ci, Cel ce, pentru îndurarea milostivirilor Tale, ai primit îngroparea și a treia zi ai înviat, Doamne, slavă Ție.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Dătătorule de viață, Hristoase, îndurând patimă de bunăvoie pentru cei morți și în iad pogorându-Te ca un puternic, pe cei ce așteptau acolo venirea Ta, ca dintr-o mână puternică smulgându-i, raiul în locul iadului le-ai dăruit să locuiască. Pentru aceasta, și nouă, celor ce slăvim învierea Ta cea de a treia zi, dăruiește-ne iertare de păcate și mare milă.

Slavă..., a sfântului din Minei (dacă are); Și acum..., a Născătoarei:

O, minune mai nouă decât toate minunile cele de demult! Căci cine a cunoscut maică să fi născut fără bărbat și să poarte în brațe pe Cel ce cuprinde toată făptura? A lui Dumnezeu este voia, Cel ce S-a născut, pe Care ca pe un prunc, Preacurată, în brațele tale purtându-L, și îndrăzneală de maică spre Dânsul câștigând, nu înceta rugându-L pentru cei ce te cinstesc, ca să miluiască și să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Învierii:

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce eşti Viaţa cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; iar când ai înviat pe cei morţi din cele dedesubt, toate Puterile cereşti au strigat: Dătătorule de viaţă, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

Al Născătoarei:

Toate tainele tale sunt mai presus de cuget, toate sunt preaslăvite, Născătoare de Dumnezeu. Cu curăţia fiind pecetluită şi întru feciorie păstrată, cu adevărat Maică te-ai cunoscut, născând pe Dumnezeu cel adevărat; pe Care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Aceleaşi tropare se cântă şi Duminică la Utrenie, după Dumnezeu este Domnul...

***

DUMINICĂ, LA UTRENIE

După catisma întâi, sedealna Învierii:

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfăşurând-l, şi cu miresme ungându-l în mormânt nou, îngropându-l, l-a pus; dar a treia zi ai înviat, Domane, dăruind lumii mare milă.

Slavă...

Mironosiţelor femei, îngerul care stătea lângă mormânt a strigat: Mirurile se cuvin morţilor, dar Hristos S-a arătat străin putrejunii. Ci strigaţi: A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

Şi acum..., a Crucii şi a Născătoarei:

Prebinecuvântată eşti, Născătoare de Dumnezeu-Fecioară; pe tine te lăudăm, că, prin Crucea Fiului tău, iadul s-a surpat şi moartea s-a omorât; cei morţi au înviat şi vieţii ne-am învrednicit, raiul am luat, desfătarea cea de demult. Pentru aceasta, mulţumind, slăvim pe Hristos Dumnezeul nostru, ca pe Cel puternic şi unul mult Milostiv.

După catisma a doua, sedelnele:

Piatra mormântului neoprind a fi pecetluită, ai dăruit tuturor piatra credinţei, când ai înviat. Doamne, slavă Ţie.

Slavă...

Ceata ucenicilor Tăi, împreună cu mironosiţele femei, se bucură cu un glas; că sărbătoare de obşte cu dânşii prăznuim, întru slava şi cinstea Învierii Tale; şi printr-înşii, Iubitorule de oameni Doamne, dă poporului Tău mare milă.

Şi acum..., a Crucii şi a Născătoarei:

Preabinecuvântată eşti, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că, prin Cel ce S-a întrupat din Tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a nimicit, Eva s-a eliberat, moartea s-a omorât şi noi am înviat. Pentru aceasta,

cântând, strigăm: Binecuvântat eşti, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce ai binevoit aşa, slavă Ţie.

După Fericiţi cei fără prihană... şi Binecuvântările Învierii, se citeşte:

IPACOI

După patimă, mergând femeile la mormânt, ca să ungă cu mir trupul Tău, Hristoase Dumnezeule, văzut-au pe îngeri în mormânt şi s-au spăimântat; că glas au auzit de la dânşii, că a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă.

ANTIFOANELE:

Antifonul 1:

Spre cer ridic ochii inimii mele, la Tine, Mântuitorule, mântuieşte-mă cu strălucirea Ta.

Miluieşte-ne pe noi, cei ce-Ţi greşim Ţie mult, în tot ceasul, o, Hristosul meu! Şi ne dă chipuri să ne pocăim, mai înainte de sfârşit.

Slavă..., Şi acum...

Sfântului Duh a împărăţi se cuvine, a sfinţi şi a mişca făptura, că Dumnezeu este, de o fiinţă cu Tatăl şi cu Cuvântul.

Antifonul 2:

De n-ar fi Domnul întru noi, cine ar fi în stare a se păzi nevătămat de vrăjmaşul şi de ucigaşul de om?

Dinţilor lor nu da pe robul Tău, Mântuitorule; că, asemenea leului, se pornesc asupra mea vrăjmaşii mei.

Slavă..., Şi acum...

În Duhul Sfânt este începutul vieţii şi răsplata; că pe toate cele zidite, ca un Dumnezeu ce este, le întăreşte şi le păzeşte împreună cu Tatăl şi cu Fiul.

Antifonul 3:

Cei ce nădăjduiesc în Domnul se aseamănă muntelui celui sfânt, care nicidecum nu se clintesc de bântuielile lui Veliar.

Către fărădelegi mâinile lor să nu-şi tindă cei ce vieţuiesc dumnezeieşte; că nu va lăsa Hristos certării moştenirea Sa.

Slavă..., Şi acum...

Din Duhul Sfânt izvorăşte toată înţelepciunea, de aici este harul apostolilor, mucenicii se încununează cu biruinţă, şi prorocii văd.

Prochimenul:

Scoală-Te Doamne Dumnezeul meu, cu porunca ce ai poruncit; şi adunare de popoare Te va înconjura.

Stih: **Doamne Dumnezeul meu, întru Tine am nădăjduit, izbăveşte-mă de cei ce mă prigonesc.**

Apoi: Toată suflarea să laude pe Domnul...., **Evanghelia Învierii ce va fi de rând.**

După aceea: Învierea lui Hristos, văzând... **şi Psalmul 50,**

CANOANELE

Cântarea 1:

Canonul Învierii

Irmosul: ***Întru adânc a înecat de demult toată oastea lui Faraon, puterea cea prea întrarmată; iar Cuvântul, întrupându-Se, a nimicit păcatul cel cu totul rău, Domnul cel preaînalt, căci cu slavă S-a preaslăvit.***

Stăpânitorul lumii, Bunule, căruia fuseserăm supuşi cei ce n-am ascultat de porunca Ta, prin Crucea Ta a fost osândit, că, punându-se Ţie împotrivă ca unui mort, a căzut prin puterea stăpânirii Tale şi neputincios s-a vădit.

Mântuitor al neamului omenesc şi începător al vieţii celei nestricăcioase, în lume ai venit; că scutecele morţii le-ai rupt cu Învierea Ta, pe care toţi o slăvim, căci cu slavă s-a preaslăvit.

A Născătoarei:

Mai presus decât toată zidirea cea văzută şi cea nevăzută te-ai arătat, Curată pururea Fecioară: că ai născut pe Ziditorul, precum bine a voit a Se întrupa în pântecele tău; Aceluia cu îndrăzneala roagă-te să mântuiască sufletele noastre.

Canonul Crucii şi Învierii

Putere celor neputincioşi, sculare celor căzuţi şi nestricăciune celor morţi Te-ai făcut, Hristoase, cu patima trupului Tău, că Te-ai preaslăvit.

Miluit-a pe chipul cel căzut şi a ridicat pe cel zdrobit, Dumnezeu făcătorul şi înnoitorul, Cel ce a fost mort, că S-a preaslăvit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Scara cea nematerială de demult şi calea mării cea în chip minunat despicată, naşterea ta a preînchipuit, Curată, pe care o lăudăm toţi, că s-a preaslăvit.

Puterea Celui preaînalt, Ipostasul cel desăvârşit, Înţelepciunea lui Dumnezeu, întrupându-Se din tine, Preacurată, cu oamenii a locuit, că S-a preaslăvit.

Umblat-a prin uşa cea neumblată a pântecelui tău cel încuiat, Soarele dreptăţii, Curată, şi lumea a luminat, că S-a preaslăvit.

Cântarea a 3-a:

Canonul Învierii

Irmosul: ***Înflorit-a pustiul ca un crin, Doamne, Biserica cea stearpă a păgânilor, prin venirea Ta, întru care s-a întărit inima mea.***

Făptura, văzându-Te cu chip sărăcăcios la patima Ta, s-a schimbat, de cei fără de lege batjocorit, pe Tine, Cel ce toate le-ai făcut cu voia cea dumnezeiască.

Din ţărână, după chipul Tău, cu mâna Ta m-ai zidit şi, fiind iarăşi risipit în ţărâna morţii prin păcat, Hristoase, pogorându-Te în iad, împreună m-ai înviat.

A Născătoarei:

Cetele îngereşti s-au minunat, Precurată, şi inimile oamenilor s-au înfricoşat de naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu; pentru aceasta, cu credinţă te cinstim.

Canonul Crucii şi Învierii

Hristos cel mai presus decât toate, micşoratu-S-a mai mult decât firea îngerească, prin patima trupului.

Fiind socotit mort cu cei fără de lege, Hristoase, Te-ai arătat femeilor, strălucind cu cununa de slavă a Învierii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cel mai presus decât toată vremea, ca un Făcător al vremilor, din tine, Fecioară, de voie prunc S-a făcut.

Pântecele cel mai încăpător decât cerurile, să-l lăudăm, credincioşii, prin care Adam în ceruri a fost încetăţenit, bucurându-se.

Cântarea a 4-a:

Canonul Învierii

Irmosul: *Nu sol, nici înger, ci tu Însuţi, Doamne, venit-ai întrupându-Te din Fecioara, şi m-ai mântuit pe mine, omul întreg. Pentru aceasta, strig Ţie: " Slavă puterii Tale Doamne".*

Stătut-ai înaintea divanului ca un osândit, Dumnzeul meu, nestrigând, Stăpâne, aducând judecată neamurilor, mântuirea pe care ai lucrat-o lumii prin Patima Ta, Hristoase.

Prin Patima Ta săbiile vrăjmaşului au pierit, iar cetăţile potrivnicilor prin pogorârea Ta în iad s-au surpat, şi îndrăzneala tiranului s-a biruit.

A Născătoarei:

Pe tine liman de mântuire şi cetate nebiruită te ştim toţi credincioşii, Născătoare de Dumnzeu, Stăpână; că tu, cu rugăciunile tale, izbăveşti din primejdie suletele noastre.

Canonul Crucii şi Învierii

Văzându-Te pe lemn pironit, Hristoase, Fecioara, ceea ce Te-a născut fără dureri, durerile cele de maică a răbdat.

Biruitu-s-a moartea, Cel mort a prădat porţile iadului; că, zdrobit fiind mâncătorul a toate, mie toate cele mai presus de fire mi s-au dăruit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Iată, s-a preaînălțat dumnezeiescul munte în casa Domnului, mai presus decât Puterile îngerești, Maica lui Dumnezeu, în chip prealuminos.

Afară de legile firii, Fecioară, singură născând pe Stăpânitorul zidirii, te-ai învrednicit de dumnezeiască chemare.

Cântarea a 5-a:

Canonul Învierii

Irmosul: *Mijlocitor între Dumnezeu și oameni Te-ai făcut, Hristoase, Dumnezeule, că prin Tine, Stăpâne, am aflat calea care duce din noaptea necunoștinței la Părintele Tău, începătorul luminii.*

Ca pe un cedru ai sfărâmat, Hristoase, semeția vrăjmașilor, de voie înălțându-Te, Stăpâne, cu trupul pe chiparos și pe pin și pe cedru, precum ai binevoit.

În groapa cea mai adâncă Te-am pus, Hristoase, mort fără suflare; dar, cu rana Ta, Mântuitorule, pe cei răniți, care dormeau părăsiți în morminte, împreună cu Tine i-ai înviat.

A Născătoarei:

Roagă pe Fiul Tău și Domnul, Fecioară curată, să le dăruiască celor robiți, care și-au pus nădejdea în tine, izbăvire cu pace din strâmtorarea cea potrivnică.

Canonul Crucii și Învierii

Adam cel dintâi nevoind să postească, a gustat din pomul cel aducător de moarte; dar păcatul aceluia l-a nimicit al doilea Adam, Cel ce a fost răstignit.

Firea omenească cu care Te-ai făcut pătimitor și muritor, Cel ce ești fără patimă, cu Dumnezeirea cea fără materie nestricăcioasă făcând-o, pe cei omorâți, Hristoase, din adâncurile iadului i-ai înviat.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Norilor, dulceață de veselie picurați celor de pe pământ, că prunc S-a dat Cel ce este mai înainte de veci, din Fecioară întrupându-Se, Dumnezeul nostru.

Sufletului și trupului meu Lumina a strălucit și mâhnirea păcatului a risipit-o în vremurile cele mai de pe urmă, Cel preaînalt întrupat din Fecioară fără de sămânță.

Cântarea a 6-a:

Canonul Învierii

Irmosul: *Întru adâncul greșelilor fiind învăluit, chem adâncul cel neistovit al milostivirii Tale; scoate-mă din stricăciune, Dumnezeule.*

Ca un făcător de rele a fost judecat Cel drept și cu călcătorii de Lege pe lemn a fost pironit, celor vinovați dăruindu-le iertare prin sângele Său.

Printr-un om, adică prin Adam cel dintâi, a intrat de demult în lume moartea, şi prin unul Fiul lui Dumnezeu s-a arătat Învierea.

A Născătoarei:

Neispitită de bărbat ai născut, Fecioară, şi rămâi în veac fecioară, arătând semnele adevăratei Dumnezeiri ale Fiului şi Dumnezeului tău.

Canonul Crucii şi Învierii

Din pricina celui căzut ai pus pe heruvimi străjeri ai pomului vieţii; dar, văzându-Te pe Tine, a deschis porţile, că Te-ai arătat făcând cale tâlharului în rai.

Pustiu şi sărac a ajuns iadul prin moartea Unuia; că de acea bogăţie multă pe care o adunase, Hristos l-a deşertat, Unul pentru noi toţi.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Firea omenească, cea care fusese robită păcatului, a dobândit slobozire prin tine, Stăpână curată; că Fiul tău, ca un miel, pentru toţi a fost junghiat.

Toţi strigăm ţie, adevăratei Maicii lui Dumnezeu, că singură ai câştigat îndrăzneală către Fiu: Izbăveşte-ne pe noi, robii tăi, cei ce-L mâniem pe Dânsul.

CONDACUL

Podobie: Cele de sus căutând...

Sculatu-Te-ai din mormânt, Mântuitorule atotputernice; şi iadul, văzând minunea, s-a spăimântat, şi morţii s-au sculat, şi făptura, văzând, se bucură de Tine; şi Adam împreună se veseleşte, şi lumea Te laudă pururea, Mântuitorul meu.

ICOSUL

Tu eşti lumina celor întunecaţi, Tu eşti învierea tuturor şi viaţa oamenilor, şi pe toţi împreună i-ai înviat, puterea morţii, Mântuitorule, prădând şi porţile iadului zdrobind, Cuvântule; şi morţii, văzând minunea, se mirau şi toată zidirea împreună se bucură întru Învierea Ta, iubitorule de oameni. Pentru aceasta, şi slăvim şi lăudăm toţi pogorârea Ta, şi lumea Te laudă pururea, Mântuitorul meu.

Cântarea a 7-a:

Canonul Învierii

Irmosul: ***Porunca cea potrivnică lui Dumnezeu, a tiranului călcător de lege, înaltă văpaie a aprins; iar Hristos a întins tinerilor celor cinstitori de Dumnezeu, roua Duhului, Cel ce este binecuvântat şi preaslăvit.***

N-ai răbdat, Stăpâne, din bunătate, să vezi pe om asuprit de moarte, ci ai venit şi l-ai mântuit cu sângele Tău, făcându-te om, Cel ce eşti binecuvântat şi preaslăvit.

Văzându-Te îmbrăcat în haină de biruinţă, s-au spăimântat portarii iadului, Hristoase; că pe tiranul cel nemulţumitor, Stăpâne, ai venit să-l robeşti cu mâna, Cel ce eşti binecuvântat şi preaslăvit.

A Născătoarei:

Sfânta sfintelor te cunoaştem pe tine, ca pe singura care ai născut pe Dumnezeu cel neschimbat, Fecioară neprihănită, Maică nenuntită; că tuturor credincioşilor ai izvorât nestricăciune prin dumnezeiască naşterea ta.

Canonul Crucii şi Învierii

Osândit-a pe strămoşul de demult neascultarea cea din Eden; dar de voie a fost judecat, ştergând vina celui călcător de poruncă, Dumnezeul părinţilor, Cel preaînalt şi preaslăvit.

Mântuit-ai pe cel rănit cu limba cea înveninată în Eden; că muşcarea cea de voie, cea din rodul pomului, cu patima cea de voie ai vindecat-o, Dumnezeul părinţilor, Cel preaînalt şi preaslăvit.

A Născătoarei:

Pe mine cel ce umblam în umbra morţii m-ai chemat la lumină, lovind cu fulgerul Dumnezeirii, iadul cel cu chip întunecat, Dumnezeul părinţilor, Cel preaînalt şi preaslăvit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Văzut-a Iacov în noapte ca într-o închipuire, pe Dumnezeu întrupat; iar din tine întru strălucire S-a arătat celor ce cântă: Dumnezeul părinţilor, Cel preaînalt şi preaslăvit.

Semnele unirii celei negrăite care a fost întru tine, mai înainte vestindu-le, S-a luptat cu Iacov; prin care de voie S-a unit cu oamenii, Curată, Dumnezeul părinţilor, Cel preaînalt şi preaslăvit.

Necurat este cel ce nu Te propovăduieşte pe Tine unul Fiul Fecioarei, din prealăudată Treime, cu minte şi cu limbă neîndoielnică strigând: Dumnezeul părinţilor, Cel preaînalt şi preaslăvit.

Cântarea a 8-a:

Canonul Învierii

Irmosul: *Cuptorul cel cu foc oarecând în Babilon lucrările şi-a despărţit cu dumnezeiască poruncă, pe haldei arzând şi răcorind pe cei credincioşi care cântau: "Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul."*

Cu sângele Tău, Hristoase, văzând haina trupului Tău roşită, cetele îngerilor cu cutremur s-au mirat de multă îndelungă-răbdarea Ta, strigând: "Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul."

Tu, Îndurate, firea mea cea muritoare ai îmbrăcat-o întru nemurire prin scularea Ta. Pentru aceasta, bucurându-se, cu mulţumire cântă Ţie poporul

cel ales, Hristoase, strigând Ţie: Cu adevărat moartea a fost înghiţită de biruinţă.

A Născătoarei:

Tu, pe Cel nedespărţit de Tatăl, pe cel ce dumnezeieşte şi omeneşte a vieţuit, în pântece fără de sămânţă L-ai zămislit şi în chip de negrăit L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu preacurată. Pentru aceasta, pe tine izbăvitoarea noastră a tuturor te ştim.

Canonul Crucii şi Învierii

Văzut ai fost pe Cruce pironit, Cel bogat în milă, şi de voie Te-ai îngropat, şi a treia zi ai înviat, şi ai mântuit pe toţi oamenii, pe cei ce cântă cu credinţă: Să laude pe Domnul toată făptura şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Pogorându-Te întru cele mai de jos, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca să izbăveşti din stricăciune pe cel ce l-ai zidit cu dumnezeiască puterea Ta, Hristoase al meu, şi nestricăcios făcându-l, părtaş al slavei Tale celei veşnice l-ai pus, pe cel ce strigă: Să laude toată făptura şi să preaînalţe pe Hristos în veci.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Văzutu-S-a pe pământ prin tine şi cu oamenii împreună a vieţuit Cel fără seamăn în bunătate şi în putere, Căruia, toţi credincioşii cântând, strigăm: Toată făptura cea înfiinţată să laude pe Domnul şi să-l preaînalţe întru toţi vecii.

Cu dreptate pe tine, Curată, vestindu-te, te mărim, Născătoare de Dumnezeu; că tu ai născut întrupat pe Unul din Treime, Căruia toţi cântăm ca şi Tatălui şi Duhului: Să laude toată făptura pe Domnul şi să-L preaînalţe întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a:

Canonul Învierii

Irmosul: *Fiul Părintelui celui fără început, Dumnezeu şi Domnul, întrupându-Se din Fecioară, S-a arătat nouă ca să lumineze pe cele întunecate şi să adune pe cele risipite. Pentru aceasta, pe Născătoarea de Dumnezeu cea întru totul lăudată o mărim.*

Lemnul cel de trei ori fericit al precuratei Tale Cruci fiind sădit în locul Căpăţânii, ca în rai, Mântuitorule, şi adăpat fiind cu sângele şi apa cea din coasta Ta cea dumnezeiască, Hristoase, ca dintr-un izvor viaţă ne-a înflorit nouă.

Doborât-ai pe cei puternici, fiind răstignit Tu, Cel atotputernic, şi firea omenească care zăcea jos în temniţa iadului ridicând-o, ai pus-o să şadă pe scaunul Tatălui. Deci, închinându-ne Ţie, Te slăvim pe Tine, Cel ce cu aceeaşi fire iarăşi vei veni.

A Treimii:

Pe Unimea cea din trei, pe Treimea cea de o fiinţă, pe Firea cea mai presus de Dumnezeire şi neîmpărţită, în trei străluciri, pe Raza cea neînserată şi una nemuritoare, care a strălucit nouă Lumina, cu dreaptă credinţă lăudând-o credincioşii, o slăvim.

Canonul Crucii şi Învierii

În mijlocul celor osândiţi, ca un miel ai fost spânzurat, Hristoase, pe Cruce în locul Căpăţânii, cu suliţa în coastă fiind împuns, viaţă ne-ai dăruit, ca un bun, nouă celor din ţărână, care cu credinţă cinstim învierea Ta cea dumnezeiască.

Lui Dumnezeu, Celui ce prin moartea Sa a stricat cu putere stăpânia morţii, toţi credincioşii să ne închinăm, că pe morţii cei din veac împreună i-a înviat şi tuturor viaţă şi înviere le-a dăruit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Toiag de tărie s-a dat firii celei slabe, Cuvântul lui Dumnezeu în pântecele tău, Curată, şi a ridicat-o pe ea, cea alunecată până la iad. Pentru aceasta, pe tine, Preacurată, ca pe Născătoarea de Dumnezeu te mărim.

Pe Maica Ta, pe care ai ales-o, primeşte-o, Stăpâne, cu milostivire, ca mijlocitoare pentru noi; şi de a Ta bunătate toate se vor umple, ca toţi să Te slăvim pe Tine, ca pe un făcător de bine.

Luminânda Învierii, Slavă..., a sfântului, Şi acum..., a Născătoarei-Învierii.

LA LAUDE

Stihirile Învierii:

Stih: Ca să facă între dânşii judecată scrisă; slava aceasta este a tuturor cuvioşilor Lui.

Toată suflarea şi toată făptura pe Tine Te slăvesc, Doamne; că, prin Cruce, moartea ai stricat, ca să arăţi popoarelor învierea Ta cea din morţi ca un iubitor de oameni.

Stih: Lăudaţi pe Domnul întru sfinţii Lui, lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui.

Să spună iudeii: În ce chip ostaşii, străjuind, au pierdut pe Împăratul? Pentru ce piatra n-a păzit pe Piatra vieţii? Sau pe Cel îngropat să-L dea, sau Celui ce a înviat să se închine împreună cu noi, zicând: Slavă mulţimii îndurărilor Tale, Mântuitorul nostru, slavă Ţie!

Stih: Lăudaţi-L pe El pentru puterile Lui, lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui.

Bucuraţi-vă, popoare, şi vă veseliţi! Îngerul care a şezut pe piatra mormântului; acela ne-a vestit nouă, zicând: Hristos, Mântuitorul lumii, a înviat din morţi, şi pe toate le-a umplut de bună mireasmă. Bucuraţi-vă, popoare, şi să vă veseliţi.

Stih: Lăudaţi pe El în glas de trâmbiţă, lăudaţi-L pe El în psaltire şi-n alăută.

Îngerul mai înainte de zămislirea Ta, Doamne, a grăit celei pline de daruri: Bucură-te! Şi tot un înger la învierea Ta, piatra slăvitului Tău mormânt a răsturnat-o. Acela, în locul întristării, semne de bucurie a vestit; iar acesta, în locul morţii, pe Stăpânul cel dătător de viaţă ne-a propovăduit. Pentru aceasta, strigăm Ţie: Făcătorule, Doamne, slavă Ţie!

Alte stihiri, ale lui Anatolie:

Stih: Lăudaţi pe El în timpane şi în hore, lăudaţi-L pe El în strune şi în organe.

Vărsat-au miruri cu lacrimi femeile la mormântul Tău, şi s-a umplut de bucurie gura lor, când au grăit: A înviat Domnul!

Stih: Lăudaţi pe El în chimvale binerăsunătoare, lăudaţi-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Să laude neamurile şi popoarele pe Hristos, Dumnezeul nostru, Care, de voie pentru noi, Cruce a răbdat, şi în iad până a treia zi a fost; şi să se închine Învierii Lui celei din morţi, prin care s-au luminat toate marginile lumii.

Stih: Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârşit.

Răstignit şi îngropat ai fost, Hristoase, precum Însuţi ai voit; prădat-ai moartea, ca un Dumnezeu şi Stăpân, dăruind lumii viaţă veşnică şi mare milă.

Stih: Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Cu adevărat, călcătorilor de lege, pecetluind voi piatra, de mai mare minune ne-aţi învrednicit; cunosc aceasta şi străjerii, cărora, ieşind de la mormânt, le-aţi zis: Spuneţi că voi dormind, au venit ucenicii şi L-au furat pe El. Dar cine fură mort, mai ales şi gol? Însuşi a înviat cu a Sa putere ca un Dumnezeu, lăsând în mormânt şi cele de îngropare ale Sale. Veniţi de vedeţi, iudeilor, cum n-a rupt peceţile Cel ce a călcat moartea, şi neamului omenesc a dăruit viaţă nesfârşită şi mare milă.

***

DUMINICĂ, LA LITURGHIE

Stihirile Fericirilor:

Fericiţi cei milostivi, că aceia vor fi miluiţi.

Glasul tâlharului Îţi aducem şi strigăm Ţie: Pomeneşte-ne pe noi Mântuitorule, întru Împărăţia Ta.

Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Crucea aducem Ţie, spre iertarea de greşeli, pe care ai primit-o pentru noi, Iubitorule de oameni.

Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Închinămu-ne, Stăpâne, îngropării şi scularii Tale, prin care ai mântuit lumea din stricăciune, Iubitorule de oameni.

Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că a acelora este împărăţia cerurilor.

Cu moartea Ta, Doamne, moartea s-a omorât, iar cu Învierea Ta, Mântuitorule, lumea ai mântuit.

Fericiţi veţi fi când vă vor ocorî şi vă vor prigoni pentru Mine, şi minţind vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Cei ce dormeau întru întuneric, Hristoase, văzându-Te pe Tine, Lumina, întru cele mai de jos ale iadului, au înviat.

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

Pe mironosiţe le-ai întâmpinat, sculându-Te din mormânt, şi ucenicilor le-ai poruncit să propovăduiască Învierea Ta.

Slavă...

Pe Tatăl să-L preaslăvim, Fiului să ne închinăm toţi, şi pe Duhul Sfânt cu credinţă să-L lăudăm.

Şi acum..., a Născătoarei:

Bucură-te, Scaunul cel în chipul focului, bucură-te, Mireasă nenuntită, bucură-te, Fecioară, care ai născut oamenilor pe Dumnezeu.

CÂNTĂRILE ÎNVIERII
PE GLASUL AL TREILEA

SLUJBA DE DUMINICĂ
SÂMBĂTĂ, LA VECERNIA MARE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile Învierii:

Stih: Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău.

Cu Crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, puterea morții s-a stricat și înșelăciunea diavolului s-a zdrobit: iar neamul omenesc, prin credință fiind mântuit, cântare Ție totdeauna aduce.

Stih: Pe mine mă așteaptă drepții, până ce-mi vei răsplăti mie.

Luminatu-s-au toate cu Învierea Ta, Doamne, și raiul iarăși s-a deschis; și toată făptura lăudându-Te, cântare Ție totdeauna aduce.

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu.

Slăvesc puterea Tatălui și a Fiului, și laud stăpânia Duhului Sfânt, Dumnezeirea cea nedespărțită și nezidită, Treimea cea de o ființă, Care împărățește în veacul veacului.

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.

Cinstitei Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Învierea Ta o lăudăm și o slăvim, căci, cu rana Ta, noi toți ne-am vindecat.

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la Tine este milostivirea.

Lăudăm pe Mântuitorul, Care din Fecioară S-a întrupat, că pentru noi S-a răstignit și a treia zi a înviat, dăruind nouă mare milă.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău; nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

Celor din iad, pogorându-Se Hristos, a binevestit zicând: Îndrăzniți, acum am biruit. Eu sunt Învierea, Eu pe voi vă voi ridica, sfărâmând porțile morții.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăjduiască Israel spre Domnul.

Cei ce cu nevrednicie stăm în preacurat locașul Tău, cântare de seară înălțăm, dintru adâncuri strigând: Hristoase Dumnezeule, Cel ce ai luminat lumea cu Învierea Ta cea de a treia zi, scoate pe poporul Tău din mâna vrăjmașilor tăi, Iubitorule de oameni.

Alte 3 stihiri din Minei, apoi Slavă... a sfântului, din Minei (dacă este); Și acum... a Născătoarei:

Dogmatica:

Cum să nu ne mirăm de naşterea ta cea dumnezeiesc-omenească, cu totul cinstită? Că ispită de bărbat nesuferind, ceea ce eşti cu totul fără prihană, ai născut, fără de tată, pe Fiul cu trup, pe Cel născut din Tatăl mai înainte de veci, fără mamă; Care nicicum n-a suferit schimbare, sau amestecare, sau despărţire, ci a păstrat neatinsă deosebirea celor două firi. Pentru aceasta, Stăpână Maică şi Fecioară, pe Aceasta roagă-L să mântuiască sufletele celor ce cu dreaptă credinţă te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Învierii:

Hristoase, Cel ce cu patima Ta ai întunecat soarele şi cu lumina Învierii Tale ai luminat toate, primeşte cântarea noastră cea de seară, Iubitorule de oameni.

Stih: Domnul S-a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat, îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins.

Scularea Ta cea de viaţă dătătoare, Doamne, toată lumea a luminat şi făptura cea stricată a chemat-o. Pentru aceasta, din blestemul lui Adam izbăvindu-ne, strigăm: Atotputernice Doamne, slavă Ţie!

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti.

Cel ce eşti Dumnezeu neschimbat, cu trupul pătimind, Te-ai schimbat; pe Care făptura, nerăbdând să Te vadă răstignit, de frică s-a tulburat şi, suspinând, laudă îndelung-răbdarea Ta. Dar, pogorându-Te în iad, a treia zi ai înviat, dăruind lumii viaţă şi mare milă.

Stih: Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Ca să mântuieşti din moarte neamul nostru, Hristoase, moarte ai răbdat; şi a treia zi din morţi înviind, împreună cu Tine ai înviat pe cei ce Te-au cunoscut pe Tine Dumnezeu şi lumea ai luminat, Doamne, slavă Ţie.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei:

Fără de sămânţă, din dumnezeiescul Duh, dar cu voia Tatălui, ai zămislit pe Fiul lui Dumnezeu, pe Cel ce este din Tatăl fără de mamă, mai înainte de veci; dar, pentru noi, din tine fără de tată fiind, cu trup L-ai născut şi ca pe un prunc cu lapte L-ai hrănit. Pentru aceasta, nu înceta a-L ruga să se izbăvească din primejdii sufletele noastre.

Troparul Învierii:

Să se veselească cele cereşti şi să se bucure cele pământeşti. Că a făcut biruinţă cu glasul Său Domnul, călcat-a cu moartea pe moarte; Cel-întâi născut din morţi S-a făcut, din pântecele iadului ne-a izbăvit pe noi şi a dat lumii mare milă.

A Născătoarei:

Pe tine, ceea ce ai mijlocit mântuirea neamului nostru, te lăudăm, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Căci cu trupul cel luat din tine, Fiul tău şi Dumnezeul nostru, prin Cruce răbdând patimă, ne-a mântuit pe noi din stricăciune, ca un Iubitor de oameni.

Aceleaşi tropare se cântă şi la Utrenie, la Dumnezeu este Domnul...

***

DUMINICĂ LA UTRENIE

După catisma întâi, sedelenele Învierii:

Hristos din morţi S-a sculat, începătura celor adormiţi, Cel întâi-născut decât ziditorul şi Făcătorul tuturor celor făcute; firea cea stricată a neamului nostru întru Sineşi a înnoit-o. Nu vei mai stăpâni de acum, moarte, căci Stăpânul tuturor puterea ta a surpat-o.

Slavă...

Cu trupul moarte gustând, Doamne, amărăciunea morţii ai tăiat-o cu scularea Ta; şi pe om împotriva ei l-ai întărit, vestind biruinţa asupra blestemului celui de demult. Apărătorule al vieţii noastre, Doamne, slavă Ţie!

Şi acum..., a Născătoarei:

Însăşi podobia:

De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau ce te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti cu daruri dăruită.

După catisma a doua, sedelenele:

Podobia: De frumuseţea fecioriei tale...

De neschimbarea Dumnezeirii Tale şi de patima Ta cea de voie, Doamne, întru sine spăimântându-se, iadul s-a tânguit: Mă cutremur de Ipostasul cel nestricat al trupului, văd pe Cel nevăzut, în taină luptându-se cu mine. Pentru aceasta, şi cei pe care îi ţin strigă: Slavă, Hristoase, Învierii Tale!

Slavă...

Răstignirea cea necuprinsă cu mintea şi învierea cea netâlcuită, taina cea negrăită o teologhisim credincioşii; că astăzi moartea şi iadul s-au prădat, iar neamul omenesc întru nestricăciune s-a îmbrăcat. Pentru aceasta, cu mulţumire strigăm: Slavă, Hristoase, Învierii Tale!

Şi acum..., a Născătoarei:

Pe Cel necuprins cu mintea şi necircumscris, pe Cel de o fiinţă cu Tatăl şi cu Duhul, în pântecele tău tainic l-ai încăput, Maica lui Dumnezeu; şi prin naşterea ta, o singură şi neamestecată lucrare a Treimii am cunoscut a slăvi

în lume. Pentru aceasta, cu mulţumire strigăm ţie: Bucură-te, ceea ce eşti cu daruri dăruită.

După: Fericiţi cei fără prihană... şi Binecuvântările Învierii, se citeşte:

IPACOI

Spăimântând cu vederea, dar liniştind cu graiul, îngerul cel strălucitor a zis mironosiţelor: Pentru ce căutaţi pe Cel viu în mormânt? Sculatu-S-a, deşertând mormintele. Cunoaşteţi pe Cel neschimbat ca schimbător al stricăciunii; ziceţi lui Dumnezeu: Cât sunt de înfricoşătoare lucrurile Tale, că ai mântuit neamul omenesc.

ANTIFOANELE

Antifonul 1:

Robia Sionului Tu o ai scos din Babilon; şi pe mine din patimi la viaţă mă scoate, Cuvântule.

Cei ce seamănă în austru cu lacrimi de la Dumnezeu, secera-vor spice spre bucuria vieţii celei veşnice.

Slavă..., Şi acum...

Prin Sfântul Duh, este toată buna dăruire, căci, cu Tatăl şi cu Fiul, împreună-străluceşte, întru Care toate viază şi se mişcă.

Antifonul 2:

De n-ar zidi Domnul casa faptelor bune, în zadar ne-am osteni; dar păzindu-ne El sufletul, nimeni nu va prăda cetatea noastră.

Ca o roadă a pântecelui, prin Duhul sfinţii pururea se fac Ţie fii, Hristoase, ca şi Tatălui.

Slavă..., Şi acum...

În Duhul Sfânt se vede toată sfinţenia şi înţelepciunea, că înfiinţează toată făptura; Acestuia să slujim, ca şi Tatălui şi Cuvântului, că Dumnezeu este.

Antifonul 3:

Cei ce se tem de Domnul fericiţi vor umbla în cărările poruncilor, că vor mânca toată roada cea de viaţă.

Veseleşte-te, Întâiule păstor al turmei, împrejurul mesei Tale văzând pe fiii Tăi, purtând stâlpări de fapte bune.

Slavă..., Şi acum...

În Duhul Sfânt este toată bogăţia slavei, din Care vine har şi viaţă la toată zidirea; că lăudat este împreună cu Tatăl şi cu Cuvântul.

Prochimenul:

Spuneţi întru neamuri că Domnul a împărăţit, pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti.

Stih: **Cântaţi Domnului cântare nouă...**

Apoi: Toată suflarea..., şi Evanghelia Învierii cea de rând. După aceea: Învierea lui Hristos văzând..., şi Psalmul 50.

CANOANELE

Cântarea 1:

Canoanele Învierii

Irmosul: *Cel ce odinioară a împreunat apele la un loc cu dumnezeiască voie şi a despicat marea pentru poporul lui Israel, Acesta este Dumnezeul nostru cel preaslăvit; Acestuia unuia să-I cântăm, că S-a preaslăvit.*

Cel ce a osândit pământul să aducă călcătorului de poruncă roadă din sudoare, spini; Aceasta este Dumnezeul nostru, Care, primind trupeşte cunună de spini, din mână călcătoare de lege, blestemul a dezlegat, că S-a preaslăvit.

Slăvită biruinţă împotriva morţii S-a arătat înfricoşată moartea Sa, că Acesta, Dumnezeul nostru fiind, trup pătimitor şi însufleţit a luat şi, luptându-Se cu tiranul, pe toţi i-a înviat, că S-a preaslăvit.

A Născătoarei:

Adevărată Născătoare de Dumnezeu te măresc pe tine toate neamurile, ceea ce ai născut fără sămânţă; că intrând în pântecele tău cel sfinţit, a luat fiinţa noastră şi S-a născut din tine Dumnezeu şi Om. Acesta este Dumnezeul nostru.

Canonul Crucii şi al Învierii

Neamul omenesc cel robit de tiranul iubitor de păcate, cu dumnezeiescul sânge l-a răscumpărat Hristos şi, îndumnezeindu-l, la înnoit, că S-a preaslăvit.

Hristos, vistierul vieţii, ca un muritor, moarte de voie a gustat; iar ca Unul care este din fire nemuritor, pe cei morţi i-a înviat, că S-a preaslăvit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Celui ce S-a întrupat din tine, Fecioară, îşi pleacă genunchii toată firea celor cereşti, şi cu cei de pe pământ cele de dedesubt, cu vrednică cuviinţă, că S-a preaslăvit.

O, împăcările cele dintru tine, Fecioară! Că Dumnezeu, Cel ce este dătătorul din belşug al bunătăţilor, Duhul cel dumnezeiesc dându-ne nouă, trup din tine a luat, că S-a preaslăvit.

Cântarea a 3-a:

Irmosul: Cel ce ai adus pe toate din cele ce n-au fost, cu cuvântul zidindu-le și săvârșindu-le cu Duhul, Atotțiitorule Stăpâne, întărește-mă întru dragostea Ta.

Prin Crucea Ta s-a rușinat necuratul, că a făcut groapă, pe care săpându-o, a căzut într-însa; iar puterea celor smeriți s-a înălțat întru Învierea Ta, Hristoase.

Propovăduirea dreptei credințe ca o apă a acoperit mările neamurilor, Iubitorule de oameni; că, sculându-Te din mormânt, ai descoperit lumina Treimii.

A Născătoarei:

Prea minunate lucruri s-au grăit despre tine, ceea ce ești cetate însuflețită a Celui ce împărățește pururea; că, prin tine, Stăpână, Dumnezeu a viețuit împreună cu cei de pe pământ.

Canonul Crucii și al Învierii

Preacurată Cruce, curățire a spurcăciunilor idolești te-ai arătat; că Iisus, Cel mai presus de Dumnezeire, pe tine mâinile Și-a întins.

Toți credincioșii cinstim mormânt cel de viață cuprinzător, căci din el S-a sculat Hristos, Cel ce este cu adevărat Dumnezeul nostru.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Mlădiță din rădăcina lui Iesei, după prorocie, odrăslind Fecioara, floare Te-a răsărit nouă pe Tine, Hristoase; sfânt ești, Doamne!

Ca să faci părtași ai Dumnezeirii pe pământeni, trupul nostru din Fecioară Tu luându-l, ai sărăcit; sfânt ești, Doamne!

Cântarea a 4-a:

Irmosul: Avut-ai către noi puternică iubire, Doamne, că pe Unul Născut Fiul Tău pentru noi la moarte L-ai dat. Pentru aceasta, mulțumind, strigăm Ție: Slavă puterii Tale, Doamne!

Bătăi și răni din milostivire ai suferit Hristoase, ocara pălmuirilor răbdând, și cu îndelungată răbdare scuipări suferind, prin care mi-ai adus mie mântuirea. Slavă puterii Tale, Doamne!

În trup muritor, cu moartea Te-ai amestecat, Cel ce ești Viața, pentru ticăloșia celor lipsiți și pentru suspinul săracilor Tăi; și nimicind pe cel nimicitor, Preaslăvite, pe toți împreună i-ai înviat, unule Iubitorule de oameni.

A Născătoarei:

Adu-Ți aminte, Hristoase, de turma pe care ai agonisit-o cu patima Ta; rugăciunile pline de milostivire ale Preamăritei Maicii Tale primește-le și cercetează turma Ta cea necăjită, mântuind-o cu puterea Ta, Doamne.

Canonul Crucii şi al Învierii

Cel ce ai zidit pe om după chipul Tău, Iubitorule de oameni, şi, omorât fiind el cu păcatul prin călcarea poruncii, răstignindu-Te în locul Căpăţânii, l-ai mântuit.

Pe morţii pe care îi înghiţise, moartea i-a dat înapoi, iar împărăţia iadului cea pricinuitoare de stricăciune a fost nimicită, sculându-Te Tu din mormânt, Doamne.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cel ce ai aşezat munţii cu cumpăna dumnezeieştii cunoştinţe, Stăpâne, tăiatu-Te-ai nu de mână ca o piatră, din Fecioară. Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Firea noastră cea bolnavă ai vindecat-o, Stăpâne, unindu-o în pântecele Fecioarei cu doctoria cea tămăduitoare, adică preacurată Dumnezeirea Ta, Cuvântule.

Partea mea eşti, Doamne, şi moştenire dorită, Cel ce în Fecioara m-ai unit pe mine cu ipostasul Tău, Cuvinte, făcându-Te ipostas în trup.

Cântarea a 5-a:

Irmosul: Spre Tine mă îndrept din zori, Ziditorule a toate, la pacea care covârşeşte toată mintea, pentru că lumină sunt poruncile Tale; întru acestea povăţuieşte-mă.

Judecătorului celui nedrept fiind dat prin ura iudeilor, Văzătorule a toate, şi judecând tot pământul cu dreptate, ai izbăvit pe Adam de osânda cea de demult.

Pacea Ta dăruieşte-o bisericilor Tale, Hristoase, cu nebiruita putere a Crucii Tale, Cel ce ai înviat din morţi, şi mântuieşte sufletele noastre.

A Născătoarei:

Cort sfânt şi mai încăpător decât cerurile te-ai arătat, pururea Fecioară, ca una care ai născut pe Cel neîncăput de toată zidirea, pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Canonul Crucii şi al Învierii

Cu suliţa fiind împunsă coasta Ta, Hristoase al meu, din blestem ai slobozit pe cea zidită din coasta omenească, care se făcuse pricinuitoare a pierzării tuturor oamenilor.

Întocmai cu Tatăl după fiinţă fiind, casa cea sfinţită a preacuratului şi preacinstitului Tău trup ai sculat-o din morţi, Hristoase, Mântuitorul nostru.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cuvântul lui Dumnezeu, Fiul tău, Fecioară, este Făcătorul lui Adam cel întâi-zidit, iar nu făptură, măcar că Şi-a plăsmuit Luişi trup însufleţit din tine.

Întocmai este cu Tatăl Fiul Fecioarei, Cuvântul lui Dumnezeu, ipostas desăvârşit în două firi, Iisus Domnul, Dumnezeu şi om desăvârşit.

Cântarea a 6-a:

Irmosul: Adâncul cel mai de jos al păcatelor m-a împresurat, şi slăbeşte duhul meu; ci, tinzând braţul Tău cel înalt, Stăpâne, ca pe Petru mântuieşte-mă, Îndreptătorule.

Adâncul milei şi al îndurărilor m-a înconjurat prin milostivă pogorârea Ta; că, întrupându-Te şi făcându-Te în chip de rob, Stăpâne, m-ai îndumnezeit şi cu Tine împreună m-ai preamărit.

Omorâre a răbdat omorâtorul, văzând înviat pe Cel omorât; acestea sunt semnele Învierii Tale, Hristoase, şi răsplătirile preacinstitei Tale patimi.

A Născătoarei:

Preacurată, ceea ce singură mai presus de minte ai mijlocit între Făcătorul şi între oameni, roagă pe Fiul tău ca să fie milostiv şi apărător al robilor tăi celor ce au greşit.

Canonul Crucii şi al Învierii

Cu răni fiind Tu încercat, prin patima Crucii, pe cei răniţi din iad împreună i-ai sculat. Pentru aceasta, strig Ţie: Scoate din stricăciune viaţa mea, Iubitorule de oameni.

Deschisu-s-au Ţie, Hristoase, cu frică, porţile iadului şi avuţia vrăjmaşului a fost prădată. Pentru aceasta, femeile Te-au întâmpinat, bucurie luând în locul întristării.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Luat-a chip ca al nostru, din Fecioara cea fără prihană, Cel lipsit de chip, făcându-Se om după chip şi după lucrare, dar neschimbându-Şi Dumnezeirea.

De adâncul păcatelor şi de viforul patimilor izbăveşte-mă, Preacurată; că eşti liman şi adânc al minunilor, celor ce aleargă cu credinţă.

CONDACUL

Podobie: Fecioară astăzi...

Înviat-ai astăzi din mormânt, Îndurate, şi pe noi ne-ai scos din porţile morţii. Astăzi Adam dănţuieşte şi Eva se bucură, iar prorocii dimpreună cu patriarhii laudă neîncetat puterea cea dumnezeiască a stăpânirii.

ICOSUL

Cerul şi pământul astăzi să dănţuiască şi pe Hristos-Dumnezeu cu un gând să-L laude, că pe cei legaţi din morminte i-a sculat. Împreună se bucură toată făptura, aducând cântări vrednice Ziditorului a toate şi Mântuitorului

nostru; că astăzi pe cei muritori din iad scoţându-i, ca un Dătător de viaţă, la ceruri împreună i-a înălţat, şi a spulberat trufia vrăjmaşului, şi porţile iadului le-a zdrobit, cu puterea cea dumnezeiască a stăpânirii Sale.

Cântarea a 7-a:

Irmosul: Precum de demult pe cei trei tineri binecredincioşi i-ai răcorit în văpaia haldeilor, cu focul cel luminător al Dumnezeirii, luminează-ne şi pe noi, care strigăm: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Ruptu-s-a catapeteasma cea luminată a Templului, la răstignirea Făcătorului, arătând adevărul cel ascuns în Scriptură, credincioşilor ce strigă: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Împunsă fiind coasta Ta, Hristoase, picături din sângele Tău cel de viaţă făcător prin rânduială dumnezeiască picurând pe pământ, au înnoit pe cei din pământ alcătuiţi, care strigă: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

A Treimii:

Pe Duhul cel bun împreună cu Tatăl şi cu Fiul Unul-Născut să-L preaslăvim credincioşii, cinstind o Stăpânie în trei şi o Dumnezeire, strigând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Canonul Crucii şi al Învierii

Soarele, văzând răstignit pe Cruce nu om de rând, ci pe Dumnezeu întrupat, s-a întunecat; Aceluia şi cântăm: Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Pe Cel tare cu Dumnezeirea primindu-L iadul cel ticălos, pe Dătătorul de nestricăciune, a dat afară din sine sufletele drepţilor, care strigau: Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

Comoară de mult preţ a binecuvântării eşti, Preacurată, celor ce te mărturisesc pe tine, cu inimă curată, Născătoare de Dumnezeu; că din tine S-a întrupat Dumnezeul părinţilor noştri.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cel ce eşti Domnul slavei şi stăpâneşti Puterile cele de sus, Cel ce şezi împreună cu Tatăl, pe mâinile Fecioarei ai fost purtat. Binecuvântat eşti, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Voinică este moartea, dar ai răpus-o pe ea când s-a atins de Tine, Cel ce Te-ai făcut din Fecioară trup cu dumnezeiesc ipostas. Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri.

Născătoare de Dumnezeu te-am cunoscut toţi pe tine, ceea ce ai născut pe Dumnezeu; că ai născut pe Unul din Treime întrupat. Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Preacurată.

Cântarea a 8-a:

Irmosul: Cu focul cel greu de răbdat amestecându-se tinerii cei ce au stat întru dreapta credinţă, şi de văpaie fiind nevătămaţi, cântare dumnezeiască au cântat: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Ruptu-s-a catapeteasma Templului, când s-a înfipt Crucea Ta în locul căpăţânii, şi făptura împreună s-a cutremurat de frică, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Înviat-ai, Hristoase, din mormânt, şi pe cel căzut cu amăgirea, pe lemn l-ai îndreptat cu dumnezeiasca putere, pe cel ce strigă şi grăieşte: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Biserică a lui Dumnezeu te-ai arătat, locaş însufleţit şi chivot, că pe Făcătorul cu oamenii L-ai împăcat, curată Născătoare de Dumnezeu, şi după vrednicie toţi te lăudăm şi te preaînălţăm întru toţi vecii.

Canonul Crucii şi al Învierii

Cuvântul nu este pătimitor, căci fără patimă este cu Dumnezeirea; dar Dumnezeu a pătimit în trup, Căruia şi cântăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Adormit-ai ca un muritor, sculatu-Te-ai ca un nemuritor, Mântuitorule, şi mântuieşti din moarte pe cei ce cântă: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

A Treimii:

Slujim cu bună cinstire Dumnezeirii celei unite în trei Ipostasuri şi neîncetat cântăm: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Ceea ce te-ai ridicat mai presus de cetele celor fără de trup şi eşti aproape de Dumnezeu, binecuvântăm naşterea ta, binecuvântată Fecioară, şi o preaînălţăm întru toţi vecii.

Frumuseţea cea firească ai arătat-o mai frumoasă, făcând să strălucească trupul Dumnezeirii. Binecuvântăm naşterea ta, binecuvântată Fecioară, şi o preaînălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul: Minune nouă şi potrivită lui Dumnezeu! Că prin uşa cea încuiată a Fecioarei în chip vădit a trecut Domnul; gol la intrare, şi purtător de trup S-

a arătat la ieşire Dumnezeu, şi uşa a rămas încuiată. Pe aceasta, în chip de negrăit, ca pe Maica lui Dumnezeu o mărim.

Înfricoşător este a Te vedea pe Tine, Făcătorul, pe lemn ridicat, Cuvântule a lui Dumnezeu, iar pe Dumnezeu pătimind cu trupul pentru robi şi în mormânt fără suflare zăcând, şi pe cei morţi în iad dezlegând. Pentru aceasta, pe Tine, Hristoase, ca pe Cel atotputernic Te slăvim.

Din stricăciunea morţii ai mântuit pe strămoşi, Hristoase, fiind pus mort în mormânt, şi viaţă ai înflorit, pe cei morţi înviind, îndrumând firea omenească la lumină şi întru dumnezeiească nestricăciune îmbrăcând-o. Pentru aceasta, pe Tine, Izvorul luminii celei de-a pururea vii, Te slăvim.

A Născătoarei:

Arătatu-te-ai locaş şi scaun al lui Dumnezeu, în care a locuit Cel ce este întru cei de sus, născându-Se fără ispită bărbătească, nedeschizând deloc uşile trupului tău, Preacurată. Pentru aceasta, cu rugăciunile tale cele neîncetate, Preasfântă, stinge sămânţa războaielor şi lumea împac-o, dăriundu-i pacea Fiului tău şi Mântuitorului nostru.

Canonul Crucii şi al Învierii

Cinste ai izvorât tuturor oamenilor, din moartea cea de ocară, din care, gustând prin răstignire cu fiinţa cea muritoare, Mântuitorule, nestricăciune mi-ai dăruit, Hristoase, ca un iubitor de oameni.

Mântuitu-m-ai pe mine sculându-Te din mormânt, Hristoase, m-ai înălţat, la Tatăl, Părintele Tău, m-ai adus şi de-a dreapta Lui împreună m-ai aşezat, pentru milostivirea milei Tale, Doamne.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Nicicum nu se satură credincioşii cei curaţi a-ţi aduce laude, Fecioară, că, la dorire adăugând pururea dorire dumnezeiască şi duhovnicească, te măresc ca pe Maica lui Dumnezeu.

Pusu-ne-ai solitoare neînfruntată pe ceea ce Te-a născut pe Tine, Hristoase; pentru rugăciunile ei, ne dăruieşti nouă, Îndurate, pe Duhul cel dătător de bunătate, Care din Tatăl prin Tine purcede.

LA LAUDE

Stihirile Învierii:

Stih: Ca să facă între dânşii judecată scrisă; slava aceasta este a tuturor cuvioşilor Lui.

Veniţi toate neamurile, cunoaşteţi puterea tainei celei înfricoşătoare; că Hristos, Mântuitorul nostru, Cuvântul cel dintru început, S-a răstignit pentru noi şi de voie S-a îngropat; şi a înviat din morţi, ca să mântuiască toate. Acestuia să ne închinăm.

Stih: Lăudaţi pe Domnul întru sfinţii Lui, lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui.

Spus-au toate minunile străjerii Tăi, Doamne; dar soborul deşertăciunii, umplând de daruri dreapta lor, socoteau că vor ascunde învierea Ta, pe care lumea o slăveşte. Miluieşte-ne pe noi.

Stih: Lăudaţi pe Domnul pentru puterile Lui, lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui.

Toate s-au umplut de bucurie luând dovedirea învierii; că Maria Magdalena la groapă a venit şi a aflat un înger pe piatră şezând, cu veşmintele strălucind şi zicând: Ce căutaţi pe Cel viu printre cei morţi? Nu este aici, ci S-a sculat, precum a zis, mergând mai înainte în Galileea.

Stih: Lăudaţi pe El în glas de trâmbiţă, lăudaţi-L pe El în psaltire şi în alăută.

Întru lumina Ta, Stăpâne, vom vedea lumină, Iubitorule de oameni; că ai înviat din morţi, dăruind mântuire neamului omenesc, ca să Te preaslăvească toată făptura pe Tine, Cel singur fără de păcat. Miluieşte-ne pe noi.

Alte stihiri, ale lui Anatolie:

Stih: Lăudaţi pe El în timpane şi în hore, lăudaţi-L pe El în strune şi în organe.

Ca pe o cântare de dimineaţă mironosiţele femei Îţi aduceau lacrimile, Doamne; că, având miresme cu bun miros, la mormântul Tău au ajuns, grăbindu-se să ungă preacurat trupul Tău. Iar un înger şezând pe piatră le-a binevestit: Ce căutaţi pe Cel viu printre cei morţi? Că moartea călcând, a înviat ca un Dumnezeu, dând tuturor mare milă.

Stih: Lăudaţi pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudaţi-l pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Strălucind îngerul la mormântul Tău cel făcător de viaţă, a grăit mironosiţelor: Deşertat-a mormintele Mântuitorul, prădat-ai iadul şi a înviat a treia zi, ca un Însuşi Dumnezeu şi Atotputernic.

Stih: Scoală-Te, Doamne Dumnezeu meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârşit.

În mormânt Te-a căutat, venind în prima zi a săptămânii, Maria Magdalena; dar, neaflându-Te, se tânguia cu plângere, strigând: Vai mie, Mântuitorul meu! Cum ai fost furat, Împărate al tuturor? Dar doi îngeri de lumină purtători dinăuntrul mormântului au strigat: Ce plângi, femeie? Plâng, a zis ea, că au luat pe Domnul meu din mormânt şi nu ştiu unde L-au pus. Dar întorcându-se ea, cum Te-a văzut, îndată a strigat: Domnul meu şi Dumnezeul meu, slavă Ţie.

Stih: Lăuda-Te-voi Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Iudeii în mormânt au zăvorât Viaţa, iar tâlharul a deschis cu limba raiul, strigând şi grăind: Cel ce cu mine şi pentru mine ai fost răstignit, împreună cu mine ai fost pironit pe lemn şi Te-ai arătat mie împreună cu Tatăl pe scaun şezând. Că Acesta este Hristos Dumnezeul nostru, Cel ce are mare milă.

Slavă..., Stihira de rând a Evangheliei. Şi acum..., Preabinecuvântată eşti...

Doxologia mare, troparul, ecteniile şi otpustul.

***

DUMINICĂ, LA LITURGHIE

Stihirile Fericirilor:

Fericiţi cei milostivi, că aceia vor fi miluiţi.

Pe strămoşul Adam, cel ce a călcat porunca Ta, Hristoase, din rai l-ai izgonit; dar ai sălăşluit într-însul, Îndurate, pe tâlharul cel ce Te-a mărturisit pe Cruce, strigând: Pomeneşte-mă, întru Împărăţia Ta.

Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Pe noi, cei ce am greşit, cu blestemul morţii ne-ai osândit, Dătătorule de viaţă şi Doamne; dar, cu trupul Tău pătimind fără păcat, Stăpâne, ai înviat pe cei morţi, care strigau: Pomeneşte-ne şi pe noi întru Împărăţia Ta.

Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Sculându-Te din morţi, Împreună ne-ai sculat pe noi din patimi, cu Învierea Ta, Doamne; iar toată puterea morţii ai zdrobit-o, Mântuitorule. Pentru aceasta, cu credinţă strigăm Ţie: Pomeneşte-ne şi pe noi întru împărăţia Ta.

Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că a acelora este împărăţia cerurilor.

Cu îngroparea Ta cea de trei zile, pe cei omorâţi din iad, ca un Dumnezeu înviindu-i, împreună i-ai sculat; şi nestricăciune tuturor ca un bun ne-ai izvorât, celor ce cu credinţă strigăm pururea: Pomeneşte-ne şi pe noi întru Împărăţia Ta.

Fericiţi veţi fi când vă vor ocărî şi vă vor prigoni pentru Mine şi, minţind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Înviind din mormânt, Mântuitorule, Te-ai arătat întâi femeilor mironosiţe, strigând: Bucuraţi-vă! Şi printr-însele ai vestit prietenilor învierea Ta, Hristoase. Pentru aceasta, cu credinţă strigăm: Pomeneşte-ne şi pe noi întru Împărăţia Ta.

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

În munte Moise, tinzându-şi mâinile, a închipuit Crucea, pe Amalic biruind; iar noi cu credinţă luând-o pe aceasta armă tare împotriva diavolilor, strigăm toţi: Pomeneşte-ne şi pe noi întru împărăţia Ta.

Slavă..., a Treimii:

Pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh să lăudăm credincioşii, pe un Dumnezeu, pe un Domn, ca dintr-un Soare; căci cu trei Străluciri este Treimea şi luminează pe toţi cei ce strigă: Pomeneşte-ne şi pe noi întru Împărăţia Ta.

Şi acum..., a Născătoarei:

Bucură-te, uşa lui Dumnezeu, prin care Făcătorul a trecut, întrupându-Se, pecetluită păstrându-te. Bucură-te, nor uşor, care ai purtat pe Hristos, ploaia cea dumnezeiască. Bucură-te, scară şi scaun ceresc. Bucură-te, munte cinstit, roditor şi netăiat.

CÂNTĂRILE ÎNVIERII
PE GLASUL AL PATRULEA

SLUJBA DE DUMINICĂ
SÂMBĂTĂ, LA VECERNIA MARE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile Învierii:

Stih: Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău.

Crucii Tale celei făcătoare de viață neîncetat închinându-ne, Hristoase Dumnezeule, învierea Ta cea de a treia zi o slăvim; că printr-însa ai înnoit firea omenească cea stricată, Atotputernice, și suirea la ceruri ne-ai arătat, ca un singur bun și iubitor de oameni.

Stih: Pe mine mă așteaptă drepții, până ce-mi vei răsplăti mie.

Osânda lemnului neascultării ai dezlegat-o, Mântuitorule, pe lemnul Crucii de bunăvoie pironindu-Te; și, în iad pogorându-Te, Puternice, legăturile morții ca un Dumnezeu le-ai rupt. Pentru aceasta, ne închinăm învierii Tale celei din morți, strigând cu bucurie: Atotputernice Doamne, slavă Ție!

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu.

Porțile iadului le-ai sfărâmat, Doamne, și cu moartea Ta împărăția morții ai surpat; iar neamul omenesc din stricăciune l-ai slobozit, dăruind lumii viață, nestricăciune și mare milă.

Alte stihiri, ale lui Anatolie.

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.

Veniți, popoare, să lăudăm scularea cea de a treia zi a Mântuitorului, prin care ne-am izbăvit din legăturile iadului cele nedezlegate și nestricăciune și viață am luat toți, care strigăm: Cel ce Te-ai răstignit, Te-ai îngropat și ai înviat, mântuiește-ne pe noi cu învierea Ta, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la Tine este milostivirea.

Îngerii și oamenii, Mântuitorule, laudă scularea Ta cea de a treia zi, prin care s-au luminat marginile lumii și din robia vrăjmașului ne-am mântuit toți, care strigăm: Făcătorule de viață, Atotputernice Mântuitorule, mântuiește-ne pe noi cu învierea Ta, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău; nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

Porțile cele de aramă le-ai sfărâmat și încuietorile le-ai zdrobit, Hristoase Dumnezeule, și neamul omenesc cel căzut l-ai înviat. Pentru aceasta, cu un glas strigăm: Cel ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție!

Stih: Din straja dimineţii până în noapte, din straja dimineţii, să nădăjduiască Israel spre Domnul.

Doamne, naşterea Ta cea din Tatăl, fără de ani şi veşnică este; iar întruparea cea din Fecioară este negrăită şi neînţeleasă pentru oameni; şi pogorârea la iad înfricoşătoare a fost pentru diavolul şi pentru îngerii lui; că, moartea călcând, a treia zi ai înviat, dăruind oamenilor nestricăciune şi mare milă.

Alte trei stihiri din Minei, apoi Slavă... a sfântului, din Minei (dacă este); Şi acum... a Născătoarei:

Dogmatica:

Prorocul David, care prin tine, Născătoare de Dumnezeu, a ajuns dumnezeiesc părinte, cu cântare despre tine mai înainte a glăsuit Celui ce ţi-a făcut ţie măriri: „Stătut-a Împărăteasa aproape de-a dreapta Ta”. Că pe tine, Maică, pricinuitoare a vieţii te-a arătat Dumnezeu, Cel ce fără tată din tine a Se face om a binevoit, ca să înnoiască chipul cel stricat prin patimi şi oaia cea rătăcită prin munţi aflând-o, pe umeri ridicând-o la Tatăl să o aducă şi, după voia Sa, lângă Puterile cereşti să o aşeze şi lumea să o mântuiască Hristos, Cel ce are mare şi bogată milă.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Învierii:

Doamne, suindu-Te pe Cruce, blestemul nostru cel strămoşesc l-ai şters şi, pogorându-Te în iad, pe cei legaţi din veac i-ai slobozit, nestricăciune dărund neamului omenesc. Pentru aceasta, cântând, slăvim scularea Ta cea făcătoare de viaţă şi mântuitoare.

Stih: Domnul S-a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat, îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins.

Pironit fiind pe lemn, Unule Puternice, toată zidirea ai clătinat-o; iar fiind pus în mormânt, pe cei sălăşluiţi în morminte i-ai înviat, nestricăciune şi viaţă dăriund neamului omenesc. Pentru aceasta, cântând, slăvim scularea Ta cea de a treia zi.

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti.

Poporul cel fără de lege, dându-Te pe Tine, Hristoase, lui Pilat, Te-a osândit să fii răstignit, nemulţumitor către Făcătorul de bine arătându-se. Dar, de voie răbdând îngropare, ca un Însuţi Puternic, ai înviat a treia zi, ca un Dumnezeu, dăruindu-ne viaţă fără de sfârşit şi mare milă.

Stih: Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Cu lacrimi ajungând femeile la mormânt, pe Tine Te-au căutat; dar, neaflându-Te, plângând cu tânguire, au strigat, zicând: Vai nouă, Mântuitorul nostru, Împăratul tuturor, cum ai fost răpit? Şi ce loc ţine trupul Tău cel de viaţă purtător? Dar îngerul către dânsele a răspuns: Nu plângeţi,

ci mergând vestiți că a înviat Domnul, dându-ne nouă bucurie, ca un Singur îndurat.

Slavă... a sfântului, din Minei (dacă este); Și acum... a Născătoarei:

Caută spre rugăciunile robilor tăi, ceea ce ești cu totul fără prihană, potolind pornirile cele rele împotriva noastră, din tot necazul izbăvindu-ne pe noi; că pe tine singură te avem ancoră tare și neclintită și a ta ocrotire am dobândit. Să nu fim rușinați, Stăpână, cei ce te chemăm pe tine. Grăbește spre rugăciunea celor ce strigă către tine cu credință: Bucură-te, Stăpână, ajutătoarea tuturor, bucuria, acoperământul și mântuirea sufletelor noastre.

Troparul Învierii:

Propovăduirea învierii celei luminate înțelegându-o de la înger ucenițele Domnului, și lepădând osândirea cea strămoșească, apostolilor, lăudându-se, au zis: Jefuitu-s-a moartea, sculatu-s-a Hristos Dumnezeu, dăriund lumii mare milă.

A Născătoarei:

Taina cea din veac ascunsă și de îngeri neștiută, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, celor de pe pământ s-a arătat; Dumnezeu întrupându-Se, întru unire neamestecată, și Crucea de voie pentru noi primind; prin care, înviind pe cel întâi-zidit, a mântuit din moarte sufletele noastre.

Aceleași tropare se cântă și la Utrenie, la Dumnezeu este Domnul...

DUMINICĂ LA UTRENIE

După catisma întâi, sedelenele Învierii:

Podobie: Degrab ne întâmpină...

Căutând la intrarea mormântului și nerăbdând strălucirea îngerului, mironosițele cu cutremur s-au mirat, zicând: Au doar a fost furat Cel ce a deschis tâlharului raiul? Au doar S-a sculat Cel ce și mai înainte de patimă a vestit învierea? Cu adevărat a înviat Hristos Dumnezeu, dăriund celor din iad viață și înviere.

Slavă...

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Cu sfatul Tău cel de voie, Crucea ai răbdat, Mântuitorule, și în mormânt nou, oamenii cei muritori Te-au pus pe Tine, Cel ce cu cuvântul ai așezat marginile lumii. Pentru aceasta, vrăjmașul fiind înlănțuit, moartea cumplit s-a prădat, și cei din iad au strigat toți sculării Tale celei de viață purtătoare: A înviat Hristos, Dătătorul de viață, Cel ce rămâne în veci.

Și acum..., a Născătoarei:

Însăși podobia:

Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând; şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără sămânţă, Născătoare de Dumnezeu, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aron ce a odrăslit; şi, mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău, preoţilor a strigat: Fecioara naşte şi după naştere rămâne tot fecioară.

După catisma a doua, sedelne ale Învierii:

Podobia: Degrab ne întâmpină...

Înviat-ai, ca un nemuritor din iad, Mântuitorule, împreună ai ridicat lumea Ta prin învierea Ta, Hristoase, Dumnezeul nostru; zdrobit-ai întru tărie puterea morţii, arătat-ai, Îndurate, tuturor învierea. Pentru aceasta Te şi slăvim, Unule, Iubitorule de oameni.

Slavă...

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...

Dintru înălţimile de sus pogorându-se Gavriil, şi la piatră venind, unde era Piatra vieţii, în albe veşminte fiind îmbrăcat, a st

rigat celor ce plângeau: Încetaţi voi tânguirea cea de plângere, cele ce aveţi de-a pururea bună milostivire; îndrăzniţi, că Cel pe Care Îl căutaţi, cu adevărat S-a sculat. Pentru aceasta, strigaţi apostolilor că a înviat Domnul.

Şi acum..., a Născătoarei:

Spăimântatu-s-au, Curată, toate cetele îngereşti, de taina cea înfricoşătoare a naşterii tale; cum Cel ce ţine toate numai cu voia, în braţele tale ca un om este ţinut, şi primeşte început Cel mai înainte de veci, şi cu lapte Se hrăneşte Cel ce hrăneşte toată suflarea cu negrăită bunătate; şi pe tine, ca pe cea cu adevărat Maica lui Dumnezeu, lăudându-te, te măresc.

După : Fericiţi cei fără prihană... şi după Binecuvântările Învierii, urmează:

IPACOI

Mai înainte alergând mironosiţele, au vestit apostolilor cele despre învierea Ta cea minunată, Hristoase, că ai înviat ca un Dumnezeu, dăriund lumii mare milă.

ANTIFOANELE

Antifonul 1:

Din tinereţile mele multe patimi se luptă cu mine; dar Însuţi mă sprijineşte şi mă mântuieşte, Mântuitorule.

Cei ce urâţi Sionul ruşinaţi veţi fi de Domnul; că, precum iarba de foc, aşa veţi fi uscaţi.

Slavă..., Şi acum...

Prin Sfântul Duh tot sufletul viază şi în curăţie se înalţă, se luminează întru Unimea Treimii, cu sfinţenie de taină.

Antifonul 2:

Srigat-am Ție, Doamne, cu căldură, dintru adâncul sufletului meu; și să-mi fie spre ascultare dumnezeiești Tale urechi.

Tot cel ce și-a pus nădejdea în Domnul, mai presus este decât toți cei ce-L întristează.

Slavă..., Și acum...

Prin Sfântul Duh izvorăsc izvoarele harului, care adapă toată făptura, spre rodire de viață.

Antifonul 3:

Inima mea către Tine, Cuvântule, să se înalțe, ca nimic din dulcețile lumii să nu mă amăgească spre dorirea celor de jos.

Precum are cineva dragoste spre maica sa, spre Domnul mai cu fierbinte dragoste datori suntem.

Slavă..., Și acum...

Prin Sfântul Duh este bogăția cunoștinței de Dumnezeu, a gândirii la cele de sus și a înțelepciunii; că întru Dânsul toate dogmele părintești le descoperă Cuvântul.

Prochimenul:

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne mântuiește pe noi, pentru slava numelui Tău.

Stih: **Dumnezeule, cu urechile noastre am auzit...**

Apoi: Toată suflarea să laude...,

Evanghelia de rând a Învierii, Învierea lui Hristos văzând..., și Psalmul 50.

CANOANELE

Cântarea 1:

Canonul Învierii,

Facere a Sfântului Ioan Damaschin.

Irmosul: *Noianul Mării Roșii, cu tălpi neudate pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustiu a biruit.*

Înălțatu-Te-ai, îndepărtând căderea noastră, pe lemnul preacurat al Crucii, vindecând pierzarea din primul lemn, Stăpâne, ca un bun și atotputernic.

În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul ca un Dumnezeu, iar în rai cu tâlharul, și pe scaun ai fost, Hristoase, cu Tatăl și cu Duhul, toate umplându-le, Cel ce ești necuprins.

A Născătoarei:

Fără sămânță, cu voia Tatălui, de la Duhul cel dumnezeiesc ai zămislit pe Fiul lui Dumnezeu și cu trup ai născut pe Cel fără de mamă din Tatăl, și pentru noi din tine fără de tată.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Deschide-voi gura mea...*

Vindecat-ai sfărâmarea prin cădere a omenirii, Doamne, cu dumnezeiescul Tău sânge din nou zidind-o, şi zdrobind pe cel puternic întru tărie, care zdrobise de demult zidirea Ta.

A morţilor înviere Te-ai făcut prin omorâre, că tăria morţii a pierit, luptându-se cu Viaţa cea veşnică, cu Dumnezeu Cel întrupat, care stăpâneşte toate.

A Născătoarei:

Frumoasă mai presus decât Puterile cereşti s-a făcut dumnezeiasca Ta casă cea însufleţită, Fecioară, care Te-a purtat pe Tine în pântece, muntele cel sfânt al Dumnezeului nostru.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Pe voievozii cei tari...*

Cutremuratu-s-au popoarele, tulburatu-s-au neamurile, iar împărăţiile cele puternice s-au plecat de frica naşterii tale, Curată; că a venit Împăratul meu, a zdrobit pe tiranul şi lumea din stricăciune a răscumpărat.

Hristos, Cel ce locuieşte întru cei de sus, pogorându-Se la oamneni, Şi-a sfinţit locaşul Său şi neclintit l-a arătat; că singură ceea ce a născut pe Ziditorul a rămas după naştere odor al fecioriei.

Cântarea a 3-a:

Irmosul: ***Se veseleşte de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea, Doamne, scăparea şi întărirea.***

Pomul vieţii, viţa cea cerească şi adevărată, pe Cruce se spânzură, tuturor băutură dulce izvorând.

Ca un Dumnezeu mare, ca un înfricoşător, ca Unul care a zdrobit mândria iadului, şi ca un Dumnezeu fără stricăciune acum trupeşte S-a sculat.

A Născătoarei:

Tu una te-ai făcut celor de pe pământ, pricinuitoare a bunătăţilor celor mai presus de fire, Maica lui Dumnezeu. Pentru aceasta, strigăm ţie: Bucură-te!

Canonul Crucii şi al Învierii

Dinţi plini de venin a înfipt şarpele în mine, Mântuitorule; pe care cu cuiele mâinilor Tale i-ai zdrobit, Stăpâne atotţiitorule. Că între sfinţi nu este nimeni ca Tine sfânt, Iubitorule de oameni.

Văzutu-Te-ai în mormânt, Iubitorule de oameni, de voie mort, făcătorule de viaţă, şi porţile iadului le-ai deschis sufletelor celor din veac; că între sfinţi nu este nimeni ca Tine sfânt, Iubitorule de oameni.

A Născătoarei:

Ţarină nearată ai fost văzută, ceea ce ai născut pe spicul Vieţii, pe Sfântul cel ce Se odihneşte cu sfinţenie întru sfinţi, Care este mijlocitor celor ce se împărtăşesc de nemurire.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Firea omenească se curăţeşte prin tine, împreunându-se cu focul dumnezeiesc cel mistuitor, ca o azimă de pâine cocându-se întru tine, Preacurată Fecioară; cu Cel ce şi pe tine nevătămată te-a păzit.

Cine este aceasta, care cu adevărat este aproape de Dumnezeu, ca una care este mai presus decât toate cetele îngerilor? Ceea ce singură străluceşte întru frumuseţea fecioriei, ca o Maică a Celui ce stăpâneşte toate.

Cântarea a 4-a:

Irmosul: ***Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne!***

Suitu-Te-ai pe Cruce, patimile mele vindecându-le, cu patima preacuratului Tău trup, pe care de voie l-ai purtat. Pentru aceasta strigăm Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne!

Gustând moartea din trupul Tău cel fără de păcat şi de viaţă făcător, moartea s-a omorât, precum i se cădea, Stăpâne; iar noi strigăm Ţie: Slavă puterii Tale, Doamne!

A Născătoarei:

Fără ispită de nuntă ai născut, Fecioară! Şi după naştere te-ai arătat feciorind iarăşi; pentru aceasta, cu glasuri fără tăcere, strigăm ţie, Stăpână, cu credinţă neîndoită: Bucură-te!

Canonul Crucii şi al Învierii

Sub Lege fiind Israel, pe Tine, Hristoase, Dumnezeul dătător de Lege, nu Te-a cunoscut şi, ca pe un fără de lege, au pironit pe Cruce pe Cel nesupus Legii, înşişi călcând Legea.

Sufletul Tău cel îndumnezeit, Mântuitorule, vistieriile iadului prădându-le, sufletele cele din veac împreună le-a înviat, iar trupul cel purtător de viaţă a izvorât tuturor nestricăciune.

A Născătoarei:

Pe tine, ceea ce eşti Pururea-Fecioară şi cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, toţi te mărim, Preacurată, pe tine care mai înainte, lui Moise, văzătorul de Dumnezeu, te-a închipuit rugul cel ce s-a împreunat cu focul, fără să fie ars.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Împreună cu oamenii a locuit, văzut făcându-Se Cel nevăzut, rămânând în chipul Dumnezeirii celei necuprinse şi luând chipul cel străin din tine, Fecioară; izbăveşte pe cei ce te ştiu pe tine, Curată Maică a lui Dumnezeu.

Primit-a Fecioara întru materie pe Cel fără materie, întru împărtăşirea materiei, pe Cel ce S-a făcut dintr-însa prunc. Pentru aceasta, Cel Unul e cunoscut în două firi: Dumnezeu purtător de trup şi om mai presus de fiinţă.

Cel ce S-a sălăşluit întru tine, Fecioară, şi S-a născut fără sămânţă, Cuvântul şi Dumnezeu, te-a păstrat şi după naştere fecioară, şi întru naştere te-a păzit fecioară, ca un Stăpân şi Făcător a toată zidirea.

Cântarea a 5-a:

Irmosul: *Tu, Doamne al meu, lumină în lume ai venit, lumină sfântă, care întorci dintru întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă cu credinţă.*

Tu, Doamne, pe pământ cu îndurare Te-ai pogorât; Tu ai înălţat firea omenească cea căzută, pe lemn spânzurându-Te.

Tu ai ridicat, Hristoase, vina greşelilor mele, Tu ai dezlegat durerile morţii, Îndurate, cu învierea Ta cea dumnezeiască.

A Născătoarei:

Pe tine te punem înainte ca pe o armă nesfărâmată, împotriva vrăjmaşilor; pe tine tărie şi nădejde a mântuirii noastre te-am câştigat, dumnezeiască Mireasă.

Canonul Crucii şi al Învierii

Primitu-Te-a pe Tine întreg gura iadului celui necuvântător; că, văzându-Te pironit pe lemn, cu suliţa împuns fără suflare, pe Tine Dumnezeul cel viu, te-a socotit un simplu om; dar, încercând, a cunoscut puterea Dumnezeirii Tale.

După ce s-a stricat locaşul trupului Tău, Iubitorule de oameni, împărţindu-l mormântul şi iadul de voie, amândoi s-au osândit; unul, adică sufletele sfinţilor Tăi, iar celălalt, trupurile împreună slobozindu-le, Nemuritorule.

A Născătoarei:

Iată acum s-a împlinit prorocia proorocului; că tu, Fecioară neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate şi ai născut pe Fiul cel fără de ani, Cel ce dăriueşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Casă a slavei, munte sfânt al lui Dumnezeu, Mireasă curată, cămară, biserică a sfinţeniei şi rai de veşnică desfătare, te-a lucrat nouă pe tine Fiul lui Dumnezeu, Cel ce S-a sălăşluit întru tine.

Trup din sânge fecioresc ai luat, Hristoase, fără de sămânţă, preacurat şi ipostatnic, cuvântător, voitor, de sine stăpânitor şi puternic.

Pe cugetul cel tirănesc l-a ruşinat pântecele Fecioarei; că Pruncul a cercat cu mâna vizuina viperelor cea pierzătoare de suflete; şi pe protivnicul cel mândru doborându-l, sub picioarele credincioşilor l-a supus.

Cântarea a 6-a:

Irmosul: *Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, strigă Biserica Ta către Tine, de sângele diavolilor curăţindu-se cu sângele cel curs din coasta Ta, prin milostivire.*

Suitu-Te-ai pe Cruce, cu putere fiind încins şi luptându-Te cu tiranul, ca un Dumnezeu din înălţime l-ai doborât; iar pe Adam cu mână nebiruită l-ai înviat.

Înviat-ai strălucind frumos din mormânt, Hristoase, şi pe toţi vrăjmaşii i-ai risipit cu dumnezeiască puterea Ta, şi pe toate de veselie le-ai umplut, ca un Dumnezeu.

O, minune, mai uimitoare decât toate minunile! Că Fecioara, zămislind în pântece fără ispită bărbătească, pe Cel ce cuprinde toate nu L-a strâmtorat.

Canonul Crucii şi al Învierii

Iadul şi-a deschis gâtlejul şi m-a înghiţit, şi sufletul şi-a lărgit nepriceputul; dar Hristos, pogorându-Se, a scos viaţa mea, ca un iubitor de oameni.

Moartea a fost biruită prin moarte, că Cel ce a murit a înviat, dăruindu-mi nestricăciune; iar femeilor arătându-Se cel fără de moarte, le-a vestit bucuria.

A Născătoarei:

Încăpere a Dumnezeirii celei neîncăpute s-a arătat pântecele tău cel curat, Născătoare de Dumnezeu. Spre Care cetele cereşti nu pot să privească fără de frică.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

De demult m-a amăgit şarpele şi m-a omorât prin strămoaşa Eva; iar acum, Curată, Cel ce m-a zidit m-a chemat prin tine, din stricăciune.

Adâncul îndurării te-a arătat pe tine, Fecioară, în chip negrăit, adânc ales al minunilor; că din tine, prin fulgerul Dumnezeirii, a strălucit mărgăritarul Hristos.

CONDACUL

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi...

Mântuitorul şi Izbăvitorul meu, din mormânt, ca un Dumnezeu, a sculat din legături pe pământeni, porţile iadului a zdrobit şi ca un Stăpân a înviat a treia zi.

ICOSUL

Pe Hristos, Dătătorul de viaţă, Cel ce a înviat din morţi a treia zi, şi porţile morţii astăzi le-a sfărâmat cu puterea Sa, iadul l-a omorât, boldul morţii l-a tocit şi pe Adam dimpreună cu Eva i-a slobozit, să-L lăudăm toţi pământenii, cu mulţumire strigându-I cântare cu osârdie. Că El însuşi, ca un singur Dumnezeu puternic şi Stăpân, a înviat a treia zi.

Cântarea a 7-a:

Irmosul: *În cuptorul persan, tinerii lui Avraam, arzând mai mult de dragostea dreptei credinţe decât de văpaia focului, strigau: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne!*

La nestricăciune iarăşi a fost chemată omenirea, fiind spălată cu dumnezeiescul sânge al lui Hristos, cu mulţumire cântând: Binecuvântat eşti în Biserica slavei Tale, Doamne!

Ca un purtător de viaţă, mai înfrumuseţat decât raiul, cu adevărat, şi mai luminat decât orice cămară împărătească s-a arătat mormântul Tău, Hristoase, izvorul învierii noastre.

A Născătoarei:

Ceea ce eşti dumnezeiesc locaş sfinţit al Celui preaînalt, bucură-te, că prin tine s-a dat bucuria, Născătoare de Dumnezeu, celor ce strigă: Binecuvântată eşti tu între femei, ceea ce eşti cu totul fără prihană, Stăpână.

Canonul Crucii şi al Învierii

Pe lemn fiind spânzurat, ai smerit ochiul cel trufaş, şi sprânceana cea ridicată la pământ ai doborât-o, mântuind pe om: Prealăudate Doamne şi Dumnezule al părinţilor, binecuvântat eşti!

Cu puterea Ta înalţă semnul nostru, al celor ce slujim Ţie, Cel ce ai înviat din morţi şi ai deşertat iadul de mulţimea oamenilor de dinainte, Stăpâne; Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, binecuvântat eşti!

A Treimii:

Spuselor celor dumnezeieşti urmând, slăvim o Dumnezeire, ca pe Ceea ce este în trei străluciri, neamestecată, neîmpărţită, strălucire neînserată, luminând toată făptura, care strigă: Dumnezeule, binecuvântat eşti!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Focul cel din inimă al dorului Fecioarei, mă trage spre cântare, ca să strig Maicii şi Fecioarei: Binecuvântată, Domnul îngerilor este cu tine.

Mai înaltă decât făpturile te-ai arătat, ca una care ai născut pe Făcătorul şi Domnul; pentru aceasta, strig către tine, Născătoare de Dumnezeu: Domnul puterilor este cu tine.

A Treimii:

Domnie una în trei sfinţiri, cinstindu-Te pe Tine, nedespărţită Te laud, Fire ceea ce eşti în trei Ipostasuri, strigând Ţie: Binecuvântată eşti, ceea ce pe toate le ocârmuieşti.

Cântarea a 8-a:

Irmosul: *Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise, în groapă, le-a încuiat; iar tinerii cei iubitori de dreapta credinţă, cu virtute încingându-se, puterea focului au stins, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.*

Mâinile întinzându-Ţi pe Cruce, toate neamurile le-ai adunat, arătând o singură Biserică a celor ce cu un glas Te laudă pe Tine, Stăpâne, pe pământ şi în cer: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Alb ca zăpada s-a arătat femeilor îngerul, strălucind cu lumina cea neapropiată a învierii, care striga: Ce căutaţi pe Cel viu în mormânt, ca pe un mort? Cu adevărat S-a sculat Hristos, Căruia strigăm: Toate lucrurile binecuvântaţi pe Domnul.

A Născătoarei:

Tu singură în toate neamurile, Fecioară curată, te-ai arătat Maica lui Dumnezeu. Tu te-ai făcut locaş al Dumnezeirii, ceea ce eşti cu totul fără prihană, rămânând nevătămată de focul Luminii celei neapropiate. Pentru aceasta, toţi te binecuvântăm, Marie, a lui Dumnezeu mireasă.

Canonul Crucii şi al Învierii

Junghierea Ta cea nedreaptă văzând-o zidirea, întristându-Se, s-a tânguit iar pământul s-a tulburat că soarele în întuneric, ca întru o haină neagră, s-a îmbrăcat; iar noi neîncetat Te lăudăm şi Te preaînălţăm, Hristoase, în veci.

Cel ce Te-ai pogorât la mine până la iad şi tuturor cale ai făcut către înviere, iarăşi Te-ai suit, ridicându-mă pe umerii Tăi, şi la Tatăl m-ai adus. Pentru aceasta strig Ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

A Treimii:

Pe Mintea cea dintâi şi pricina a toate, pe Tatăl Singurul nepricinuit Îl slăvim şi pe Cuvântul cel fără de început şi pe Duhul cel mângâietor, pe un Dumnezeu şi Domn şi făcător a toate; Treimii celei de o fiinţă închinându-ne şi înălţând-O întru toţi vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cel ce te-a zidit din coasta lui Adam, din fecioria ta S-a întrupat Domnul tuturor, pe Care lăudându-L, strigăm: Toate lucrurile lăudaţi şi binecuvânaţi pe Domnul.

În cort Avraam a văzut taina cea dintru tine, Născătoare de Dumnezeu: că pe Fiul tău neîntrupat L-a primit, cântând: Toate lucrurile lăudați și binecuvântați pe Domnul.

Pe cei întocmai la număr cu Treimea i-ai mântuit, închipuirea cea mai dinainte a fecioriei tale; că în trupuri fecioreşti au călcat văpaia, Fecioară, strigând: Lăudați și binecuvântați pe Domnul.

Cântarea a 9-a:

Irmosul: *Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din capul unghiului, S-a tăiat din tine, muntele cel netăiat, Fecioară, împreunând firile cele depărtate. Pentru aceasta, veselindu-ne, te mărim, Născătoare de Dumnezeu.*

Tu întreg pe mine tot m-ai luat întru împreunare neamestecată, Dumnezeul meu, mie dându-mi mântuirea prin patima Ta, pe care ai răbdat-o cu trupul pe Cruce, pentru îndurarea cea multă.

Ucenicii Tăi, văzând deschis mormântul Tău și goale giulgiurile cele de Dumnezeu purtate, după Învierea Ta, împreună cu îngerul ziceau: Cu adevărat S-a sculat Domnul!

A Treimii:

Unime cu adevărat a Ființei celei dumnezeiești, dar Treime a Fețelor, toți credincioșii cu închinăciune slăvim în fețe neamestecate, de aceeași putere, de aceeași cinste, pe Care cu bună cinstire O slăvim.

Canonul Crucii și al Învierii

Cu vicleșug târându-se șarpele, din Eden m-a luat rob; iar Domnul cel atotputernic, de piatra cea prea tare a locului Căpățânii, pe acela l-a lovit ca un prunc și mie mi-a deschis iarăși intrarea la desfătare, prin lemnul Crucii.

Cetățile cele tari ale vrăjmașului le-ai dat pustiirii și, cu mâna cea prea-tare, bogăția lui răpind-o, din pântecele iadului împreună m-ai înviat, Hristoase, și pe cel ce odinoară se lăuda fără măsură, batjocorindu-l, de râs l-ai arătat.

Vino de cercetează suferința poporului Tău celui sărac și cu mâna Ta cea prea-îndurată și tare întărește pe credincioșii purtători de Cruce, împotriva vrăjmașilor celor hulitori, ca să scoți din primejdii moștenirea Ta cea aleasă, Hristoase, ca un iubitor de oameni.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Ca pe un crin te vedem pe tine cu porfira Duhului celui dumnezeiesc vopsită, Preacurată, în mijlocul spinilor strălucind, și de bună mireasmă umplând pe cei ce din inimă te măresc. Firea omenească cea pieritoare luând-o din pântecele tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, Cel fără stricăciune întru Sine a arătat-o nepieritoare, din milostivire; pentru aceasta, ca pe Născătoarea de Dumnezeu te mărim.

Ceea ce stăpâneşti toate făpturile, dăruieşte poporului tău semne de biruinţă, pe cel vrăjmaş făcându-l prieten împăcat Bisericii, ca să te mărim ca pe Născătoarea de Dumnezeu.

LA LAUDE

Stihirile Învierii:

Stih: Ca să facă între dânşii judecată scrisă; slava aceasta este a tuturor cuvioşilor Lui.

Cel ce ai suferit Crucea şi moartea şi ai înviat din morţi, Atotputernice Doamne, slăvim învierea Ta.

Stih: Lăudaţi pe Domnul întru Sfinţii Lui, lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui.

Cu crucea Ta, Hristoase, din blestemul cel de demult ne-ai slobozit pe noi; şi, cu moartea Ta, pe diavolul, care chinuia firea noastră, l-ai zdrobit, iar cu scularea Ta de bucurie toate le-ai umplut. Pentru aceasta, strigăm Ţie: Cel ce ai înviat din morţi, Doamne, slavă Ţie!

Stih: Lăudaţi pe Domnul pentru puterile Lui, lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui.

Cu Crucea Ta, Hristoase Mântuitorule, îndreptează-ne pe noi la adevărul Tău şi ne scapă de cursele vrăjmaşului; Cel ce ai înviat din morţi scoală-ne pe noi, cei căzuţi prin păcat, tinzându-ne mâna Ta, Iubitorule de oameni Doamne, pentru rugăciunile sfinţilor Tăi.

Stih: Lăudaţi pe El în glas de trâmbiţă, lăudaţi-L pe El în psaltire şi în alăută.

De sânurile Părintelui Tău nedespărţindu-Te, Unule-Născut, Cuvântul lui Dumnezeu, ai venit pe pământ din iubire de oameni, om făcându-Te fără schimbare, şi cruce şi moarte ai răbdat cu trupul, Cel ce eşti fără patimă cu Dumnezeirea; dar, înviind din morţi, nemurire ai dăruit neamului omenesc, ca un singur atotputernic.

Alte stihiri, ale lui Anatolie:

Stih: Lăudaţi pe El în timpane şi în hore, lăudaţi-L pe El în strune şi în organe.

Moarte ai primit cu trupul, dându-ne nouă nemurire, Mântuitorule; în mormânt Te-ai sălăşluit, ca să ne slobozeşti pe noi din iad, împreună înviindu-ne cu Tine, pătimind cu adevărat ca un om, dar înviind ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, strigăm: Slavă Ţie, Dătătorule de viaţă Doamne, Unule, Iubitorule de oameni.

Stih: Lăudaţi pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudaţi-l pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Pietrele s-au despicat, Mânuitorule, când s-a înfipt Crucea Ta în locul Căpăţânii; înfricoşatu-s-au portarii iadului, când ai fost pus în mormânt ca un mort; că, zdrobind puterea morţii, tuturor celor morţi nestricăciune le-ai dăruit, prin învierea Ta, Mântuitorule, Dătătorule de viaţă Doamne, slavă Ţie!

Stih: Scoală-Te, Doamne Dumnezeu meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Dorit-au femeile să vadă învierea Ta, Hristoase Dumnezeule. Venit-au, luând-o înainte Maria Magdalena, aflat-au piatra răsturnată de pe mormânt și pe înger șezând și grăind: „Ce căutați pe Cel viu între cei morți? A înviat ca un Dumnezeu, ca să mântuiască toate”.

Stih: Lăuda-Te-voi Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Unde este Iisus pe Care v-ați închipuit că-L veți păzi? Spuneți, iudeilor, unde este Cel pe Care L-ați pus în mormânt, piatra pecetluind? Dați pe Cel mort, voi care v-ați lepădat de Viață; dați pe Cel îngropat sau credeți Celui ce a înviat. Că, chiar de veți tăinui voi scularea Domnului, pietrele vor striga, mai ales cea răsturnată de pe mormânt. Mare este mila Ta, mare este taina rânduielii Tale, Mântuitorul nostru, slavă Ție!

DUMINICĂ, LA LITURGHIE

Stihirile Fericirilor:

Fericiți cei milostivi, că aceia vor fi miluiți.

Prin lemn Adam a fost izgonit din rai, prin lemnul Crucii tâlharul în rai s-a sălășluit. Că acela, gustând, a călcat porunca Ziditorului; iar acesta, împreună cu Hristos fiind răstignit, pe Dumnezeu Cel ce Se tăinuia, L-a mărturisit, strigând: Pomenește-mă întru Împărăția Ta.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce, ai zdrobit puterea morții și ai șters, ca un Dumnezeu, zapisul care era împotriva noastră, Doamne, pocăința tâlharului dăruiește-o, Unule, Iubitorule de oameni, și nouă celor ce-Ți slujim cu credință, Hristoase Dumnezeul nostru, și strigăm Ție: Pomenește-ne și pe noi întru Împărăția Ta.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Zapisul nostru pe Cruce cu sulița l-ai rupt și, între morți fiind socotit, pe tiranul cel de acolo l-ai legat, izbăvind pe toți din legăturile iadului cu învierea Ta, prin care ne-am luminat și strigăm Ție, Iubitorule de oameni, Doamne: Pomenește-ne și pe noi întru Împărăția Ta.

Fericiți cei prigoniți pentru dreptate, că a acelora este împărăția cerurilor.

Cel ce ai fost răstignit și ai înviat ca un puternic din mormânt a treia zi, și pe Adam cel întâi-zidit l-ai înviat, Cel ce ești singur fără de moarte, învrednicește-mă și pe mine, Doamne, să mă întorc la pocăință din toată inima mea și cu credință fierbinte pururea să strig Ție: Pomenește-mă, Mântuitorule, întru Împărăția Ta.

Fericiți veți fi când vă vor ocărî și vă vor prigoni pentru Mine și, mințind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Cel fără patimă, om pătimitor pentru noi S-a făcut şi, de voie pe Cruce fiind pironit, pe noi împreună ne-a înviat. Pentru aceasta, şi slăvim, împreună cu Crucea, patima şi învierea, prin care am fost din nou zidiţi, prin care ne-am şi mântuit cei ce strigăm: Pomeneşte-ne şi pe noi întru Împărăţia Ta.

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

Pe Cel ce a înviat din morţi şi puterea iadului a prădat şi S-a arătat femeilor mironosiţe, zicându-le: Bucuraţi-vă, credincioşii să-L rugăm ca să mântuiască din stricăciune sufletele noastre, strigând pururea către Dânsul, cu glasul tâlharului celui mulţumitor: Pomeneşte-ne şi pe noi întru Împărăţia Ta.

Slavă..., a Treimii:

Pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh toţi credincioşii să ne rugăm a-L slăvi cu un gând după vrednicie; pe Unimea Dumnezeirii, Care este în trei Ipostasuri, Care rămâne neamestecată, neîmpărţită şi neapropiată, prin Care ne izbăvim de osânda focului.

Şi acum..., a Născătoarei:

Pe Maica Ta, Hristoase, care cu trup fără sământă Te-a născut, şi fecioară nepătată cu adevărat şi după naştere a rămas, pe aceasta o aducem Ţie spre mijlocire, Stăpâne mult-îndurate. Dăruieşte iertare de greşeli celor ce strigă Ţie totdeauna: Pomeneşte-ne şi pe noi întru Împărăţia Ta.

CÂNTĂRILE ÎNVIERII
PE GLASUL AL CINCILEA

SLUJBA DE DUMINICĂ
SÂMBĂTĂ SEARA, LA VECERNIA MARE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile Învierii:

Stih: Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău.

Prin cinstită Crucea Ta, Hristoase, pe diavolul l-ai rușinat; și prin învierea Ta, boldul păcatului l-ai nimicit, și ne-ai mântuit pe noi din porțile morții. Slăvimu-te pe Tine, Unule-Născut.

Stih: Pe mine mă așteaptă drepții, până ce-mi vei răsplăti mie.

Cel ce a dat înviere neamului omenesc, ca o oaie spre junghiere S-a adus. Înfricoșatu-s-au de Aceasta mai-marii iadului, și s-au ridicat porțile cele de durere; că a intrat Împăratul slavei, Hristos, zicând celor din legături: Ieșiți! Și celor din întuneric: Descoperiți-vă!

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu.

Mare minune! Ziditorul celor nevăzute, Cel fără de moarte, pentru iubirea de oameni, cu trupul pătimind, a înviat. Veniți, semințiile neamurilor, să ne închinăm Acestuia! Că, prin milostivirea Lui, din rătăcire fiind izbăviți, ne-am învățat a lăuda pe un Dumnezeu în trei Ipostasuri.

Alte stihiri, ale lui Anatolie:

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.

Închinare de seară aducem Ție, Luminii celei neînserate, Care la sfârșitul veacurilor, ca într-o oglindă în trup ai strălucit lumii; și până la iad Te-ai pogorât, întunericul cel de acolo l-ai risipit, și lumina Învierii ai arătat-o neamurilor. Dătătorule de lumină, Doamne, slavă Ție!

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la Tine este milostivirea.

Pe Hristos, Începătorul mântuirii noastre, să-L slăvim; că El, din morți înviind, lumea din rătăcire s-a mântuit. Se bucură ceata îngerilor, fuge înșelăciunea diavolilor; Adam cel căzut s-a sculat, diavolul a fost doborât.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău; nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

Străjerii erau învățați de cei fără de lege: Tăinuiți scularea lui Hristos și luați arginți și spuneți: "Noi dormind, din mormânt a fost furat cel mort". Dar cine a văzut, cine a auzit vreodată de vreun mort furat? Și mai ales pe Cel cu smirnă uns și gol, Care Și-a lăsat în mormânt și giulgiurile Sale? Nu vă amăgiți, iudeilor! Ascultați graiurile proorocilor și cunoașteți că Acesta este cu adevărat Mântuitorul lumii și cel Atotputernic.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăjduiască Israel spre Domnul.

Doamne, Cel ce iadul ai prădat și moartea ai stricat, Mântuitorul nostru, Cel ce ai luminat lumea cu cinstită Crucea Ta, miluiește-ne pe noi.

Slavă... a sfântului, din Minei (dacă este); Și acum... a Născătoarei:

Dogmatica:

În Marea Roșie, chipul Miresei celei neispitite de nuntă s-a scris oarecând: acolo prin Moise, despărțitorul apei, iar aici prin Gavriil, slujitorul minunii. Atunci Israel a trecut adâncul cu picioarele neudate, iar acum Fecioara L-a născut fără sămânță pe Hristos. Marea, după trecerea lui Israel, a rămas nestrăbătută, iar cea fără de prihană, după nașterea lui Emanuel, a rămas nevătămată. Cel ce ești, și mai înainte ai fost, și Te-ai arătat ca un om, Dumnezeule, miluiește-ne pe noi.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Învierii:

Pe Tine, Hristoase Mântuitorule, Cel ce Te-ai întrupat și de ceruri nu Te-ai despărțit, cu glasuri de cântări Te slăvim. Că ai primit Cruce și moarte pentru neamul nostru, ca Domnul cel iubitor de oameni; prădând porțile iadului, a treia zi ai înviat, mântuind sufletele noastre.

Stih: Domnul S-a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat, îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.

Împunsă fiind coasta Ta, Dătătorule de viață, izvoare de iertare, de viață și de mântuire tuturor ai izvorât, și cu trupul moarte ai primit, dăruindu-ne nouă nemurire. Dar, fiind pus în mormânt, pe noi ne-ai slobozit, împreună cu Tine înviindu-ne întru mărire ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, strigăm: Iubitorule de oameni, Doamne, slavă Ție!

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti.

Minunată este răstignirea și pogorârea Ta în iad, Iubitorule de oameni, că, prădând adâncul, pe cei legați de demult, împreună cu Tine i-ai înviat întru slavă, ca un Dumnezeu, și, deschizând raiul, i-ai învrednicit să-l dobândească. Pentru aceasta, și nouă, celor ce slăvim scularea Ta cea de a treia zi, dăruiește-ne curățire de păcate, locuitori ai raiului învrednicindu-ne să fim, ca un singur milostiv.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Cel ce pentru noi cu trupul pătimire ai primit și a treia zi din morți ai înviat, patimile noastre cele trupești vindecă-le, și ne ridică din greșelile cele cumplite, Iubitorule de oameni, și ne mântuiește pe noi.

Slavă... a sfântului, din Minei (dacă are); Și acum... a Născătoarei:

Biserică și ușă, cămară și scaun al Împăratului ești, Fecioară întru totul cinstită, prin care Mântuitorul meu, Hristos Domnul, S-a arătat celor ce

dormeau întru întuneric, Soarele dreptății fiind, Care voia să lumineze pe cei pe care i-a zidit după chipul Său, cu mâna Sa. Pentru aceasta, cu totul lăudată, ceea ce, ca o Maică, ai câștigat îndrăzneală către Dânsul, roagă-L neîncetat să mântuiască sufletele noastre.

Troparul Învierii:

Pe Cuvântul cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, Care S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm credincioşii şi să I ne închinăm; că binevoit a Se sui cu trupul pe Cruce şi moarte a răbda, şi a scula pe cei morţi, întru slăvită învierea Sa.

Troparul Născătoarei:

Bucură-te, uşa Domnului cea neumblată. Bucură-te, zidul şi acoperământul celor ce aleargă la tine. Bucură-te, liman neînviforat şi neispitită de nuntă, care ai născut cu trup pe Făcătorul tău şi Dumnezeu; nu înceta a te ruga pentru cei ce laudă şi se închină naşterii tale.

DUMINICĂ LA UTRENIE

După catisma întâi, sedelnele Învierii:

Podobie: Pe Cuvântul cel împreună fără de început...

Crucea Domnului să o lăudăm, sfântă îngropare cu cântări să o cinstim, şi Învierea Lui să o preaslăvim; că a sculat pe cei morţi din morminte, ca un Dumnezeu, prădând stăpânia morţii şi tăria diavolului; şi celor din iad lumină le-a răsărit.

Slavă...

Doamne, mort ai fost socotit, Cel ce ai omorât moartea; în mormânt ai fost pus, Cel ce ai deşertat mormintele; sus ostaşii străjuiau mormântul, jos pe morţii cei din veac i-ai înviat. Întru tot puternice şi necuprinsule Doamne, slavă Ţie!

Şi acum..., a Născătoarei:

Bucură-te, munte sfânt şi de Dumnezeu umblat. Bucură-te, rug însufleţit şi nears. Bucură-te, ceea ce eşti una lumii pod către Dumnezeu, care treci pe cei morţi la viaţa veşnică. Bucură-te, Fecioară fără prihană, care fără ispită bărbătească ai născut Mântuirea sufletelor noastre.

După catisma a doua, sedelnele Învierii:

Doamne, după Învierea Ta cea de a treia zi şi după închinarea apostolilor, Petru a strigat către Tine: Femeile au avut îndrăzneală, iar eu m-am temut. Tâlharul Te-a chemat Dumnezeu, iar eu m-am lepădat de Tine. Oare mă vei mai chema iarăşi ucenic? Sau mă vei mai face iarăşi vânător al adâncului? Ci primeşte-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, Dumnezeule, şi mă mântuieşte.

Slavă...

Doamne, în mijlocul celor osândiţi Te-au pironit călcătorii de lege şi cu sulița coasta Ta au împuns, Milostive, şi îngropare ai primit, Cel ce ai sfărâmat porţile iadului, şi ai înviat a treia zi. Alergat-au femeile să Te vadă, şi au vestit apostolilor Învierea. Preaînălţate Mântuitorule, pe Care Te laudă îngerii, binecuvântate Doamne, slavă Ţie!

Şi acum..., a Născătoarei:

Mireasă neispitită de nuntă, Născătoare de Dumnezeu, care ai schimbat întristarea Evei întru bucurie, lăudămu-te credincioşii şi ne închinăm Ţie, că ne-ai scos din blestemul cel de demult. Şi acum roagă-te neîncetat, cu totul lăudată Preasfântă, ca să ne mântuim noi.

După: Fericiţi cei fără prihană... şi Binecuvântările Învierii, urmează:

IPACOI

De îngerească vedere spăimântându-se cu mintea mironosițele, şi prin dumnezeiască sculare luminându-şi sufletele, apostolilor grăiau: Binevestiţi între neamuri Învierea Domnului, Cel ce împreună lucrează prin minuni şi ne dăruieşte nouă mare milă.

ANTIFOANELE

Antifonul 1:

Când sunt necăjit, ca David cânt Ţie, Mântuitorul meu: Izbăveşte sufletul meu de limba vicleană.

Fericită este viaţa pustnicilor, celor ce se întraripează cu dumnezeiescul dor.

Slavă..., Şi acum...

Prin Duhul Sfânt se ţin toate cele văzute , împreună cu cele nevăzute; că Însuşi stăpânitor fiind, este cu adevărat Unul din Treime.

Antifonul 2:

La munţi, suflete, să ne ridicăm; mergi acolo de unde vine ajutorul.

Mâna Ta cea dreaptă, Hristoase, asupră-mi întinzându-se, de toată înşelăciunea să mă păzească.

Slavă..., Şi acum...

Sfântului Duh, teologhisind, să-I zicem: Tu eşti Dumnezeu, viaţă, iubire, lumină, minte; Tu eşti bunătate, Tu împărăţeşti în veci.

Antifonul 3:

De cei ce mi-au zis mie: În casa Domnului să intrăm, de multă bucurie umplându-mă, rugăciune înalţ.

În casa lui David, cele înfricoşătoare se săvârşesc; că acolo este foc care arde tot gândul cel ruşinos.

Slavă..., Şi acum...

Sfântul Duh, împreună cu Tatăl şi cu Cuvântul, are vrednicia de a fi început vieţii, din Care tot ce viază se însufleţeşte.

Prochimenul:

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, că Tu împărăţeşti în veci.

Stih: **Mărturisi-mă-voi Ţie, Doamne, cu toată inima mea...**

Toată suflarea să laude pe Domnul...,

(Evanghelia de rând a Învierii: Învierea lui Hristos văzând..., şi Psalmul 50)

CANOANELE

Cântarea 1:

Canonul Învierii

Irmosul: Pe cal şi pe călăreţ în Marea Roşie i-a scufundat Hristos, Cel ce a sfărâmat războaiele cu braţ înalt, iar pe Israel l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare de biruinţă.

Adunarea iudeilor, cea roditoare de spini, nepăstrând dragoste de maică spre Tine, Făcătorule de bine Hristoase, cu spini Te-a încununat pe Tine, Cel ce ai dezlegat pe începătorul neamului de pedeapsa spinului.

Ridicatu-m-ai pe mine cel căzut în groapă, plecându-Te fără cădere, Dătătorule de viaţă, şi stricăciunea mea cea rău pătimitoare luând-o asupra Ta fără ispitire, Hristoase, cu mirul dumnezeieştii Fiinţe m-ai înmiresmat.

A Născătoarei:

Dezlegatu-s-a blestemul, întristarea a încetat, că cea binecuvântată şi cu daruri dăruită, credincioşilor bucurie a răsărit, aducând pe Hristos ca pe o floare, binecuvântare tuturor marginilor.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Mântuitorului Dumnezeu...*

Celui ce S-a pironit pe Cruce de voie cu trupul şi din osânda cea de demult pe cel căzut prin lemn l-a slobozit, Aceluia Unuia să-I cântăm, că S-a proslăvit.

Lui Hristos cel mort, Care a înviat din mormânt şi pe cel căzut împreună l-a sculat şi l-a împodobit cu împreună-şederea cea părintească, Aceluia Unuia să-I cântăm, că S-a proslăvit.

A Născătoarei:

Preacurată Maica lui Dumnezeu, pe Dumnezeu Cel ce S-a întrupat din tine şi de sânurile Părintelui nu S-a despărţit, roagă-L neîncetat să mântuiască de toată strâmtorarea pe cei pe care i-ai zidit.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Pe cal şi pe călăreţ...*

Pe Lumina care S-a sălăşluit întru tine, Preacurată, şi a luminat lumea cu razele Dumnezeirii, pe Hristos roagă-L să lumineze pe toţi cei ce te laudă pe tine, Maică şi Fecioară.

Cea înfrumuseţată cu podoaba faptelor bune, ceea ce eşti cu daruri dăruită, pe bunăcuviinţa cea de podoabă făcătoare, prin strălucirea Duhului ai primit-o, Preacurată, pe Cel ce pe toate le-a împodobit.

Pe tine mai înainte închipuindu-te, Fecioară, rugul cel din Sinai nu s-a mistuit, cu focul împreunându-se de demult; că şi tu ai născut fiind fecioară şi fecioară ai rămas mai presus de gând, Maică şi Fecioară.

Cântarea a 3-a:

Irmosul: Cel ce ai înfipt pământul pe nimic cu porunca Ta şi ai ridicat neţinut pe cel îngreuiat, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale, întăreşte Biserica Ta, Hristoase, Cel singur bun şi iubitor de oameni.

Fiere cu adevărat Ţi-au adus cei ce au supt apă din piatră, Ţie, Celui ce ai făcut minuni în pustiu, Hristoase, şi oţet în loc de mană, pentru facerea de bine, Ţi-au adus ca răsplată fiii cei nerecunoscători ai lui Israel.

Cei ocrotiţi de demult prin nor luminos, pe Hristos-Viaţa în mormânt L-au pus; dar cu a Sa putere înviind, tuturor credincioşilor a dăruit strălucirea Duhului, Care în taină umbreşte de sus.

A Născătoarei:

Tu, fără împreunare te-ai făcut Maică a lui Dumnezeu, a Celui ce a strălucit din Tatăl cel nestricăcios, fără dureri de maică; pentru aceasta, cu dreaptă credinţă te propovăduim pe tine Născătoare de Dumnezeu, căci ai născut pe Cuvântul întrupat.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Cu puterea Crucii Tale...*

Înviat-ai din mormânt, Hristoase, izbăvind din stricăciunea morţii pe cei ce laudă răstignirea Ta cea de voie, Dătătorule de viaţă.

Mironosiţele se grăbeau să ungă cu mir trupul Tău, Hristoase, şi, neaflându-l, s-au întors, lăudând învierea Ta.

A Născătoarei:

Roagă neîncetat, Curată, pe Cel ce S-a întrupat din coapsele tale, ca să izbăvească de înşelăciunea diavolului pe cei ce te laudă pe tine, Fecioară curată.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Cel ce ai înfipt pământul...*

Scară pe care S-a pogorât la noi Cel preaînalt, ca să îndrepteze firea cea stricată, tu, cea prealuminat-cinstită de toți, acum ai fost văzută; că prin tine a binevoit Cel preabun să împreună-viețuiască cu lumea.

Taina cea de demult, mai înainte hotărâtă, Fecioară, și mai înainte de veci cunoscută de Dumnezeu, Cel ce cunoaște toate, acum, în anii de pe urmă, s-a arătat luând sfârșit în pântecele tău, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Dezlegatu-s-a osânda blestemului celui de demult, prin mijlocirea ta, Fecioară, preacurată, ceea ce ești frumusețea oamenilor, că prin tine Domnul arătându-Se, a izvorât tuturor binecuvântare, ca un Preabun.

Cântarea a 4-a:

Irmosul: Deșertarea Ta cea dumnezeiască, Avacum cunoscând-o prin vederea mai înainte, Hristoase, cu frică striga Ție: Spre mântuirea poporului Tău ai venit ca să mântuiești pe unșii Tăi.

Apele cele preaamare de la Mera prin lemn le-ai îndulcit, Bunule, ca într-o icoană mai înainte închipuind preacurată Crucea Ta, care a omorât gustarea cea cu păcat.

Cruce pentru lemnul cunoștinței ai primit și fiere pentru mâncarea cea dulce, Mântuitorul meu; iar pentru stricăciunea morții sângele Tău cel dumnezeiesc Ți-ai vărsat.

A Născătoarei:

Fără împreunare ai zămislit în pântece și fără stricăciune sau dureri ai născut, și după naștere fecioară te-ai păstrat, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu trup.

Canonul Crucii și al Învierii

Irmos: *Auzit-am glasul Tău...*

Când s-a înfipt Crucea pe pământ, în locul Căpățânii s-au sfărâmat încuietorile, iar portarii cei veșnici strigau și ei: Slavă puterii Tale, Doamne!

Când S-a pogorât Mântuitorul la cei legați ca un mort, a înviat împreună cu Dânsul pe morții cei din veac care strigau: Slavă puterii Tale, Doamne!

A Născătoarei:

Fecioara a născut și cele ale maicilor n-a cunoscut; ci maică este cu adevărat, dar fecioară a rămas; pe care lăudând-o, strigăm: Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Deșertarea Ta...*

Cu inima, cu mintea, cu sufletul și cu gura mărturisindu-te pe tine, cu toată credința, Născătoare de Dumnezeu, cu adevărat Curată, roadă de mântuire dobândesc și mă mântuiesc cu rugăciunile tale, Fecioară.

Cel ce toate din nefiinţă a zidit, din tine, Curată, a Se zidi a binevoit, ca un făcător de bine, spre mântuirea celor ce te laudă cu credință și cu dragoste, ceea ce ești cu totul fără prihană.

Cetele cele mai presus de lume laudă naşterea ta, Preacurată, bucurându-se de mântuirea celor ce te cunosc cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, Fecioară neîntinată.

Isaia te-a numit toiag din care a odrăslit nouă Floarea cea frumoasă, Hristos Dumnezeu, spre mântuirea celor ce aleargă cu credință și cu dragoste la acoperământul tău.

Cântarea a 5-a:

Irmosul: Cel ce te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, la Tine alerg din zori și strig Ție: Luminează sufletul meu cel întunecat, Hristoase, ca un îndurat.

Domnul slavei, chip fără slavă a luat, şi pe lemn cu necinste a fost atârnat, pregătindu-ne nouă în chip negrăit mărirea cea dumnezeiască.

Tu m-ai îmbrăcat întru nestricăciune, Hristoase, fără stricăciune gustând cu trupul stricăciunea morţii şi răsărind din mormânt a treia zi.

A Născătoarei:

Născând tu nouă, fără de sămânță, pe Hristos, dreptatea și mântuirea, Născătoare de Dumnezeu, ai slobozit din blestem firea strămoșului.

Canonul Crucii și al Învierii

Irmos: *Mânecând, Te lăudăm pe Tine...*

Întinsu-Ți-ai mâinile pe lemn, Mântuitorul nostru, pe toți chemându-i la Tine Însuți, ca un Iubitor de oameni.

Prădat-ai iadul cu îngroparea Ta, Mântuitorul nostru, și, cu Învierea Ta, de bucurie toate le-ai umplut.

A Născătoarei:

Fecioară după naștere te lăudăm pe tine, Născătoare de Dumnezeu, că tu ai născut lumii pe Dumnezeu-Cuvântul cu trup.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Cel ce Te îmbraci cu lumina...*

Toți prorocii te-au vestit mai înainte în chip lămurit pe tine, care aveai să fii Maică a lui Dumnezeu, de Dumnezeu Născătoare preacinstită, că singură te-ai aflat, Curată, cu totul fără prihană.

Nor luminos al apei celei vii te cunoaştem pe tine, cinstită, care ai plouat nouă, celor deznădăjduiţi, pe Hristos, ploaia nestricăciunii.

Pe tine, cea cu adevărat întru totul bună, fără prihană şi cu fecioria pecetluită întru curăţie, te-a iubit Dumnezeu, Cel ce S-a sălăşluit întru tine, ca un singur îndurat.

Cântarea a 6-a:

Irmosul: Marea Patimilor cea sălbăticită de viforul cel stricător de suflet liniştește-o, Stăpâne Hristoase, şi mâncarea neascultării gustând, la viaţă mă ridică prin patima Ta.

În stricăciune a alunecat începătorul neamului, Stăpâne Hristoase, mâncarea neascultării gustând, şi la viaţă a fost ridicat prin patima Ta.

Pogorâtu-te-ai la iad, Stăpâne Hristoase, Cel ce eşti Viaţa, şi stricăciune stricătorului făcându-Te, prin stricăciune ai izvorât Învierea.

A Născătoarei:

Fecioară ai născut, şi după naştere ai rămas curată, pe mâini purtând pe Cel ce poartă toate, ca una care eşti cu adevărat Fecioară şi Maică.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Înconjuratu-m-a adâncul...*

Întinsu-Ţi-ai palmele Tale, adunând rândurile neamurilor celor ce stăteau departe de Tine, Hristoase Dumnezeul nostru, cu Crucea Ta cea de viaţă purtătoare, ca un iubitor de oameni.

Prădat-ai moartea şi porţile iadului le-ai sfărâmat; iar Adam cel legat fiind dezlegat, a strigat Ţie: Dreapta Ta, Doamne, m-a mântuit.

A Născătoarei:

Pe tine rug neears, munte, scară însufleţită şi uşă cerească, după vrednicie te mărim, Marie prealăudată, lauda dreptcredincioşilor.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Marea patimilor cea sălbăticită...*

Pricinuitorul a toate şi Care dă tuturor fiinţă, întrupându-Se ca noi, ca pe o pricină te-a avut pe tine, Maică dumnezeiască, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Izvor de tămăduiri, de suflete hrănitor, izvorând celor ce aleargă cu credinţă la acoperământul tău cel ales, Stăpână, te ştim pe tine, cea cu totul fără prihană.

Pe Pricinuitorul mântuirii, pe Dătătorul de viaţă L-ai născut nouă, Care dăruieşte mântuire veşnică celor ce te propovăduiesc adevărată Născătoare de Dumnezeu.

CONDACUL

Podobie: Pe Cuvântul cel împreună fără de început...

La iad Te-ai pogorât, Mântuitorul meu, şi, porţile zdrobindu-le ca un Atotputernic, pe cei morţi ca un Ziditor împreună i-ai înviat; şi boldul morţii, Hristoase, l-ai frânt, şi Adam din blestem a fost mântuit, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta, toţi strigăm Ţie: Mântuieşte-ne pe noi, Doamne.

ICOSUL

Auzind femeile graiurile îngerului, au încetat tânguirea, vesele făcându-se, şi, cutremurându-se, au văzut Învierea. Şi iată, Hristos S-a apropiat de dânsele, zicând: Bucuraţi-vă! Îndrăzniţi, Eu am biruit lumea şi pe cei legaţi i-am slobozit. Deci, grăbiţi-vă către ucenici, vestindu-le că voi merge mai înainte de voi în Galileea, ca să propovăduiesc. Pentru aceasta, toţi strigăm Ţie: Mântuieşte-ne pe noi, Doamne.

Cântarea a 7-a:

Irmosul: Domnul părinţilor cel preaînălţat văpaia a stins şi a rourat pe tinerii care cântau cu un glas: Dumnezeule, binecuvântat eşti.

Cu trupul înfăşurându-Te, ca o momeală în undiţă, cu puterea Ta cea dumnezeiască pe şarpe jos l-ai tras, scoţând pe cei ce strigă: Dumnezeule, binecuvântat eşti.

Cel ce a înfiinţat alcătuirea cea nemăsurată a pământului, în groapă a fost acoperit cu trupul, Cel neîncăput, Căruia toţi Îi cântăm: Dumnezeule, binecuvântat eşti.

A Născătoarei:

Un Ipostas în două firi ai născut, ceea ce eşti cu totul fără prihană, pe Dumnezeu întrupat, Căruia toţi Îi cântăm: Dumnezeule, binecuvântat eşti.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *În cuptorul cel cu foc...*

Cel ce prin lemnul Crucii ai risipit înşelăciunea idolilor, binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cel ce ai înviat din morţi şi pe cei din iad împreună i-ai sculat, binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

Cel ce din Fecioară Te-ai născut şi ai arătat-o pe dânsa Născătoare de Dumnezeu, binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Domnul părinţilor...*

Cel nemărginit, rămânând neschimbat, cu trupul după ipostas S-a unit, ca un îndurat, întru tine, Preasfântă, Cel Unul binecuvântat.

Mireasă cu totul fără prihană şi scaun al Făcătorului tău, cu un glas te mărim, Născătoare de Dumnezeu Stăpână; Acestuia toţi Îi cântăm: Dumnezeule, binecuvântat eşti.

Curăţindu-te prin Duhul, Fecioară, ai fost Maică a Împăratului tuturor, Cel ce te-a zidit pe tine, Căruia toţi Îi cântăm: Dumnezeule, binecuvântat eşti.

Mântuitu-m-a Domnul, cu haina trupului cea din tine, Maică preacurată a lui Dumnezeu. Pentru aceasta Îi cântăm: Dumnezeule, binecuvântat eşti.

Cântarea a 8-a:

Irmosul:* *În cuptor tinerii, împletind horă a întregii lumi, cântau Ţie, Făcătorului a toate: Toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Tu pentru paharul cel de voie al mântuitoarei patimi Te-ai rugat, ca şi cum ar fi fost fără de voie; că două voinţe, potrivite celor două firi, porţi în veci, Hristoase.

Cu pogorârea Ta, a Celui atotlucrător, Hristoase, iadul, batjocorit fiind, a vărsat pe toţi cei omorâţi de demult prin înşelăciune, pe cei ce Te înalţă întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Pe tine, ceea ce mai presus de minte, în chip dumnezeiesc-omenesc, prin cuvânt ai născut pe Domnul, şi ai rămas fecioară, toate făpturile te binecuvântăm, Fecioară, şi te preaînălţăm întru toţi vecii.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Din Tatăl mai înainte...*

Pe Cel ce Şi-a întins palmele pe Cruce de bunăvoie şi legăturile morţii le-a rupt, pe Hristos Dumnezeu, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Pe Hristos-Dumnezeu, Cel ce ca un mire din mormânt a răsărit şi Mironosiţelor S-a arătat şi bucurie le-a vestit, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Mai presus decât heruvimii te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu curată, purtând în pântecele tău pe Cel ce este purtat de dânşii; pe Care, împreună cu cei fără de trup, oamenii Îl preaslăvim întru toţi vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *În cuptor tinerii...*

Încetat-a acum întristarea strămoşilor, bucurie născând tu, Maica lui Dumnezeu; pentru aceasta, neîncetat te lăudăm, Fecioară, şi te preaînălţăm întru toţi vecii.

Soborul celor fără de trup cântă împreună cu noi naşterea ta cea necuprinsă, Fecioară, o horă alcătuind cu dragoste şi preaînălţând-o pe dânsa în veci.

Cu adevărat scaun dumnezeiesc şi de lumină purtător şi tăbliţă a Harului te mărturisim pe tine, Fecioară, ca pe ceea ce ai primit pe Cuvântul Tatălui, pe Care Îl preaînălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a:

Irmosul: Isaie, dănţuieşte! Fecioara a avut în pântece şi a născut fiu pe Emanuel, pe Dumnezeu şi omul; Răsăritul este numele Lui, pe Care slăvindu-L, pe Fecioara o fericim.

Pe omul cel căzut l-ai luat asupra-Ţi, din pântecele fecioresc, unindu-Te cu el în întregime, Stăpâne Hristoase; dar, singur neavând părtăşie cu păcatul, l-ai mântuit pe el întreg din stricăciune cu preacuratele Tale patimi.

Prin sângele cel dumnezeiesc vărsat, care a curs din coasta Ta cea preacurată şi de viaţă făcătoare, Stăpâne Hristoase, jertfa idolească a încetat cu adevărat; iar tot pământul jertfa laudei Tale Îţi aducem.

A Născătoarei:

Nu pe un Dumnezeu fără de trup şi nici un simplu om, a adus Fecioara cea curată şi cinstită, ci pe un om desăvârşit şi pe Dumnezeu cu adevărat desăvârşit, pe Care Îl slăvim, împreună cu Tatăl şi cu Duhul.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Pe tine, cea mai presus...*

Pe Tine, Cel ce ai primit patimile pe Cruce şi cu moartea ai zdrobit puterea iadului, credincioşii cu dreaptă credinţă Te slăvim.

Pe Tine, Cel ce ai înviat din mormânt a treia zi şi iadul ai prădat, şi lumea ai luminat, credincioşii cu un gând Te slăvim.

A Născătoarei:

Bucură-te, Născătoare de Dumnezeu, Maica lui Hristos Dumnezeu. Roagă pe Cel pe Care L-ai născut să dăruiască iertare de greşeli celor ce cu credinţă te laudă pe tine.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Isaie, dănţuieşte...*

Din sângiurile tale cele curate s-a plămădit trup mai presus de fire, pentru Ziditorul a toate şi Fiul Unul Născut al Părintelui, nu din bărbat, ci fără sămânţă, cu minte şi însufleţit, de Dumnezeu Născătoare pururea Fecioară.

Urgia pustiitoare, cea greu de stăpânit a morţii, ai oprit-o născând trupeşte, cu adevărat mai presus de minte, pe Viaţa cea veşnică, de Care, atingându-se cu gura cea amară, iadul s-a nimicit, Preasfântă Maică-Fecioară.

Pe scaunul cel stăpânesc şezând Fiul tău, pe tine cea împodobită strălucitor cu dumnezeieşti virtuţi, ca şi cu nişte ciucuri de aur, de-a dreapta Sa te-a aşezat, dându-ţi cinste ca unei Maici, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

LA LAUDE

Stihirile Învierii:

Stih: Ca să facă între dânşii judecată scrisă; slava aceasta este a tuturor cuvioşilor Lui.

Doamne, pecetluită fiind groapa de cei fără de lege, ai ieşit din mormânt, precum Te-ai născut din Născătoarea de Dumnezeu. N-au cunoscut cum Te-ai întrupat îngerii Tăi cei fără de trup. N-au simţit, când ai înviat, ostaşii cei ce Te-au străjuit. Că amândouă au fost pecetluite pentru cei ce ispiteau; dar minunile s-au descoperit celor ce se închină cu credinţă tainei. Dă-ne nouă, celor ce o lăudăm, bucurie şi mare milă.

Stih: Lăudaţi pe Domnul întru sfinţii Lui, lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui.

Doamne, încuietorile cele veşnice zdrobindu-le şi legăturile rupându-le, ai înviat din mormânt lăsând giulgiurile Tale spre mărturia adevăratei îngropării Tale celei de trei zile. Şi, Cel ce ai fost străjuit în peşteră, ai mers mai înainte în Galileea. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluieşte-ne pe noi.

Stih: Lăudaţi pe El întru puterile Lui, lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui.

Doamne, femeile au alergat la mormânt să Te vadă pe Tine, Hristoase, Cel ce ai pătimit pentru noi; şi venind, au aflat, cu frică, un înger şezând pe piatra răsturnată; şi acela către dânsele a strigat, grăind: A înviat Domnul! Spuneţi Ucenicilor că s-a sculat din morţi Cel ce mântuieşte sufletele noastre.

Stih: Lăudaţi pe El în glas de trâmbiţă, lăudaţi-L pe El în psaltire şi în alăută.

Doamne, precum ai ieşit din mormântul pecetluit, aşa ai intrat şi la Ucenicii Tăi, prin uşile încuiate, arătându-le lor patimile trupului, pe care le-ai primit, Mântuitorule, îndelung-răbdând. Căci, ca Unul care eşti din sămânţa lui David, răni ai răbdat, iar ca Fiul lui Dumnezeu, lumea ai mântuit. Mare este mila Ta, Mântuitorule cel necuprins, miluieşte-ne pe noi.

Alte stihiri, ale lui Anatolie:

Stih: Lăudaţi pe El în timpane şi în hore, lăudaţi-L pe El în strune şi în organe.

Doamne, Împărate al veacurilor şi Făcătorule al tuturor, Cel ce pentru noi răstignire şi îngropare cu trupul ai primit, ca pe noi pe toţi din iad să ne slobozeşti, Tu eşti Dumnezeul nostru, afară de Tine, pe altul nu ştim.

Stih: Lăudaţi pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudaţi-l pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Doamne, minunile Tale cele preastrălucite cine le va spune? Sau cine va vesti tainele Tale cele înfricoşătoare? Că, întrupându-Te pentru noi, precum Însuţi ai voit, tăria puterii Tale ai arătat; cu Crucea Ta, tâlharului raiul ai deschis şi, cu îngroparea Ta, încuietorile iadului ai zdrobit, iar cu învierea Ta toate le-ai îmbogăţit, Îndurate, slavă Ţie.

Stih: Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârşit.

Mironosiţele femei la mormântul Tău ajungând foarte de dimineaţă, Te căutau să Te ungă cu miruri, pe Tine, Cuvântul cel fără de moarte şi Dumnezeu; şi graiurile îngerului auzind, s-au întors cu bucurie să vestească apostolilor lămurit, că ai înviat, Viaţa tuturor, şi ai dăruit lumii curăţire şi mare milă.

Stih: Lăuda-Te-voi Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Străjerii mormântului Tău, cel de Dumnezeu primitor, către iudei au zis: O, nebunescul vostru sfat! Încercând să străjuiţi pe Cel nemărginit, în zadar v-aţi ostenit. Vrând să tăinuiţi învierea Celui răstignit, deslușit aţi arătat-o. O, adunarea voastră cea cu minte deşartă! Pentru ce plănuiţi să ascundeţi iarăşi ceea ce nu se ascunde? Ci mai degrabă auziţi de la noi şi credeţi adevărul celor întâmplate: Înger strălucitor de lumină din cer pogorându-se, piatra a răsturnat; de a cărui frică eram cuprinşi, ca amorţiţi; şi acela, strigând mironosiţelor celor neîncrezătoare, a zis: Femeilor, nu vedeţi oare amorţirea străjerilor, dezlegarea peceţilor şi deşertarea iadului? Pentru ce căutaţi, ca pe un mort, pe Cel ce a surpat biruinţa iadului şi boldul morţii l-a zdrobit? Ci, mergând degrabă, binevestiţi apstolilor Învierea, fără frică strigând: Cu adevărat a înviat Domnul, Cel ce are mare milă.

DUMINICĂ, LA LITURGHIE

Stihirile Fericirilor:

Fericiţi cei milostivi, că aceia vor fi miluiţi.

Tâlharul pe Cruce, crezând în Dumnezeirea Ta, Hristoase, Te-a mărturisit fără sfială, din inimă strigând: Pomeneşte-mă, Doamne, întru Împărăţia Ta!

Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Pe Cel ce pe lemnul Crucii a înflorit viaţă neamului nostru şi a uscat blestemul cel din lemn, ca pe Mântuitorul şi Făcătorul cu un glas sa-L lăudăm.

Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Cu moartea Ta, Hristoase, ai stricat puterea morţii, şi împreună ai sculat pe cei morţii din veac, care Te laudă pe Tine, adevăratul Dumnezeu şi Mântuitorul nostru.

Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că a acelora este împărăţia cerurilor.

La mormântul Tău, Hristoase, venind, cinstitele femei Te căutau pe Tine, Dătătorule de viaţă, să Te ungă cu mir; şi s-a arătat lor îngerul, strigând: A înviat Domnul!

Fericiţi veţi fi când vă vor ocărî şi vă vor prigoni pentru Mine şi, minţind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Răstignit ai fost, Hristoase, între doi tâlhari osândiţi; unul, hulindu-Te, după dreptate a fost osândit; iar altul, mărturisindu-Te, în rai s-a sălăşluit.

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

De ceata apostolilor apropiindu-se cinstitele femei, au strigat: Hristos a înviat! Ca Stăpânului şi Făcătorului să ne închinăm Lui!

Slavă..., a Treimii:

Treime nedespărţită, Unime atotlucrătoare şi atotputernică, Părinte şi Fiule şi Duhule Sfinte, pe Tine Te lăudăm, adevăratul Dumnezeu şi Mântuitorul nostru.

Şi acum..., a Născătoarei:

Bucură-te, Biserica lui Dumnezeu cea însufleţită şi uşă neumblată. Bucură-te, scaun nears şi în chipul focului. Bucură-te, Maică a lui Emanuel, a lui Hristos-Dumnezeul nostru.

CÂNTĂRILE ÎNVIERII
PE GLASUL AL ȘASELEA
SLUJBA DE DUMINICĂ
SÂMBĂTĂ, LA VECERNIA MARE

La Doamne, strigat-am..., se pun stihirile Învierii:

Stih: Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău.

Biruință purtând, Hristoase, asupra iadului, pe Cruce Te-ai suit, ca pe cei ce ședeau în întunericul morții să-i înviezi împreună cu Tine, Cel ce ești între morți slobod; Cel ce izvorăști viață din lumina Ta, Atotputernice Mântuitorule, miluiește-ne pe noi.

Stih: Pe mine mă așteaptă drepții, până ce-mi vei răsplăti mie.

Astăzi Hristos, moartea călcând, a înviat, precum a zis, și bucurie lumii a dăruit; ca toți, glăsuind cântarea, așa să zicem: Izvorule al vieții, Lumina cea neapropiată, Atotputernice Mântuitorule, miluiește-ne pe noi.

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu.

De Tine, Doamne, Cel ce ești în toată zidirea, unde vom fugi noi, păcătoșii? În cer? Însuți locuiești. În iad? Moartea ai zdrobit. Întru adâncurile mării? Acolo este mâna Ta, Stăpâne. La Tine scăpăm, înaintea Ta căzând, ne rugăm: Cel ce ai înviat din morți, miluiește-ne pe noi.

Alte stihiri, ale lui Anatolie:

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.

În Crucea Ta, Hristoase, ne lăudăm și învierea Ta o cântăm și o slăvim; că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm.

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la Tine este milostivirea.

Totdeauna binecuvântând pe Domnul, lăudăm învierea Lui, că, răbdând Crucea, cu moartea pe moarte a zdrobit.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău; nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

Slavă puterii Tale, Doamne, că ai zdrobit pe cel ce avea stăpânia morții; înnoitu-ne-ai pe noi prin Crucea Ta, dăruindu-ne viață și nestricăciune.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăjduiască Israel spre Domnul.

Îngroparea Ta, Doamne, legăturile iadului zdrobindu-le, le-a rupt. Învierea cea din morți lumea a luminat, Doamne, slavă Ție!

Slavă... a sfântului, din Minei (dacă are); Și acum... a Născătoarei, Dogmatica:

Cine nu te va ferici, Preasfântă Fecioară? Sau cine nu va lăuda preacurată nașterea ta? Că Fiul Unul-Născut, Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl,

Acelaşi din tine, cea curată, a ieşit în chip de negrăit întrupându-Se; din fire Dumnezeu fiind şi cu firea om făcându-Se pentru noi, nu în două feţe fiind despărţit, ci în două firi fără amestecare fiind cunoscut. Pe Acela roagă-L, Curată cu totul fericită, să se miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Învierii:

Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, îngerii o laudă în ceruri, iar pe noi pe pământ ne învredniceşte cu inimă curată să Te slăvim.

Stih: Domnul S-a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat, îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins.

Porţile cele de aramă zdrobindu-le, şi încuietorule iadului sfărâmându-le, ca un Dumnezeu atotputernic, neamul omenesc cel căzut l-ai înviat. Pentru aceasta , şi noi cu un glas strigăm: Cel ce ai înviat din morţi, Doamne, slavă Ţie!

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti.

Din stricăciunea cea de demult vrând Hristos să ne îndrepteze, pe Cruce S-a pironit şi în groapă a fost pus. Pe Care mironoseţele femei cu lacrimi căutându-L plângând, grăiau: Vai nouă, Mântuitorul tuturor, cum ai primit să Te sălăşluieşti în groapă? Iar voind să Te sălăşluieşti, cum ai fost furat? Cum ai fost mutat? Şi ce loc a ascuns trupul Tău cel de viaţă purtător? Ci, Stăpâne, precum ai făgăduit, arată-Te nouă şi fă să înceteze de la noi tânguirea cea cu lacrimi. Iar plângând ele, Îngerul către dânsele a strigat: Încetând voi plângerea, spuneţi apostolilor că a înviat Domnul, dăruind lumii curăţire şi mare milă.

Stih: Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Răstignindu-Te, precum ai voit, Hristoase, şi moartea cu îngroparea Ta prădând, a treia zi ai înviat întru slavă, ca un Dumnezeu, dăruind lumii viaţă fără de sfârşit şi mare milă.

Slavă... a sfântului, din Minei (dacă are); Şi acum... a Născătoarei, glasul al 6-lea:

Făcătorul şi Izbăvitorul meu, Hristos Domnul din pântecele tău ieşind, Preacurată, întru mine îmbrăcându-Se, din blestemul cel dintâi pe Adam l-a slobozit. Pentru aceasta, ţie, Preacurată, ca Maicii lui Dumnezeu şi Fecioarei cu adevărat, strigăm fără încetare, ca îngerul: Bucură-te! Bucură-te, Stăpână, apărătoarea şi acoperământul şi mântuirea sufletelor noastre!

Troparul Învierii:

Puterile îngereşti la mormântul Tău, şi străjerii au amorţit; şi sta Maria la mormânt, căutând preacuratul Tău trup. Prădat-ai iadul, nefiind ispitit de dânsul. Întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind viaţă, Cel ce ai înviat din morţi, Doamne, slavă Ţie!

A Născătoarei:

Cel ce pe cea binecuvântată ai numit-o Maică a Ta, venit-ai la patimă, prin hotărâre de bună voie şi strălucind pe Cruce, vrând să cauţi pe Adam, ai grăit îngerilor: Bucuraţi-vă împreună cu Mine, că s-a aflat drahma cea pierdută. Cel ce pe toate cu înţelepciune le-ai rânduit, slavă Ţie!

DUMINICĂ LA UTRENIE

După catisma întâi, sedelnele Învierii:

Mormântul deschis fiind şi iadul tânguindu-se, Maria a strigat către apostolii cei ascunşi: Ieşiţi, lucrătorii viei, propovăduiţi vestea învierii, înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Slavă...

Doamne, înaintea mormântului Tău stătea Maria Magdalena şi plângea; şi crezându-Te pe Tine grădinar, zicea: Unde ai ascuns pe Viaţa cea veşnică? Unde ai pus pe Cel de pe scaunul heruvimilor? Că cei ce-L străjuiau pe El, de frică au amorţit. Sau pe Domnul meu daţi-L mie, sau cu mine strigaţi: Cel ce ai fost între morţi şi pe morţi i-ai înviat, slavă Ţie!

Şi acum..., a Născătoarei:

Vestit-a mai dinainte Ghedeon zămislirea şi a tâlcuit David naşterea ta, Născătoare de Dumnezeu: Că S-a pogorât ca o ploaie peste lână Cuvântul în pântecele tău şi ai odrăslit fără sămânţă, Pământule sfinte, pe Mântuirea lumii, pe Hristos Dumnezeul nostru, ceea ce eşti plină de har.

După catisma a doua, sedelnele Învierii:

Aceeaşi podobie:

Viaţa în mormânt zăcea şi pecetea peste piatră era pusă. Ca pe un împărat adormit, străjuiau ostaşii pe Hristos; şi pe vrăjmaşii Săi cu orbire lovindu-i, a înviat Domnul.

Slavă...

Închipuit-a de mai înainte Iona îngroparea Ta, iar Simeon a tâlcuit scularea cea dumnezeiească, nemuritorule Doamne; că Te-ai pogorât ca un mort în groapă, Cel ce ai zdrobit porţile iadului; dar ai înviat fără stricăciune, ca un Stăpân, spre mântuirea lumii, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce ai luminat pe cei din întuneric.

Şi acum..., a Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, roagă pe Fiul tău, pe Cel ce S-a pironit de voie pe Cruce şi a înviat din morţi, pe Hristos Dumnezeul nostru, să mântuiască sufletele noastre.

După : Fericiţi cei fără prihană... şi Binecuvântările Învierii:

IPACOI

Cu moartea Ta cea de voie şi de viaţă făcătoare, Hristoase, porţile iadului sfărâmându-le, ca un Dumnezeu, ne-ai deschis nouă raiul cel de demult; şi, înviind din morţi, ai izbăvit din stricăciune viaţa noastră.

ANTIFOANELE

Antifonul 1:

La cer ochii mei ridic, către Tine, Cuvântule: Milostiveşte-Te spre mine, ca să viez Ţie.

Miluieşte-ne pe noi, defăimaţii, făcându-ne vase trebuincioase Ţie, Cuvântule.

Slavă..., Şi acum...

În Sfântul Duh este începutul a toată mântuirea; de suflă spre cineva Acesta, după vrednicie, curând îl ridică din cele de pe pământ, îl întraripează, îl creşte, şi sus îl aşează.

Antifonul 2:

De n-ar fi fost Domnul cu noi, nimeni n-ar fi putut sta împotriva vrăjmaşului; iar cei ce biruiesc, încă de aici se înalţă.

Cu dinţii lor să nu fie apucat sufletul meu, ca o pasăre, Cuvântule. Vai mie! Cum mă voi izbăvi de vrăjmaşi, iubitor de păcate fiind?

Slavă..., Şi acum...

Prin Duhul Sfânt este îndumnezeirea tuturor, bunăvoirea, înţelegerea, pacea şi binecuvântarea; că întocmai lucrător este cu Tatăl şi cu Cuvântul.

Antifonul 3:

Cei ce nădăjduiesc în Domnul, pentru vrăjmaşi sunt înfricoşători şi tuturor minunaţi, că sus privesc.

Întru fărădelegi mâinile nu-şi întind cei din ceata dreptilor, ajutător având-Te pe Tine, Mântuitorule.

Slavă..., Şi acum...

Prin Sfântul Duh este stăpânia peste toate, Căruia se închină oştile cele de sus, cu toată suflarea celor de jos.

Prochimenul:

Doamne, înalţă puterea Ta şi vino ca să ne mântuieşti pe noi.

Stih: **Cel ce paşti pe Israel, ia aminte.**

Apoi: Toată suflarea să laude..., Evanghelia Învierii de rând, Învierea lui Hristos văzând..., şi Psalmul 50.

CANOANELE

Cântarea 1:

Canoanele Învierii

Irmosul: Ca pe uscat umblând Israel, cu picioarele prin adânc, pe Faraon prigonitorul văzându-l înecat, striga: Să cântăm lui Dumnezeu cântare de biruinţă.

Bunule Iisuse, tinzându-Ţi palmele pe Cruce, toate le-ai umplut de bunăvoinţa Tatălui. Pentru aceasta, Îţi cântăm toţi cântare de biruinţă.

Cu teamă, ca o roabă la poruncă, apropiatu-s-a moartea de Tine, Stăpânul vieţii, Cel ce printr-însa ne dai nouă înviere şi viaţă fără de sfârşit.

A Născătoarei:

Primind pe Ziditorul tău, precum Însuşi a voit, întrupat fără sămânţă, mai presus de minte, din pântecele tău, Curată, te-ai arătat cu adevărat Stăpână a făpturilor.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Pe Cel ce a acoperit cu valul...*

Înaintea tronului lui Pilat, la judecată fără de lege, stătut-a de bună voie, ca un vinovat, Judecătorul; şi de mâna nedreptăţii peste obraz a fost lovit Dumnezeu, de Care se cutremură pământul şi cele cereşti.

Întinsu-Ţi-ai palmele Tale cele dumnezeieşti, Mântuitorule, pe preacurată Crucea Ta cea de viaţă făcătoare şi ai adunat spre cunoştinţa Ta, Stăpâne, pe neamurile cele ce cinstesc slăvita Ta răstignire, Doamne.

A Crucii şi a Născătoarei:

A stat cea fără prihană lângă Crucea Ta, Mântuitorule, vărsând izvoare de lacrimi, privind la picăturile de sânge cele din coasta Ta, Hristoase, şi slăvind îndurarea Ta cea neasemănată.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Ca pe uscat umblând Israel...*

Gustând Eva din mâncarea cea din pom, a neascultării, a adus blestemul, dar tu, Curată, l-ai dezlegat, născând pe Hristos, începătura binecuvântării.

Ceea ce pe Hristos, Mărgăritarul fulgerului dumnezeiesc, L-ai născut, negura patimilor şi tulburarea greşelilor mele risipeşte-le, Curată, cu lumina strălucirii tale.

Pe aşteptarea neamurilor a văzut-o de mai înainte Iacob în chip tainic, cu ochii minţii, pe Dumnezeu cel întrupat din tine, Care ne mântuieşte pe noi prin mijlocirea ta.

Când n-au mai fost ocârmuitori din seminţia lui Iuda, Preacurată, Fiul tău şi Dumnezeu ieşind povăţuitor peste marginile pământului, acum cu adevărat a împărăţit.

Cântarea a 3-a:

Canonul Învierii

Irmosul: ***Nu este sfânt ca Tine, Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.***

Pe Dumnezeu văzându-L răstignit cu trupul, zidirea se pierdea de frică; dar s-a ținut tare cu palma cea cuprinzătoare, a Celui ce S-a răstignit pentru noi.

Moartea, prin moarte fiind nimicită, zace ticăloasa fără suflare; că, nerăbdând lovitura cea dumnezeiască a vieții, tăria ei s-a omorât și s-a dăruit tuturor învierea.

A Născătoarei:

Minunea nașterii tale celei dumnezeiești, Curată, covârșește toată rânduiala firii; că pe Dumnezeu L-ai zămislit în pântece, mai presus de fire, și născându-L, ai rămas pururea fecioară.

Canonul Crucii și al Învierii

Irmos: *Pe Tine, Cel ce pe ape...*

În mormânt fiind până a treia zi, prin scularea cea făcătoare de viață, ai înviat pe cei omorâți mai înainte; care, de osândă fiind dezlegați, cu bucurie se veseleau strigând: Iată, izbăvirea, venit-ai, Doamne.

Slavă sculării Tale, Mântuitorul nostru, că pe noi din iad și din stricăciunea morții ne-ai mântuit, ca un atotputernic; și, cântând, strigăm: Nu este sfânt afară de Tine, Doamne, Iubitorule de oameni.

A Născătoarei:

Pe Cel născut din tine, când L-ai văzut rănit cu sulița, te-ai rănit la inimă, Preasfântă, cu totul fără prihană, și, spăimântându-te, ziceai: Ce Ți-a dat Ție, Fiule, poporul cel fără de lege?

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Nu este sfânt ca Tine...*

Trupul meu cel stricăcios și muritor, Preacurată Maica lui Dumnezeu, din pântecele tău în chip negrăit luându-l Cel bun, și nestricat făcându-l, pe veci cu Sine l-a unit.

Pe Dumnezeu văzându-L întrupat din tine, Fecioară, s-au spăimântat de frică cetele îngerești; și ca pe o Maică a lui Dumnezeu cu cântări fără încetare te cinstesc.

Spăimântatu-s-a prorocul Daniil, văzându-te pe tine, Maica lui Dumnezeu, munte ceresc, din care fără de mână s-a tăiat piatra și jertfelnicele diavolești cu tărie le-a zdrobit.

Nu poate cuvânt omenesc nici limbă să te laude după vrednicie, Fecioară, că din tine, Preacurată, Dătătorul de viaţă Hristos, fără sămânţă, a Se întrupa a binevoit.

Cântarea a 4-a:

Canonul Învierii

Irmosul: Hristos este puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cântă strigând cinstita Biserică, cu dumnezeiască cuviinţă, din cuget curat întru Domnul prăznuind.

Înflorit-a pomul vieţii celei adevărate, Hristoase; că Crucea s-a înfipt şi, adăpându-se cu sângele şi cu apa, din coasta Ta cea nestricăcioasă, nouă viaţă ne-a odrăslit.

De acum şarpele nu mă va mai amăgi cu dumnezeire mincinoasă; că Hristos, îndumnezeitorul firii omeneşti, acum mi-a deschis mie, fără împiedicare, cărarea vieţii.

A Născătoarei:

Cu adevărat negrăite şi neînţelese sunt tainele naşterii tale celei cu dumnezeiască cuviinţă, celor ce sunt pe pământ şi în cer, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Dumnezeiască pogorâre...*

Cinstită Crucea Ta o cinstim, Hristoase, şi cuiele şi sfânta suliţă, împreună cu trestia, cununa cea de spini, prin care din stricăciunea iadului ne-am izbăvit.

Mormântul Te-a primit pe Tine, Mântuitorule, Cel ce Te-ai arătat mort de voie pentru noi, dar n-a putut nicidecum să Te ţină, Cuvântule, căci ca un Dumnezeu ai înviat, mântuind neamul nostru.

A Născătoarei:

Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, ceea ce ai născut oamenilor pe Mântuitorul Hristos, izbăveşte-ne de primejdii şi de chinuri, pe noi care alergăm cu credinţă la dumnezeiescul tău acoperământ.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Hristos este puterea mea...*

Lăudămu-te, Preacurată, pe tine cea cu totul fără prihană, noi cei ce ne-am izbăvit prin tine, şi cu dreaptă credinţă cântând, strigăm: Binecuvântată eşti, pururea Fecioară, care pe Dumnezeu l-ai născut.

Născut-ai pe Lumina cea neapusă, Preafericită Fecioară, care luminează prin trup celor ce sunt în întunericul vieţii, şi bucurie ai izvorât celor ce te laudă pe tine, pururea Fecioară.

Harul a înflorit, Legea a încetat, prin tine, Preasfântă; că tu, Curată, pururea Fecioară, ai născut pe Domnul, Cel ce ne dă nouă iertare.

Mort m-a făcut gustarea din pom; iar Lemnul vieţii arătându-Se din tine, Preacurată, m-a înviat şi moştenitor desfătării raiului m-a făcut.

Cântarea a 5-a:

Canonul Învierii

Irmosul: ***Cu strălucirea Ta cea dumnezeiască, Bunule, luminează sufletele celor ce din noapte aleargă la Tine cu dragoste, Te rog, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca să Te vadă pe Tine, Dumnezeul cel adevărat, Care chemi din negura greşelilor.***

Făcutu-mi-au acum loc heruvimii şi sabia cea de foc, Stăpâne, dă înapoi, văzându-Te pe Tine, Cuvântule a lui Dumnezeu, adevăratul Dumnezeu, făcând cale tâlharului în rai.

De acum nu mă voi mai teme de întoarcerea în pământ, Stăpâne Hristoase, că Tu, prin învierea Ta, pentru bunătatea Ta cea multă, pe mine, cel părăsit, m-ai ridicat de la pământ la înălţimea nestricăciunii.

A Născătoarei:

Izbăveşte, Stăpâna cea bună a lumii, pe cei ce din suflet te mărturisesc pe tine Născătoare de Dumnezeu; că pe tine te-am dobândit ocortitoare nebiruită, ceea ce ai născut pe Dumnezeu cu adevărat.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Lumina Dumnezeieştii arătări...*

Cu mâncarea din pom în rai fiind amăgit, începătorul neamului a alunecat întru stricăciune, neascultând porunca Ta, Preabunule Doamne. Dar, prin Cruce, l-ai ridicat pe el din nou la frumuseţea cea dintâi, făcându-Te ascultător Tatălui, Mântuitorule.

Prin moartea Ta, Bunule, s-a zdrobit puterea morţii şi izvor de viaţă nouă ne-a izvorât şi nemurirea ni s-a dăruit. Pentru aceasta, cu credinţă ne închinăm îngropării şi învierii Tale, prin care, ca un Dumnezeu, toată lumea ai luminat-o.

A Născătoarei:

Cel ce locuieşte în ceruri, Domnul şi Făcătorul tuturor, în pântecele tău S-a sălăşluit în chip de negrăit, ceea ce eşti cu totul fără prihană, slăvindu-te pe tine, cea mai înaltă decât cetele cele fără de materie. Pentru aceasta, acum cei de pe pământ pe tine te fericim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Cu strălucirea Ta cea dumnezeiască...*

Prin curăţie luminat strălucind, te-ai făcut dumnezeiesc locaş al Stăpânului, Prealăudată; că tu, Una, te-ai arătat Maica lui Dumnezeu, în braţe ca pe un Prunc purtându-L pe Dânsul.

Purtând frumusețea cea înțelegătoare a sufletului tău cel preaînfrumusețat, te-ai făcut Mireasă a lui Dumnezeu, pecetluită fiind cu fecioria, Curată, și lumea luminând cu strălucirea curăției.

Să se tânguiască adunarea celor ce nu te mărturisesc pe tine adevărată Maica lui Dumnezeu, Curată. Că tu te-ai arătat nouă ușă a Luminii celei dumnezeiești, Care risipește negura greșelilor.

Cântarea a 6-a:

Canonul Învierii

Irmosul: Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: Scoate din stricăciune viața mea, mult Milostive.

Răstignindu-Te, Stpâne, cu piroanele, blestemul cel ce era asupra noastră l-ai nimicit; iar cu sulița fiind împuns în coastă, zapisul lui Adam rupându-l, lumea ai slobozit.

Adam prin înșelăciune poticnindu-se, jos s-a prăbușit, în prăpastia iadului. Cel ce ești din fire Dumnezeu și îndurat, Te-ai pogorât spre căutarea lui și, pe umeri purtându-l, împreună cu Tine l-ai înviat.

A Născătoarei:

Preacurată Stăpână, care ai născut oamenilor pe Domnul călăuzitorul, potolește tulburarea patimilor mele cea fără astâmpăr și cumplită și dă liniște inimii mele.

Canonul Crucii și al Învierii

Irmos: *Cuprins ai fost...*

Ucigătoare de Hristos și omorâtoare de proroci s-a arătat mulțimea evreilor; că precum de demult nu s-a temut să ucidă pe proroci, care erau raze de taină ale adevărului, așa și acum, împinși de pizmă, au ucis pe Domnul, pe Care L-au propovăduit aceia atunci; dar pentru noi viață s-a făcut omorârea Lui.

Cuprins ai fost, dar n-ai fost ținut în mormânt, Mântuitorule; că, deși ai gustat moarte de voie, Cuvântule, dar ai înviat ca un Dumnezeu nemuritor, împreună sculând pe cei legați din iad, și bucurie dând în schimb femeilor, în locul întristării celei de demult.

A Născătoarei:

Lipsit de cinstire și mai umilit decât fiii oamenilor s-a arătat, în vremea pătimirii, chipul trupului Tău. Dar, după ființa Dumnezeirii, te-ai arătat lui David împodobit cu frumusețe și cu toiag împărătesc, sfărâmând tăria vrăjmașilor. Pentru aceasta zis-a cea Curată: Fiul meu și Dumnezeule, scoală-Te din mormânt!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Marea vieții văzând-o...*

Moise cel mare între proroci, mai înainte te-a descris pe tine chivot, masă, sfeşnic şi năstrapă, însemnând în chipuri întruparea din tine a Celui Preaînalt, Maică-Fecioară.

Omorâtu-s-a moartea şi s-a zdrobit stricăciunea, osândirea lui Adam aruncându-se asupra Celui născut al tău, Stăpână. Că ai născut pe Viaţa, Care mântuieşte din stricăciune pe cei ce te laudă.

Legea a slăbit, umbra a trecut, când S-a arătat mie mai presus de minte şi de cuget harul naşterii lui Dumnezeu şi Mântuitorului, din tine Fecioară mult lăudată.

CONDACUL

Podobie: Plinind rânduiala...

Cu palma cea începătoare de viaţă, înviind pe toţi din adâncurile cele mai întunecoase, Dătătorul de viaţă, Hristos Dumnezeu, înviere a dăruit firii omeneşti; că El este Mântuitor al tuturor, înviere, viaţă şi Dumnezeu a toate.

ICOS

Crucea şi îngroparea Ta, Dătătorule de viaţă, o lăudăm credincioşii şi o cinstim; că iadul ai legat, Nemuritorule, ca un Dumnezeu atotputernic, şi pe morţi împreună i-ai înviat, porţile iadului le-ai sfărâmat şi puterea morţii ai zdrobit, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta, pământenii cu dragoste Te slăvim pe Tine, Cel ce ai înviat şi ai surpat puterea vrăjmaşului celui atotpierzător, şi ai înviat pe toţi cei ce au crezut în Tine, şi lumea ai mântuit-o de săgeţile şarpelui şi, ca Singurul puternic, de înşelăciunea vrăjmaşului ne-ai izbăvit pe noi. Pentru aceasta, lăudăm cu dreaptă credinţă învierea Ta, prin care ne-ai mântuit pe noi, ca un Dumnezeu a toate.

Cântarea a 7-a:

Canonul Învierii

Irmosul: Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul pentru cuvioşii tineri; iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a înduplecat să strige: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Tânguindu-se soarele pentru patima Ta, ziua în negură s-a învăluit, Stăpâne, şi peste tot pământul lumina s-a întunecat, strigând: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Îmbrăcatu-s-au întru lumină cele de dedesubt prin pogorârea Ta, Hristoase; iar strămoşul arătându-se plin de bucurie, dănţuind a săltat, strigând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

A Născătoarei:

Prin tine, Maică-Fecioară, lumină strălucitoare a răsărit la toată lumea, că tu ai născut pe Dumnezeu, Ziditorul tuturor, pe Care roagă-L, Preacurată, să ne trimită nouă credincioşilor mare milă.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Negrăită minune...*

O, neobișnuit lucru! Cel ce a izbăvit pe Israel din robia lui Faraon a fost răstignit de voie de către acela și a dezlegat legăturile greșelilor; Căruia cu credință cântăm: Mântuitorule-Dumnezeule, binecuvântat ești.

Pe Tine, Mântuitorul, în locul căpățânii Te-au răstignit fiii cei necredincioși ai călcătorilor de lege, pe Cel ce ai sfărâmat porțile cele de aramă și încuietorile, spre mântuirea noastră, a celor ce cântăm: Mântuitorule-Dumnezeule, binecuvântat ești.

A Născătoarei:

Născând pe Izbăvirea Evei celei de demult, din blestem ai dezlegat pe Adam, Fecioară curată. Pentru aceasta, împreună cu îngerii, pe Tine și pe Fiul tău te lăudăm și strigăm: Mântuitorule-Dumnezeule, binecuvântat ești.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Dătător de rouă cuptorul...*

Pe cei trei tineri nu i-a ars cuptorul, naşterea ta mai înainte închipuind-o; că Focul cel dumnezeiesc pe tine nearzându-te, S-a sălăşluit întru tine, şi pe toţi i-a învăţat să strige: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Pe tine te fericesc marginile pământului, preacurată Maică, precum ai prorocit, fiind luminate cu strălucirile tale cele purtătoare de lumină; şi în har cântând, strigă: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Dinţii cei vătămători i-a înfipt în mine şarpele cel preaviclean; dar i-a zdrobit pe ei Fiul tău, Maica lui Dumnezeu, iar mie mi-a dat tărie să strig: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Curăţitoare a firii eşti tu, Una de Dumnezeu fericită; că purtând în braţe pe Dumnezeu, Cel ce şade pe umeri de heruvimi, strigi: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Cântarea a 8-a:

Canonul Învierii

Irmosul: Din văpaie ai izvorât rouă Cuvioşilor şi jertfa dreptului cu apă ai mistuit-o, că toate le faci, Hristoase, numai cu voia. Pe Tine Te preaînălţăm întru toţi vecii.

Pe poporul cel altădată ucigător de proroci, pizma l-a făcut acum ucigător de Dumnezeu, spânzurându-Te pe Cruce, Cuvântule al lui Dumnezeu, pe Care Te preaînălţăm întru toţi vecii.

Sânurile cele cereşti nu le-ai părăsit şi, în iad pogorându-Te, ai sculat împreună cu Tine, Hristoase, pe tot omul, care zăcea în putreziciune şi care Te preaînalţă întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Din lumină L-ai zămislit pe Cuvântul cel dătător de lumină şi, născându-L pe Aceasta în chip de negrăit, te-ai preamărit; că Duhul cel dumnezeiesc S-a sălăşluit întru tine, Fecioară. Pentru aceasta, te lăudăm întru toţi vecii.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Spăimântează-te, cerule...*

Spăimântatu-s-a tot auzul, că Cel Preaînalt de voie a venit pe pământ, ca să surpe tăria iadului prin Cruce şi prin îngropare şi pe toţi să-i ridice a striga: Tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

O, nespusă iubirea Ta de oameni şi negrăitele bunătăţi, Hristoase. Că, pe mine văzându-mă pierind în temniţa iadului, patimile răbdând, m-ai mântuit. Pentru aceasta, Te binecuvântăm pe Tine, Stăpânul tuturor, şi Te preaînălţăm întru toţi vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Din văpaie rouă ai izvorât...*

În haină aurită ca pe o împărătească, luminându-te Fiul tău cu raza Duhului, de-a dreapta Sa te-a aşezat, Preacurată; pe Care Îl preaînălţăm întru toţi vecii.

Cel ce a zidit lumea numai cu voia, din preacuratul tău pântece trup Şi-a luat, vrând să-l desăvârşească; pe Acesta Îl preaînălţăm întru toţi vecii.

Locaş dumnezeiesc al unirii Cuvântului cu mine, omul, te-ai făcut, Preacurată, strălucind luminat cu lumina fecioriei. Pentru aceasta, te lăudăm întru toţi vecii.

Sfeşnicul cel cu strălucire de aur te-a închipuit pe tine de mai înainte, ceea ce ai primit negrăit pe lumina cea neapropiată, care luminează toate cu cunoştinţa sa. Pentru aceasta, te lăudăm, Curată, în veci.

Cântarea a 9-a:

Canonul Învierii

Irmosul: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre Care nu cutează a căuta cetele îngereşti; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat; pe Care slăvindu-L cu oştile cereşti, pe tine te fericim.

Nepărtaş la patimi ai rămas Tu, Cuvântule al lui Dumnezeu, deşi în trup împreunat ai fost cu patimile; dar pe om l-ai dezlegat din patimi, Mântuitorul nostru; că Tu singur eşti nepătimitor şi atotputernic.

Stricăciunea morţii primind, Ţi-ai păstrat trupul Tău fără să guste stricăciune; iar sufletul Tău cel de viaţă făcător şi dumnezeiesc n-a rămas în iad, Stăpâne; ci, ca dintr-un somn sculându-Te, pe noi împreună cu Tine ne-ai sculat.

A Treimii:

Pe Dumnezeu-Tatăl şi pe Fiul cel împreună fără început, toţi oamenii Îl slăvim, cu buze curate; iar puterea cea negrăită şi preaslăvită a Sfântului Duh o cinstim. Că Tu singură eşti atotputernică, Treime nedespărţită.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Nu Mă plânge, Maică...*

Deşi Te-ai pogorât în mormânt ca un mort, Dătătorule de viaţă, dar tăria iadului ai zdrobit, Hristoase, împreună sculând pe morţii pe care îi şi înghiţise; şi înviere ai dat, ca un Dumnezeu, tuturor celor ce cu credinţă şi cu dragoste Te slăvesc pe Tine.

Să se bucure făptura şi ca un crin să înflorească, pentru că Hristos S-a sculat din morţi, ca un Dumnezeu. Unde-ţi este acum moarte, boldul tău? Unde-ţi este, iadule, biruinţa ta? Doborâtu-te-a la pământ Cel ce a înălţat fruntea noastră, ca un îndurat.

Purtat-ai pe Cel ce poartă toate şi ai ţinut ca pe un prunc pe braţele tale pe Cel ce ne-a mântuit pe noi din mâna luptătorului vrăjmaş, Preacurată Stăpână; şi ai văzut ridicat pe lemnul Crucii pe Cel ce ne-a ridicat pe noi din groapa răutăţii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Pe Dumnezeu a-L vedea...*

Stea din Iacob, strălucind cu razele Dumnezeirii, a răsărit acum celor ţinuţi de întuneric, prin tine, Preacurată, Hristos-Dumnezeu, Cuvântul cel întrupat; prin Care luminaţi fiind, cu oştile cereşti, pe tine te fericim.

Întărindu-mă cu puterea ta şi cu harul, cântare cu osârdie din inimă ţi-am pus ţie înainte. Primeşte-o, Fecioară curată, răsplătindu-mi cu harul tău cel mult luminat, din visteriile cele nestricate, ceea ce eşti de Dumnezeu fericită.

Arătatu-te-ai aievea război de ţesut al Dumnezeirii, întru care Cuvântul Şi-a ţesut haina trupului, îndumnezeind chipul meu, Fecioară; întru care îmbrăcându-Se, a mântuit pe toţi cei ce din cuget curat te măresc pe tine.

Morţilor înviere s-a dăruit acum prin naşterea ta cea nespusă şi negrăită, Născătoare de Dumnezeu Preacurată; că Viaţa cu trup, din tine îmbrăcându-Se, tuturor a strălucit şi mâhnirea morţii în chip vădit a dezlegat-o.

LA LAUDE

Stihirile Învierii:

Stih: Ca să facă între dânşii judecată scrisă; slava aceasta este a tuturor cuvioşilor Lui.

Crucea Ta, Doamne, viaţă şi înviere poporului Tău este; şi întru dânsa nădăjduind, pe Tine, Dumnezeul nostru, Cel ce ai înviat, Te lăudăm; miluieşte-ne pe noi.

Stih: Lăudaţi pe Domnul întru sfinţii Lui, lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui.

Îngroparea Ta, Stăpâne, raiul a deschis neamului omenesc; şi din stricăciune izbăvindu-ne, pe Tine, Dumnezeul nostru, Cel ce ai înviat, Te lăudăm; miluieşte-ne pe noi.

Stih: Lăudaţi pe Domnul întru puterile Lui, lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui.

Cu Tatăl şi cu Duhul pe Hristos să-L lăudăm, pe Cel ce a înviat din morţi, şi către Dânsul să strigăm: Tu eşti viaţa şi învierea noastră; miluieşte-ne pe noi.

Stih: Lăudaţi pe El în glas de trâmbiţă, lăudaţi-L pe El în psaltire şi în alăută.

A treia zi ai înviat din groapă, Hristoase, precum este scris, şi împreună ai sculat pe strămoşul nostru. Pentru aceasta, Te şi slăveşte neamul omenesc şi laudă învierea Ta.

Alte stihiri, ale lui Anatolie:

Stih: Lăudaţi pe El în timpane şi în hore, lăudaţi-L pe El în strune şi în organe.

Doamne, mare şi înfricoşătoare este taina învierii Tale; că aşa ai ieşit din mormânt, ca un mire din cămară, cu moartea pe moarte zdrobind, ca pe Adam să-l mântuieşti. Pentru aceasta, în ceruri îngerii dănţuiesc, şi pe pământ oamenii slăvesc bună milostivirea Ta ce s-a făcut spre noi, Iubitorule de oameni.

Stih: Lăudaţi pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudaţi-l pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul

O, călcătorilor de lege iudei, unde sunt peceţile şi arginţii pe care i-aţi dat ostaşilor? Nu s-a furat Vistieria, ci a înviat ca un puternic; ci voi înşivă v-aţi ruşinat, lepădându-vă de Hristos Domnul slavei, Cel ce a pătimit şi S-a îngropat şi a înviat din morţi. Acestuia să ne închinăm.

Stih: Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârşit.

Mormântul pecetluit fiind, cum vi s-a furat, iudeilor, care aţi aşezat străjeri şi semne aţi pus? Uşile încuiate fiind, a ieşit Împăratul! Sau ca pe un mort puneţi-L de faţă, sau ca unui Dumnezeu închinaţi-vă cu noi, cântând: Slavă Crucii Tale, Doamne, şi învierii Tale.

Stih: Lăuda-Te-voi Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

La mormântul Tău cel primitor de Viaţă au ajuns mironosiţele femei tânguindu-se, Doamne; şi miruri purtând, trupul Tău cel preacurat îl căutau să-L ungă. Dar au aflat înger purtător de lumină, pe piatră şezând şi către dânsele strigând şi grăind: Pentru ce plângeţi pe Cel ce a izvorât din coastă viaţa lumii? Ce căutaţi în mormânt ca pe un mort, pe Cel fără de moarte? Ci, mai degrabă, alergând, vestiţi ucenicilor Lui bucuria cea a toată lumea, a slăvitei Lui învieri; întru care, luminându-ne şi pe noi, Mântuitorule, dăruieşte-ne curăţire şi mare milă.

DUMINICĂ, LA LITURGHIE

Stihirile Fericirilor:

Fericiţi cei milostivi, că aceia vor fi miluiţi.

Pomeneşte-mă, Dumnezeule, Mântuitorul meu, când vei veni întru împărăţia Ta, şi mă mântuieşte, ca un singur Iubitor de oameni.

Fericiţi cei curaţi cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Pe Adam cel ce a fost amăgit prin lemn, tot prin lemnul Crucii l-ai mântuit, ca şi tâlharul cel ce strigă: Pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta.

Fericiţi făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Porţile şi încuietorile iadului zdrobindu-le, Dătătorule de viaţă, Mântuitorule, ai înviat pe toţi cei ce strigau: Slavă scularii Tale.

Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că a acelora este împărăţia cerurilor.

Pomeneşte-mă, Cel ce moartea ai prădat cu îngroparea Ta, şi cu învierea Ta toate de bucurie le-ai umplut, ca un Îndurat.

Fericiţi veţi fi când vă vor ocărî şi vă vor prigoni pentru Mine şi, minţind, vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

Mironosiţele la mormânt venind, au auzit pe înger strigând: Hristos a înviat, luminând toate.

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

Pe Cel ce S-a pironit pe lemnul Crucii şi lumea din înşelăciune a izbăvit, cu un glas toţi pe Hristos să-L lăudăm.

Slavă..., a Treimii:

Pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Duhul Sfânt să-L slăvim, grăind: Treime sfântă, mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum..., a Născătoarei:

Ceea ce în chip negrăit, la plinirea vremii, ai zămislit şi ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, miluieşte pe cei ce te măresc pe tine.

CÂNTĂRILE ÎNVIERII
PE GLASUL AL ȘAPTELEA

SLUJBA DE DUMINICĂ
SÂMBĂTĂ, LA VECERNIA MARE

La Doamne, strigat-am..., stihirile Învierii:

Stih: Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău.

Veniți să ne bucurăm de Domnul, Cel ce a sfărâmat puterea morții și a luminat neamul omenesc, cu cei fără de trup strigând: Ziditorul și Mântuitorul nostru, slavă Ție!

Stih: Pe mine mă așteaptă drepții, până ce-mi vei răsplăti mie.

Cruce și îngropare ai răbdat, Mântuitorule, pentru noi; dar cu moartea, ca un Dumnezeu, pe moarte ai omorât. Pentru aceasta, ne închinăm învierii Tale celei de a treia zi. Doamne slavă Ție!

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu.

Apostolii, văzând scularea Ziditorului, s-au mirat, laudă îngerească cântând: Aceasta este slava Bisericii, aceasta este bogăția Împărăției. Cel ce ai pătimit pentru noi, Doamne, slavă Ție!

Alte stihiri, ale lui Anatolie.

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.

Deși ai fost prins, Hristoase, de bărbații cei fără de lege, dar Tu ești Dumnezeul meu și nu mă rușinez. Bătut ai fost pe spate, dar nu mă lepăd; pe Cruce ai fost pironit, și nu tăinuiesc. Întru scularea Ta mă laud, că moartea Ta este viața mea. Atotputernice și de oameni Iubitorule, Doamne, slavă Ție!

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la Tine este milostivirea.

Prorocia lui David împlinind-o Hristos, măreția Sa în Sion a descoperit-o ucenicilor, arătându-Se pe Sine vrednic de laudă și de slavă împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt. Mai întâi adică neîntrupat ca un Cuvânt, iar mai pe urmă pentru noi întrupat, și omorât ca un om, și înviat cu putere, ca un iubitor de oameni.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău; nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

Pogorâtu-Te-ai în iad, Hristoase, precum ai voit, prădat-ai moartea ca un Dumnezeu și Stăpân, și ai înviat a treia zi, împreună înviind pe Adam din legăturile iadului și din stricăciune, pe cel ce striga și grăia: Slavă Învierii Tale, Unule, Iubitorule de oameni!

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăjduiască Israel spre Domnul.

În groapă ai fost pus, ca şi cum ai fi dormit, Doamne, şi ai înviat a treia zi ca un puternic, întru tărie, împreună înviind pe Adam din stricăciunea morţii, ca un Atotputernic.

Şi încă trei stihiri din Minei sau din Triod/Penticostar, iar dacă sunt şase stihiri în cartea secundară, din Octoih se vor pune doar patru, aşa încât împreună să fie zece stihiri.

Slavă... a sfântului, din Minei (dacă este); Şi acum... a Născătoarei:

Dogmatica:

Maică te-ai arătat mai presus de fire, Născătoare de Dumnezeu, căci ai rămas Fecioară, mai presus de cuvânt şi de cuget. Şi minunea naşterii tale a o tâlcui limba nu poate; că neobişnuită fiind zămislirea, Curată, necuprins de minte este chipul naşterii. Că unde vrea Dumnezeu, se biruieşte rânduiala firii! Pentru aceasta, pe tine ştiindu-te toţi Maică a lui Dumnezeu, ne rugăm ţie cu osârdie: Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Învierii:

Înviat-ai din mormânt, Mântuitorul lumii, şi împreună ai sculat pe oameni cu trupul Tău. Doamne, slavă Ţie!

Stih: Domnul S-a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat, îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins.

Veniţi să ne închinăm Celui ce a înviat din morţi şi a luminat toate; că din tirania iadului ne-a slobozit pe noi, prin scularea Sa cea de a treia zi, dăruindu-ne viaţă şi mare milă.

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti.

Pogorându-Te în iad, Hristoase, moartea ai prădat şi, a treia zi înviind, împreună ne-ai înviat pe noi, cei ce slăvim scularea Ta cea atotputernică, Doamne, Iubitorule de oameni.

Stih: Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.

Înfricoşător Te-ai arătat, Doamne, în mormânt zăcând, ca şi cum ai fost dormind; dar, înviind a treia zi ca un Puternic, împreună ai înviat pe Adam, cel ce strigă: Slavă Învierii Tale, Unule, Iubitorule de oameni.

Slavă... a sfântului, din Minei (dacă are); Şi acum... a Născătoarei:

Sub acoperământul tău, Stăpână, toţi pământenii scăpând, strigăm ţie: Născătoare de Dumnezeu, nădejdea noastră, izbăveşte-ne pe noi de greşelile cele fără de număr, şi miluieşte sufletele noastre.

Troparul Învierii:

Zdrobit-ai cu Crucea Ta moartea, deschis-ai tâlharului raiul; plângerea mironosiţelor ai schimbat-o, şi apostolilor a propovădui le-a poruncit, că ai înviat, Hristoase Dumnezeule, dăruind lumii mare milă.

A Născătoarei:

Ca ceea ce porţi Comoara învierii noastre, pe cei ce nădăjduiesc în tine, Prealăudată, scoate-i din prăpastie şi din adâncul greşelilor, că tu, născând mântuirea, pe cei vinovaţi de păcat i-ai mântuit; ceea ce mai înainte de naştere ai fost fecioară, şi în naştere fecioară, şi după naştere ai rămas tot fecioară.

***

DUMINICĂ LA UTRENIE

După catisma întâi, Sedelnele Învierii:

Viaţa în mormânt zăcea, şi pecetea peste piatră era pusă; ca pe un împărat adormit ostaşii străjuiau pe Hristos, şi îngerii Îl slăveau ca pe un Dumnezeu fără de moarte. Iar femeile strigau: Înviat-a Domnul, dând lumii mare milă.

Slavă...

Cel ce cu îngroparea Ta cea de trei zile ai prădat moartea şi pe omul cel pierdut, cu scularea Ta cea purtătoare de viaţă l-ai înviat, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni, slavă Ţie!

Şi acum..., a Născătoarei:

Pe Hristos-Dumnezeu, Cel ce S-a răstignit pentru noi, a înviat şi a zdrobit puterea morţii, neîncetat roagă-L, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, să mântuiască sufletele noastre.

După catisma a doua, aceste sedelne ale Învierii:

Pecetluint fiind mormântul, viaţă din groapă ai răsărit, Hristoase Dumnezeule; şi uşile fiind încuiate, înaintea ucenicilor ai stătut, Învierea tuturor, duh drept printr-înşii înnoindu-ne nouă, după mare mila Ta.

Slavă...

La mormânt au alergat femeile, cu lacrimi, mir purtând, şi ostaşii, străjuindu-Te pe Tine, Împăratul tuturor, grăiau între ele: Cine va prăvăli nouă piatra? Înviat-a Îngerul Sfatului celui mare, călcând moartea; Atotputernice Doamne, slavă Ţie!

Şi acum..., a Născătoarei:

Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, limanul şi ocrotirea neamului omenesc, că din tine S-a întrupat Mântuitorul lumii; că tu singură eşti Maică şi Fecioară, pururea binecuvântată şi preamărită. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască pace la toată lumea.

(Polieleul şi) Binecuvântările Învierii.

IPACOI

Cel ce ai luat chipul nostru şi ai răbdat Crucea trupeşte, mântuieşte-mă cu învierea Ta, Hristoase Dumnezeule, ca un iubitor de oameni.

ANTIFOANELE

Antifonul 1:

Robiţii Sionului din înşelăciune întorcându-i, şi pe mine, Mântuitorule, mă viază, scoţându-mă din robia patimii.

Cel ce seamănă în austru multe osteneli: posturi cu lacrimi, acesta va secera snopii de bucurie ai hranei vieţii celei veşnice.

Slavă..., Şi acum...

În Sfântul Duh este izvorul dumnezeieştilor vistierii, din care este înţelepciunea, înţelegerea, frica; Aceluia se cuvine laudă, slavă, cinste şi putere.

Antifonul 2:

De n-ar zidi Domnul casa sufletului, în zadar ne-am osteni; că fără de Dânsul, nici lucrarea, nici cuvântul nu se săvârşeşte.

Ca o roadă a pântecelui, sfinţii, prin mişcarea Duhului, odrăslesc dogmele înfierii şi ale moştenirii Părinteşti.

Slavă..., Şi acum...

Prin Duhul Sfânt toate împreună îşi au fiinţa; că mai înainte de toate este Dumnezeu, Stăpânie a tuturor, lumină neapropiată, viaţă a tuturor.

Antifonul 3:

Cei ce se tem de Domnul, căile vieţii aflând, acum şi pururea vor fi fericiţi cu slavă neveştejită.

Împrejurul mesei tale, ca nişte odrasle văzând pe fiii tăi, bucură-te şi te veseleşte, păzitorule al turmei, aducându-i pe aceştia lui Hristos.

Slavă..., Şi acum...

În Duhul Sfânt este adânc de daruri, bogăţie de slavă, adânc mare de judecăţi; că întocmai slăvit şi cinstit este Tatăl şi cu Fiul.

Prochimenul:

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârşit.

Stih: Lăuda-te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Apoi: Toată suflarea să laude pe Domnul..., Evanghelia de rând a Învierii, Învierea lui Hristos văzând..., Psalmul 50.

CANOANELE

CÂNTAREA 1:

Canonul Învierii

Irmosul: ***Cu voia Ta, Doamne, pământ vârtos s-a făcut firea apelor cea lesne curgătoare; pentru aceasta, neudat trecând Israel cu picioarele, cântă Ţie cântare de biruinţă.***

Stih: *Slavă, Doamne, Sfintei Învierii Tale.*

Osânditu-s-a tirania morţii prin lemnul Crucii, cu moartea Ta cea nedreaptă fiind Tu osândit, Doamne; pentru aceasta, domnul întunericului nebiruindu-Te pe Tine, după dreptate a fost izgonit.

Iadul, apropiindu-se de Tine şi cu dinţii neputând să sfărâme trupul Tău, fălcile şi-a zdrobit. Pentru aceasta, Mântuitorule, ai înviat a treia zi, dezlegând durerile morţii.

A Născătoarei:

Dezlegatu-s-au durerile strămoaşei Eva, că scăpând de dureri, fără ispită bărbătească ai născut. Pentru aceasta, lămurit ştiindu-te Născătoare de Dumnezeu preacurată, toţi te mărim.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Cu mare a acoperit...*

Două izvoare purtătoare de viaţă ne-a izvorât nouă Mântuitorul pe Cruce, din coasta Sa cea împunsă; să-I cântăm Lui, că S-a preaslăvit.

Stih: *Slavă, Doamne, Cinstitei Crucii Tale şi Învierii.*

În mormânt sălăşluindu-Se Hristos şi înviind a treia zi, a dat celor morţi nădejdea nestricăciunii; să-I cântăm Lui, că S-a preaslăvit.

A Născătoarei:

Tu singură te-ai arătat Fecioară şi după naştere, că pe Ziditorul lumii întrupat L-ai născut. Pentru aceasta, toţi strigăm ţie: Bucură-te!

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Cu voia Ta, Doamne...*

Fecioară, care ai născut pe Adâncul milostivirii, luminează sufletul meu cu strălucirea ta cea purtătoare de lumină, ca după vrednicie să laud adâncul minunilor tale.

Stih: *Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.*

Cuvântul văzându-ne răniţi cu săgeata păcatului, ca un făcător de bine spre noi S-a milostivit. Pentru aceasta, S-a unit în chip de negrăit cu trupul cel din tine, Preacurată.

Făcutu-s-a stricăcioasă şi muritoare firea oamenilor, după ce a fost cuprinsă de moarte, Preacurată; dar tu, zămislind Viaţa, ai adus-o iarăşi din stricăciune la viaţă.

CÂNTAREA A 3-a:

Canonul Învierii

Irmosul: ***Cel ce ai întărit din început cerurile cu toată puterea lor, prin cuvântul Tău cel atotputernic, Mântuitorule Doamne, și cu Duhul cel atoatelucrător și dumnezeiesc, întărește-mă pe piatra cea neclintită a mărturisirii Tale.***

Fiind Tu înălțat pe lemn, pentru noi durere ai răbdat de voie, milostive Mântuitorule, și ai răbdat rană pricinuitoare de pace și de mântuire credincioșilor; prin care, Bunule, toți ne-am împăcat cu Părintele Tău.

Tu, Hristoase, m-ai vindecat de rană pe mine, cel rănit la suflet de mușcarea balaurului, și mi-ai arătat lumină mie, celui ce de demult zăceam în întuneric și stricăciune; că prin Cruce în iad pogorându-Te, împreună cu Tine m-ai înviat.

A Născătoarei:

Pentru rugăciunile Maicii Tale celei neispitite de bărbat, dă lumii pace, Mântuitorule, biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic, și învrednicește de strălucirea Ta cea de negrăit pe cei ce Te slăvesc pe Tine.

Canonul Crucii și al Învierii

Irmos: *Cel ce ai întărit cerurile...*

Cel ce ai răbdat patimile pe Cruce și tâlharului raiul ai deschis, ca un făcător de bine și Dumnezeu, întărește mintea mea spre voia Ta, Unule Iubitorule de oameni.

Cel ce ai înviat a treia zi din mormânt, și viața lumii ai răsărit, ca un dătător de viață și Dumnezeu, întărește mintea mea întru voia Ta, Unule Iubitorule de oameni.

A Născătoarei:

Ceea ce pe Dumnezeu fără de sămânță L-ai zămislit și din blestem pe Eva ai izbăvit-o, Fecioară-Maică Marie, roagă pe Dumnezeu, Cel ce S-a întrupat din tine, să mântuiască turma ta.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Cel ce ai întărit dintru început cerurile...*

Șarpele cel târâtor, amăgindu-mă cu pofta îndumnezeirii, m-a aruncat din Eden pe pământ. Dar Cel milostiv și din fire îndurător, milostivindu-Se, m-a îndumnezeit, sălășluindu-Se în pântecele tău, Maică-Fecioară, și făcându-Se asemenea mie.

Binecuvântat este rodul pântecelui tău, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, bucuria tuturor; că ai născut cu adevărat bucurie la toată lumea și veselie, care risipește întristarea păcatului, Mireasă a lui Dumnezeu.

Viață veșnică și lumină, și pace ne-ai născut nouă, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, care, prin credință și mărturisirea harului tău, ai potolit războiul cel de demult al oamenilor cu Dumnezeu-Tatăl.

CÂNTAREA A 4-a:

Canonul Învierii

Irmosul: ***Auzit-am taina rânduielii Tale, Hristoase Dumnezeule, Cel ce nu ai părăsit sânurile părintești și pe pământ Te-ai pogorât, și Te-ai preaslăvit, Unule Iubitorule de oameni.***

Spatele Sale le-a dat spre bătăi, Cel ce S-a întrupat din Fecioară; greșind robul, a fost bătut Stăpânul cel nevinovat, dezlegând păcatele mele.

Stând la judecată înaintea judecătorilor celor fără de lege, ca un vinovat este judecat, și cu mână de țărână este lovit peste obraz, Cel ce a zidit pe om ca un Dumnezeu, și judecă pământul cu dreptate.

A Născătoarei:

Ca o Maică cu adevărat a lui Dumnezeu, roagă pe Făcătorul și Fiul tău, ceea ce ești cu totul fără prihană, să mă îndrepteze la limanul de mântuire al voii Lui celei slăvite.

Canonul Crucii și al Învierii

Irmos: *Văzând prorocul...*

Doamne, Cel ce nu știi de păcat, și pentru aceasta Te-ai făcut ceea ce n-ai fost, făcutu-Te-ai chip, luând pe cel străin, ca să mântuiești lumea, și să ucizi pe chinuitorul, înșelându-l.

Pe Cruce ai fost spânzurat și, păcatul strămoșului Adam dezlegându-l, de bucurie ai umplut pe strămoașa; căci ai venit ca să mântuiești pe toți unșii Tăi.

A Născătoarei:

Tu, Cel născut din Fecioară, ai murit, dar ai înviat pe Adam cel rătăcit cu voia; că s-a temut moartea de tăria Ta, când ai venit ca să ne mântuiești pe toți cei pieriți.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Auzit-am taina rânduielii tale...*

Prealăudată, ceea ce te-ai arătat lui Dumnezeu aleasă întru totul și bună, mai înainte de zidirea lumii, prin strălucirea revărsării tale de lumină, pe cei ce te laudă luminează-i.

Născut-ai oamenilor pe Dumnezeu cel întrupat din curate sângiuirile tale, Curată, pe Cel ce izbăvește de greșeli multe pe cei ce te laudă cu dragoste și te cinstesc pe tine, Maică-Fecioară.

Firea cea cuvântătoare slujește acum cu sfințenie Celui ce a răsărit din tine, Prealăudată, cunoscând taina cea negrăită a nașterii tale, Preafericită.

CÂNTAREA A 5-a:

Canonul Învierii

Irmosul: ***Noapte neluminoasă eşti, Hristoase, pentru cei necredincioşi, dar pentru cei credincioşi luminare eşti, întru desfătarea dumnezeieştilor Tale cuvinte. Pentru aceasta, la Tine alerg din noapte şi laud Dumnezeirea Ta.***

Pentru robii Tăi ai fost vândut, Hristoase, şi ai răbdat lovire pricinuitoare de mântuire celor ce-Ţi cântă: La Tine alerg din noapte şi laud Dumnezeirea Ta.

Cu puterea Ta cea dumnezeiască, Hristoase, prin slăbiciunea trupului pe cel tare l-ai doborât, şi pe mine biruitor al morţii m-ai arătat, Mântuitorule, prin înviere.

A Născătoarei:

Pe Dumnezeu L-ai născut întrupat din tine, Maică curată, cu dumnezeiască cuviinţă, Prealăudată; pentru că n-ai cunoscut pat bărbătesc, ci din Duhul Sfânt ai născut.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Doamne Dumnezeul meu...*

Când ai fost înălţat pe locul Căpăţânii, socotit fiind între cei fără de lege, luminătorii s-au ascuns, pământul s-a cutremurat şi podoaba Templului s-a rupt, arătând căderea iudeilor.

Pe Tine, Cel ce ai sfărâmat toată puterea tiranului cu tăria Dumnezeirii Tale celei necuprinse, şi pe cei morţi i-ai sculat prin învierea Ta, cu cântări Te slăvim.

A Născătoarei:

Maică a Împăratului şi Dumnezeu, prealăudată, Născătoare de Dumnezeu, celor ce cu credinţă şi cu dragoste te laudă pururea cu cântări, trimite-le curăţire de greşeli cu ale tale rugăciuni.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Acelaşi Irmos

Văzând Iacob scară întărită spre înălţime, a înţeles în taină chipul tău, al celei neispitite de nuntă; că prin tine Dumnezeu cu oamenii S-a unit, Preacurată Stăpână.

Izbăvire veşnică aflând acum prin tine, Fecioară, cu osârdie strigăm către tine: Bucură-te, Mireasă dumnezeiască! Şi, de lumina ta bucurându-ne, Prealăudată, cu cântări te mărim.

Pe tine singură aflându-te Mirele ca pe un crin în mijlocul spinilor, Fecioară, strălucind cu strălucirea curăţiei şi cu lumina fecioriei, te-a luat Mireasă, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

CÂNTAREA A 6-a:

Canonul Învierii

Irmosul: ***Cel ce înot în valul grijilor lumeşti şi sunt înecat de păcatele cele împreună cu mine înotătoare, la fiara cea pierzătoare de suflet ca Iona fiind aruncat, strig Ţie, Hristoase: Scoate-mă din adâncul cel aducător de moarte.***

Adusu-şi-au aminte de Tine sufletele dreptţilor cele încuiate şi lăsate în iad, şi de la Tine mântuire cereau; pe care prin Cruce ai dat-o, Hristoase, celor dedesubt, venind ca un milostiv.

Ceata apostolilor deznădăjduise să mai privească spre casa Ta cea însufleţită şi nefăcută de mâini, care fusese dărâmată prin pătimiri; dar, închinându-se, mai presus de nădejde pretutindeni Te-au propovăduit înviat.

A Născătoarei:

Cine dintre oameni va putea să tâlcuiască chipul naşterii tale celei negrăite, cea pentru noi, ceea ce eşti cu totul fără prihană, Fecioară-Mireasă dumnezeiască? Că Dumnezeu-Cuvântul Cel necuprins, unindu-Se cu tine, trup din tine S-a făcut.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Iona din pântecele...*

Pe Cruce fiind înălţat de voie, Mântuitorule, ai prădat stăpânia vrăjmaşului, pironind pe ea zapisul păcatului, Bunule.

Înviind din morţi, Mântuitorule, cu putere, împreună ai ridicat neamul omenesc, viaţă şi nestricăciune dăriundu-ne, ca un iubitor de oameni.

A Născătoarei:

Pe Dumnezeul nostru, pe Care în chip de negrăit L-ai născut, Născătoare de Dumnezeu, nu înceta rugându-L să izbăvească din primejdii pe cei ce te laudă, Curată, Pururea-Fecioară.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Cel ce înot în valul...*

Închipuirile Legii şi prevestirile proorocilor te-au vestit mai dinainte, Curată, pe tine, care aveai să naşti pe făcătorul de bine a toată zidirea, pe Cel ce în multe feluri şi în multe chipuri a făcut bine celor ce te laudă cu credinţă.

Pe Adam cel întâi-zidit, care prin viclenia ucigătorului de oameni, fusese alungat de demult din dumnezeiasca desfătare a raiului, tu, cea neispitită de nuntă, iarăşi l-ai întors, născând pe Cel ce ne-a izbăvit pe noi de călcare poruncii.

Cel ce prin voia cea dumnezeiască şi cu puterea cea ziditoare toate din nefiinţă le-a făcut, a ieşit din pântecele tău, Curată, şi pe cei din întunericul morţii, cu strălucirile cele dumnezeieşte-stăpânitoare i-a luminat.

CONDACUL

Podobie: *Nu mai păzește încă sabia...*

Nu va mai putea încă stăpânia morții cu puterea să țină pe oameni, că Hristos S-a pogorât, sfărâmând și stricând puterile ei. Legat este iadul. Prorocii cu un glas se bucură, zicând celor cu credință: Sosit-a Mântuitorul! Ieșiți, credincioșilor, la înviere!

ICOS

Tremurat-au astăzi cele de dedesubt: iadul și moartea, de Unul din Treime; pământul s-a cutremurat, iar portarii iadului, văzându-Te, s-au spăimântat; iar zidirea toată, cu prorocii bucurându-se, cântă Ție cântare de biruință, Izbăvitorului nostru Dumnezeu, Celui ce ai dezlegat acum puterea morții. Să glăsuim și să strigăm lui Adam și celor din Adam: Lemnul pe acesta l-a adus iarăși în rai; ieșiți, credincioșilor, la înviere.

CÂNTAREA A 7-a:

Canonul Învierii

Irmosul: ***Cuptorul cel ce ardea cu foc de demult, tinerii l-au arătat izvorâtor de rouă, lăudând pe Unul Dumnezeu și zicând: Dumnezeul părinților, Cel preaînălțat și preaslăvit!***

Prin lemn Adam s-a omorât de voie, neascultare făcând; însă, prin ascultarea lui Hristos, iarăși s-a înnoit, că pentru mine S-a răstignit Fiul cel preaslăvit al lui Dumnezeu.

Pe Tine, Hristoase, Cel ce ai înviat din mormânt, toată zidirea Te laudă; că Tu celor din iad viață le-ai înflorit, morților înviere, celor dintru întuneric lumină, Cel ce ești preaslăvit.

A Născătoarei:

Bucură-te, fiica lui Adam cel căzut; bucură-te, singură a lui Dumnezeu mireasă; bucură-te, cea prin care stricăciunea a fost depărtată, pentru că ai născut pe Dumnezeu, pe Care roagă-L, Curată, să ne mântuim noi toți.

Canonul Crucii și al Învierii

Irmos: *În cuptorul cel cu foc...*

Cel ce pe lemnul Crucii acul păcatului l-ai tocit și zapisul călcării de poruncă a lui Adam l-ai rupt, cu sulița din coasta Ta, binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

Cel ce ai fost împuns în coastă și cu picăturile dumnezeiescului sânge ai curățit pământul cel spurcat cu sângiuirile nebuniei idolești, binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri.

A Născătoarei:

Pe Luminătorul cel mai înainte de soare l-ai răsărit lumii, Născătoare de Dumnezeu, pe Hristos Cel ce ne-a scos din întuneric, și luminează cu

cunoştinţa de Dumnezeu pe toţi cei ce strigă: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Tinerii în cuptor...*

Pe tine, Fecioară, care ţi-ai agonisit podoabă în multe feluri aurită, te-a iubit Ziditorul tău şi Domnul cel preaînălţat, Dumnezeul părinţilor şi preaslăvit.

S-a curăţit de demult Isaia, când a primit cărbunele, văzând în chip tainic pe Cel născut din tine, pe Dumnezeul părinţilor, Cel preaînălţat şi preaslăvit.

Preînchipuirile de demult ale dumnezeieştii naşterii tale, văzându-le dumnezeieştii proroci, cu bucurie lăudând, strigau: Cel preaînălţat, Dumnezeul părinţilor şi preaslăvit.

CÂNTAREA A 8-a:

Canonul Învierii

Irmosul: Rugul cel nears împreunându-se cu focul, în Sinai pe Dumnezeu cunoscut L-a făcut lui Moise celui zăbavnic la limbă şi gângav; şi pe cei trei tineri, iubirea de Dumnezeu i-a arătat cântăreţi nebiruiţi de foc. Toate lucrurile Domnului lăudaţi pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Preacuratul Miel cel cuvântător fiind junghiat pentru lume, a pus capăt jertfelor celor după Lege, şi, ca un Dumnezeu fără de greşeli, a curăţit-o pe aceasta, care strigă pururea: Toate lucrurile Domnului lăudaţi pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Nefiind fără de stricăciune mai înainte de patimă, trupul nostru, cel luat de Făcătorul, după patimă şi după Înviere neatins de stricăciune s-a făcut, şi înnoieşte pe cei muritori, care strigă: Toate lucrurile Domnului lăudaţi pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Curăţia şi neprihănirea ta, Fecioară, a curăţit spurcăciunea şi păcătoşenia lumii şi te-ai făcut pricină a împăcării noastre cu Dumnezeu, Preacurată. Pentru aceasta, Fecioară, toţi te binecuvântăm şi te preaînălţăm întru toţi vecii.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Pe Împăratul slavei...*

Pe Cel ce a răbdat de voie patimile şi pe Cruce a fost pironit cu voinţă şi a risipit puterile iadului, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Pe Cel ce a dărâmat stăpânia morţii, a înviat din mormânt întru slavă şi a mântuit neamul omenesc, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

A Născătoarei:

Pe Cuvântul cel Unul-milostiv şi prea veşnic, Care mai pe urmă din Fecioară S-a născut, şi a dezlegat blestemul cel de demult, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Rugul cel nears...*

Prin strălucirea naşterii tale, cu minunată cuviinţă lumea ai luminat, Născătoare de Dumnezeu; că în braţele tale ai purtat pe Cel cu adevărat Dumnezeu, Cel ce luminează pe credincioşii care strigă pururea: Toate lucrurile Domnului lăudaţi pe Domnul si-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cu dreaptă credinţă lăudăm pântecele tău, Curată, care a încăput în chip de negrăit pe Dumnezeu întrupat, Cel ce a dat lumina cunoştinţei de Dumnezeu tuturor credincioşilor, care strigă pururea: Toate lucrurile Domnului lăudaţi pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Cu razele luminii tale fă-i chipuri luminoase pe cei ce te laudă pe tine, Născătoare de Lumină, Curată Maică a lui Dumnezeu; că te-ai făcut sălaş al Luminii, strălucind cu lumina pe cei ce strigă pururea: Toate lucrurile Domnului lăudaţi pe Domnul şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

CÂNTAREA A 9-a:

Canonul Învierii

Irmosul: Ceea ce, rămânând Fecioară, ai purtat în pântece, şi Cuvântului celui întru tot înţelept trup i-ai împrumutat, Maică neispitită de bărbat, Născătoare de Dumnezeu, locaş al Celui neîncăput şi încăpere a Făcătorului Celui nemărginit, pe tine te mărim.

Toţi cei ce aveţi credinţe greşite, punând pe seama Dumnezeirii patimi, astupaţi-vă gurile; că pe Domnul slavei, Cel rănit cu trupul, dar neatins în firea cea dumnezeiască, Îl slăvim ca pe Unul în două firi.

Cei ce aţi lepădat învierea trupurilor, la mormântul lui Hristos venind, învăţaţi-vă că trupul Dătătorului de viaţă a murit şi iarăşi s-a sculat spre încredinţarea învierii celei de apoi, pe care o nădăjduim.

A Treimii:

Cinstind nu o Treime a dumnezeirilor, ci a Feţelor, şi nici o Unime a Feţelor, ci a Dumnezeirii, osândim iarăşi pe cei ce îndrăznesc a face amestecare împortiva Acesteia, pe Care o slăvim.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Pe Maica lui Dumnezeu...*

Lumină din Lumină, strălucirea slavei celei Părinteşti fără de ani strălucind, ca întru întuneric a strălucit Hristos viaţa omenească şi a împrăştiat întunericul cel ameninţător. Pe Aceasta credincioşii Îl slăvim neîncetat.

Văzând patimile trupului şi puterea Dumnezeirii, să se ruşineze cei ce socotesc o singură fire alcătuită întru Hristos; că Acelaşi a murit într-adevăr ca un om, dar a înviat ca un făcător a toate.

A Născătoarei:

Afară de Tine, strigă Biserica către Tine, nu cunosc alt Dumnezeu, Cel ce m-ai ales Mireasă a Ta din neamurile cele necredincioase. Dă, deci, Cuvântule, mântuire credincioşilor, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut, ca un milostiv.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Acelaşi irmos

Arătatu-te-ai nouă pricinuitoare de bucurie veşnică şi veselie, Curată şi pururea Fecioară, care ai purtat în pântece pe Izbăvitorul, Cel ce cu adevărul şi cu Duhul cel dumnezeiesc mântuieşte, pe cei ce-L cinstesc ca pe un Dumnezeu.

Psalmistul David, strămoşul tău, Preacurată, te numeşte chivot al dumnezeieştii sfinţenii, pe tine, care mai presus de fire ai încăput pe Dumnezeu Cel ce şade în sânurile părinteşti; pe Care credincioşii Îl slăvim neîncetat.

Cu adevărat mai presus decât toată zidirea eşti, Fecioară; că pe Ziditorul tuturor L-ai născut nouă, cu trupul. Pentru aceasta, ca o Maică a Stăpânului Însuşi, porţi biruinţă asupra celor rău-stăpânitori.

LA LAUDE

Stihirile Învierii:

Stih: Ca să facă între dânşii judecată scrisă; slava aceasta este a tuturor cuvioşilor Lui.

Înviat-a Hristos din morţi, dezlegând legăturile morţii. Binevesteşte, pământule, bucurie mare! Lăudaţi ceruri slava lui Dumnezeu.

Stih: Lăudaţi pe Domnul întru Sfinţii Lui, lăudaţi-L pe El pentru tăria puterii Lui.

Învierea Lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Celui singur fără de păcat.

Stih: Lăudaţi pe Domnul întru puterile Lui, lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui.

Învierii lui Hristos închinându-ne nu încetăm; că Însuşi ne-a mântuit pe noi de fărădelegile noastre. Sfânt este Domnul Iisus, Cel ce a arătat învirea.

Stih: Lăudaţi pe El în glas de trâmbiţă, lăudaţi-L pe El în psaltire şi în alăută.

Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă? Că pentru noi Dumnezeu este între oameni; pentru firea cea stricată, Cuvântul trup S-a făcut şi S-a sălăşluit între noi; pentru cei nemulţumitori, Făcătorul de bine; pentru cei robiţi, Slobozitorul; pentru cei ce şedeau întru întuneric, Soarele

dreptății; pe Cruce, Cel fără patimă; în iad, Lumina; în noapte, Viața; Învierea, pentru cei căzuți. Către Care să strigăm: Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Alte stihiri, ale lui Anatolie:

Stih: Lăudați pe El în timpane și în hore, lăudați-L pe El în strune și în organe.

Porțile iadului le-ai sfărâmat, Doamne, și stăpânia morții ai surpat, cu puternică tăria Ta; și împreună ai sculat pe morții cei ce din veac dormeau în întuneric, cu dumnezeiască și slăvită învierea Ta, ca un Împărat al tuturor și Dumnezeu atotputernic.

Stih: Lăudați pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudați-l pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Veniți să ne bucurăm în Domnul și să ne veselim întru învierea Lui, că împreună a ridicat pe morți din legăturile cele nedezlegate ale iadului, și a dăruit lumii, ca un Dumnezeu, viață și mare milă.

Stih: Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Strălucind îngerul, ședea pe piatra mormântului cel de Viață primitor și femeilor mironosițe a binevestit, grăind: Înviat-a Domnul, precum mai înainte a zis vouă. Spuneți ucenicilor Lui că va merge mai înainte de voi în Galileea și lumii va dărui viața veșnică și mare milă.

Stih: Lăuda-Te-voi Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Pentru ce ați lepădat Piatra cea din capul unghiului, o, iudeilor călcători de lege? Aceasta este Piatra pe care a pus-o în Sion Dumnezeu, Cel ce din piatră a izvorât apă în pustiu și nouă ne-a izvorât, din coasta Sa, nemurire. Aceasta este Piatra care din muntele cel fecioresc s-a tăiat fără de poftă bărbătească, Fiul Omului, Care va să vină pe norii cerului, la Cel vechi de zile, precum a zis Daniil; și veșnică este împărăția Lui.

DUMINICĂ, LA LITURGHIE

Stihirile Fericirilor:

Fericiți cei milostivi, că aceia vor fi miluiți.

Frumos și bun era la mâncare rodul ce m-a omorât. Hristos este pomul vieții, din care mâncând, nu mor, ci strig cu tâlharul: Pomenește-mă, Doamne, întru împărăția Ta.

Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

Pe Cruce înălțându-Te, Milostive, zapisul lui Adam de păcatul cel de demult l-ai șters și ai mântuit din înșelăciune tot neamul omenesc. Pentru aceasta Te lăudăm pe Tine, Doamne, Făcătorule de bine.

Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Pironit-ai pe Cruce păcatele noastre, Hristoase milostive, şi prin moartea Ta moartea ai omorât şi ai sculat din morţi pe cei morţi. Pentru aceasta, ne închinăm cinstitei Învierii Tale.

Fericiţi cei prigoniţi pentru dreptate, că a acelora este împărăţia cerurilor.

Vărsat-a şarpele veninul în urechile Evei de demult; iar Hristos pe lemnul Crucii a izvorât dulceaţă de viaţă lumii celei ce strigă: Pomeneşte-mă, Doamne, întru împărăţia Ta.

Fericiţi veţi fi când vă vor ocărî şi vă vor prigoni pentru Mine, şi minţind vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră.

În mormânt ca un mort ai fost pus, Viaţa tuturor, Hristoase, şi ai zdrobit încuietorile iadului; şi, înviind întru slavă a treia zi, ca un puternic, pe toţi i-ai luminat. Slavă scularii Tale!

Bucuraţi-vă şi vă veseliţi, că plata voastră multă este în ceruri.

Domnul, înviind a treia zi din morţi, a dăruit pacea Sa ucenicilor; şi pe aceştia, binecuvântându-i, i-a trimis, zicând: Pe toţi să-i aduceţi în împărăţia Mea.

Slavă..., a Treimii:

Lumină este Tatăl, lumină Fiul şi Cuvântul, lumină Duhul Sfânt, dar o lumină sunt Aceştia trei; că un Dumnezeu este în trei Feţe cu adevărat, dar într-o fire şi într-o stăpânire, netăiat fiind în părţi, neamestecat, mai înainte de veci.

Şi acum..., a Născătoarei:

Născut-ai pe Fiul şi Cuvântul Tatălui, cu trup pe pământ, precum Însuşi ştie, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta, Fecioară-Maică, cei îndumnezeiţi prin tine, strigăm ţie: Bucură-te, nădejdea creştinilor.

CÂNTĂRILE ÎNVIERII
PE GLASUL AL OPTULEA
SÂMBĂTĂ, LA VECERNIA MARE

La Doamne, strigat-am..., stihirile Învierii:

Stih: *Scoate din temniță sufletul meu, ca să laude numele Tău.*

Cântare de seară și slujbă cuvântătoare, aducem Ție Hristoase, că ai binevoit a ne milui pe noi prin Înviere.

Stih: *Pe mine mă așteaptă drepții, până ce-mi vei răsplăti mie.*

Doamne, Doamne, nu ne lepăda pe noi de la fața Ta, ci binevoiește a ne milui pe noi prin Înviere.

Stih: *Dintru adâncuri am strigat către Tine, Doamne, Doamne, auzi glasul meu.*

Bucură-te, Sioane sfinte, maică a Bisericilor, locașul lui Dumnezeu; că tu ai primit întâi iertarea păcatelor prin Înviere.

Alte stihiri, ale lui Anatolie.

Stih: *Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.*

Cuvântul, Cel născut din Dumnezeu-Tatăl mai înainte de veci, și în anii mai din urmă Același, din cea neispitită de nuntă întrupându-Se, de voie moarte prin răstignire a răbdat și pe omul cel omorât de demult l-a mântuit prin Învierea Sa.

Stih: *De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va putea suferi? Că la Tine este milostivirea.*

Învierea Ta cea din morți o slăvim, Hristoase, prin care ai eliberat neamul lui Adam din robia iadului, și ai dăruit lumii, ca un Dumnezeu, viață veșnică și mare milă.

Stih: *Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău; nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.*

Slavă Ție, Hristoase Mântuitorule, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Cel ce Te-ai răstignit pe Cruce, și ai înviat din mormânt a treia zi.

Stih: *Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăjduiască Israel spre Domnul.*

Pe Tine Te slăvim, Doamne, pe Cel ce pentru noi de voie Crucea ai răbdat, și Ție ne închinăm, Atotputernice Mântuitorule. Nu ne lepăda pe noi de la fața Ta, ci ne auzi și ne mântuiește pe noi prin Învierea Ta, Iubitorule de oameni.

Slavă... a sfântului din minei (dacă este); Și acum... a Născătoarei:

Dogmatica:

Împăratul cerurilor, din iubire de oameni, pe pământ S-a arătat și între oameni a vieţuit; că din Fecioară curată trup luând și dintr-însa om ieșind,

un singur Fiu este: îndoit în fire, dar nu în feţe. Pentru aceasta, propovăduindu-L pe Acesta cu adevărat – Dumnezeu desăvârşit şi om desăvârşit, mărturisim pe Hristos, Dumnezeul nostru. Pe Care roagă-L, Maică nenuntită, să se miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihirile Învierii:

Suitu-Te-ai pe Cruce, Iisuse, Cel ce Te-ai pogorât din cer; venit-ai la moarte, Viaţă cea fără de moarte; către cei din întuneric, Lumina cea adevărată; către cei căzuţi, Învierea tuturor. Cel ce eşti luminarea şi Mântuitorul nostru, slavă Ţie!

Stih: *Domnul S-a împărăţit, întru podoabă S-a îmbrăcat, îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere şi S-a încins.*

Pe Hristos, Cel ce a înviat din morţi, să-L slăvim, că, suflet şi trup luând, prin patimă pe unul de altul a despărţit. Preacuratul suflet, adică, pogorându-se în iad, pe care l-a şi prădat; dar în groapă n-a văzut stricăciune sfântul trup al Mântuitorului sufletelor noastre.

Stih: *Pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti.*

Cu psalmi şi cu cântări slăvim, Hristoase, Învierea Ta cea din morţi, prin care ne-ai slobozit pe noi din tirania iadului; şi ca un Dumnezeu, ne-ai dăruit viaţă veşnică şi mare milă.

Stih: *Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.*

O, stăpânul tuturor, Cel necuprins, Făcătorule al cerului şi al pământului, prin Cruce pătimind, mie nepătimire mi-ai izvorât. Şi, îngropare primind, şi înviind întru slavă, împreună ai înviat pe Adam, cu mâna cea preaputernică. Slavă sculării Tale celei de a treia zi, prin care ne-ai dăruit nouă viaţă veşnică şi curăţire de păcate, ca un singur Îndurat.

Slavă... a sfântului zilei, din minei (dacă este); Şi acum... a Născătoarei:

Fecioară nenuntită, care pe Dumnezeu în chip de negrăit L-ai zămislit cu trup, Maica Dumnezeului cel Preaînalt, rugăciunile robilor tăi primeşte-le, ceea ce eşti cu totul fără prihană, care tuturor dăruieşti curăţire de greşeli. Primind acum rugăciunile noastre, roagă-te să ne mântuiască pe noi toţi.

TROPARUL ÎNVIERII:

Dintru înălţime te-ai pogorât, Milostive, îngropare ai luat de trei zile, ca să ne slobozeşti pe noi din patimi; Cel ce eşti viaţa şi învierea noastră, Doamne, slavă Ţie!

A Născătoarei:

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară şi răstignire ai răbdat, Bunule; Care cu moartea pe moarte ai prădat şi învierea ai arătat, ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei ce i-ai zidit cu mâna Ta. Arată iubirea Ta de oameni, Milostive; primeşte pe Născătoarea de Dumnezeu, care Te-a născut

pe Tine şi care se roagă pentru noi, şi mântuieşte, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

***

DUMINICĂ LA UTRENIE

După Catisma întâi, Sedelnele Învierii:

Înviat-ai din morţi, Viaţa tuturor, şi înger luminat femeilor striga: Părăsiţi lacrimile: Apostolilor binevestiţi, strigaţi lăudând, că a înviat Hristos-Domnul, Care a binevoit a mântui, ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Slavă...

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul...

Înviind din mormânt cu adevărat, cuvioaselor femei le-ai poruncit să propovăduiască apostolilor scularea, precum este scris, şi, degrab alergând Petru, a stătut înaintea mormântului şi, văzând lumină în groapă, s-a spăimântat, pentru că a văzut într-însa giulgiurile singure zăcând, fără dumnezeiescul Trup; şi, crezând, a strigat: Slavă Ţie, Hristoase Dumnezeule că mântuieşti pe toţi, Mântuitorul nostru, că Tu eşti raza Tatălui.

Şi acum..., a Născătoarei aceeaşi podobie:

Pe ceea ce este uşă cerească şi chivot, munte cu totul sfânt, nor strălucitor, să o lăudăm; pe scara cea cerească, raiul cel cuvântător, mântuirea Evei şi odorul cel mare a toată lumea; că printr-însa s-a săvârşit mântuirea lumii şi iertarea greşelilor celor de demult. Pentru aceasta, strigăm către dânsa: Roagă pe Fiul tău şi Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce se închină naşterii tale.

După Catisma a doua, Sedelnele Învierii:

Oamenii, Mântuitorule, mormântul Tău l-au pecetluit, şi îngerul piatra de pe uşă a prăvălit. Femeile Te-au văzut sculat din morţi şi acelea au binevestit ucenicilor Tăi în Sion, că ai înviat, Viaţa tuturor; şi s-au dezlegat legăturile morţii, Doamne, slavă Ţie!

Slavă...

Miresme de îngropare aducând femeile, glas îngeresc din groapă au auzit: Părăsiţi lacrimile şi în locul întristării bucurie primiţi; strigaţi, cântând, că a înviat Hristos-Domnul, Cel ce a binevoit a mântui, ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

Şi acum..., a Născătoarei:

De tine se bucură, ceea ce eşti plină de har, toată făptura: soborul îngeresc şi neamul omenesc; ceea ce eşti Biserică sfinţită, rai cuvântător şi lauda fecioriei, din care Dumnezeu S-a întrupat şi prunc S-a făcut Cel ce este mai înainte de veci, Dumnezeul nostru. Că mitrasul tău scaun l-a făcut şi

pântecele tău mai încăpător decât cerurile l-a lucrat. De tine se bucură toată făptura, ceea ce eşti plină de har, slavă ţie!

După : Fericiţi cei fără prihană... şi după Binecuvântările Învierii:

IPACOI

Stând mironoşiţele înaintea mormântului Dătătorului de viaţă, pe Stăpânul cel fără de moarte Îl căutau între cei morţi; şi primind de la înger bunule vestiri de bucurie, apostolilor au vestit că a înviat Hristos-Dumnezeu, dăriund lumii mare milă.

ANTIFOANELE

Antifonul 1:

Din tinereţile mele vrăjmaşul mă ispiteşte şi cu desfătări mă aprinde; dar eu, nădăjduind în Tine, Doamne, îl biruiesc pe el.

Cei ce urăsc Sionul să se facă, mai înainte de a fi smulşi, ca o iarbă; că va tăia Hristos grumajii lor, cu tăiere de chinuri.

Slavă..., Şi acum...

Prin Duhul Sfânt viază toate, Lumină din Lumină, Dumnezeu mare; împreună cu Tatăl Îl lăudăm pe El şi cu Cuvântul.

Antifonul 2:

Inima mea cu frica Ta să se acopere, cu gândul smerindu-se, ca, nu cumva înălţându-se, să cadă de la Tine, cu totul Îndurate.

Cel ce are nădejde în Domnul nu se va înfricoşa atunci când va judeca toate, cu foc şi cu osândă.

Slavă..., Şi acum...

Prin Duhul Sfânt tot ce este dumnezeiesc vede şi mai înainte grăieşte; face minuni preaînalte, pe Unul Dumnezeu în Treime cântând; că, deşi este în trei străluciri, o singură stăpânie este Dumnezeirea.

Antifonul 3:

Strigat-am către Tine, Doamne, ia aminte, pleacă urechea Ta spre mine, cel ce strig, şi mă curăţeşte mai înainte de a mă ridica din cele de aici.

Tot cel ce se duce la maica sa, pământul, iarăşi se va alcătui, ca să ia chinuri sau daruri, pentru cele ce a făcut în viaţă.

Slavă..., Şi acum...

Prin Duhul Sfânt este cunoştinţa de Dumnezeu, Unimea cea întreit sfântă; că fără de început este Tatăl, din Care S-a născut Fiul fără de ani şi Duhul de un chip şi de un scaun, din Tatăl împreună a strălucit.

Antifonul 4:

Iată, acum: ce este mai bun sau ce este mai frumos decât să locuiască fraţii împreună? Că întru aceasta a făgăduit Domnul viaţa de veci.

Cel ce împodobeşte crinii ţarinii, porunceşte că de haină nu trebuie să ne îngrijim.

Slavă..., Şi acum...

Prin Sfântul Duh, ca printr-o singură pricină, toate se ţin prin darea de pace; că Dumnezeu este Acesta, cu Tatăl şi cu Fiul de o fiinţă, cu adevărat.

Prochimenul:

Împărăţi-va Domnul în veac, Dumnezeul tău, Sioane, în neam şi în neam.

Stih: Laudă, suflete al meu, pe Domnul, lăuda-voi pe Domnul în viaţa mea.

Apoi: Toată suflarea să laude pe Domnul..., Evanghelia de rând a Învierii, Învierea lui Hristos văzând..., şi Psalmul 50.

CANOANELE

CÂNTAREA 1:

Canonul Învierii

Irmosul: Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit pe jos, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Cum nu ne vom mira de Dumnezeirea lui Hristos cea atotputernică, care din patimile Lui izvorăşte tuturor credincioşilor nepătimire şi nestricăciune, şi din coasta cea sfântă ţâşneşte izvor de nemurire, iar din mormânt – viaţă veşnică.

Cât de împodobit s-a arătat acum îngerul femeilor! căci, purtând strălucite semne ale fireştii curăţenii celei fără de materie, dar cu chipul vestind strălucirea învierii, striga: A înviat Domnul!

A Născătoarei:

Lucruri minunate s-au grăit despre tine în neamurile neamurilor, ceea ce ai încăput pe Dumnezeu Cuvântul în pântece, dar ai rămas curată Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Pentru aceasta, toţi te cinstim pe tine, care după Dumnezeu eşti ocrotitoarea noastră.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Apa trecând-o...*

Deschisu-s-au porţile durerii şi s-au spăimântat portarii iadului, văzând întru cele mai de desubt pe Cel ce este întru înălţime, mai presus de firea tuturor.

Spăimântatu-s-au cetele îngereşti, văzând aşezată pe scaunul cel părintesc firea omenească cea căzută, care era închisă întru cele mai de desubt ale pământului.

A Născătoarei:

Cetele îngereşti şi omeneşti te laudă neîncetat, Maică nenuntită, că pe Ziditorul lor, ca pe un prunc, în braţele tale L-ai purtat.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Să cântăm Domnului...*

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, care pe Cuvântul cel veşnic şi mai presus de Dumnezeire, mai presus de fire întrupat, L-ai născut, pe tine te lăudăm.

Pe Tine, Hristoase, strugurele cel purtător de viaţă, care izvorăşti dulceaţa mântuirii a toată lumea, Te-a născut Fecioara.

Neamul lui Adam fiind ridicat la fericirea cea mai presus de minte prin tine, Născătoare de Dumnezeu, după vrednicie te laudă.

CÂNTAREA A 3-a:

Canonul Învierii

Irmosul: Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Pe Adam cel osândit prin gustarea păcatului, mântuitoarea patimă a trupului Tău l-a îndreptat, Hristoase; că Însuţi Te-ai arătat nebiruit de încercarea morţii,Cel ce eşti fără de păcat.

Dumnezeul meu Iisus a strălucit celor ce şedeau în întuneric şi în umbra morţii lumina învierii; şi, cu Dumnezeirea Sa, legând pe cel tare, a răpit vasele lui.

A Născătoarei:

Mai înaltă decât heruvimii şi serafimii te-ai arătat, Născătoare de Dumnezeu; că tu singură ai primit pe Dumnezeu Cel neîncăput, în pântecele tău, ceea ce eşti fără prihană. Pentru aceasta, pe tine toţi credincioşii cu laude te fericim pururea.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Doamne, Cel ce ai făcut...*

Nesupunându-mă odinioară poruncii Tale, Ziditorule, Tu, Doamne, m-ai înstrăinat; dar luând chipul meu şi învăţându-mă ascultarea, de Tine Însuţi m-ai apropiat, prin răstignire.

Cel ce prin înţelepciune pe toate mai înainte le-ai cunoscut, Doamne, şi cu priceperea Ta, ai alcătuit pe cele de desubt, n-ai socotit lucru nevrednic, prin pogorârea Ta, Cuvântule al lui Dumnezeu, să înviezi pe cel după chipul Tău.

A Născătoarei:

Doamne, sălăşluindu-Te în Fecioară trupeşte, Te-ai arătat oamenilor precum se cuvenea să Te vadă. Pe aceasta ai şi arătat-o cu adevărat Născătoare de Dumnezeu şi ajutătoare a credincioşilor, Unule Iubitorule de oameni.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Tu eşti întărirea...*

Dă-ne nouă ajutor cu rugăciunile tale, Preacurată, îndepărtând năvălirile strâmtorărilor cele cumplite.

Tu te-ai făcut îndreptare a strămoaşei Eva, născând pe Începătorul lumii, Născătoare de Dumnezeu.

Încinge-mă cu putere, Preacurată, care cu adevărat ai născut cu trup pe Dumnezeu, pe puterea cea ipostatică a Tatălui.

CÂNTAREA A 4-a:

Canonul Învierii

Irmosul: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu prorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Pe mine, cel ce eram vrăjmaş, Tu m-ai iubit foarte, Tu, prin deşertare minunată, Te-ai pogorât pe pământ, Milostive Mântuitorule, nelepădându-te de defăimarea micimii mele, şi, rămânând în înălţimea slavei Tale celei negrăite, m-ai prea mărit pe mine, cel mai înainte lipsit de cinstire.

Cine nu se minunează acum, Stăpâne, văzând moartea nimicită prin patimă, prin Cruce stricăciunea fugărită şi prin moarte iadul de bogăţie golit? Aceasta este lucrarea minunată a puterii Tale celei dumnezeieşti, Cel ce Te-ai răstignit, Iubitorule de oameni.

A Născătoarei:

Tu eşti lauda credincioşilor, ceea ce eşti nenuntită, tu ocrotitoarea, tu scăparea creştinilor, zid de apărare şi liman; că duci rugăciunile către Fiul tău , ceea ce eşti cu totul fără prihană, şi izbăveşti din primejdii pe cei ce cu credinţă şi cu dragoste te mărturisesc pe tine, Curată, Născătoare de Dumnezeu.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Auzit-am, Doamne...*

Pironitu-Te-au fiii călcătorilor de Lege pe Cruce, prin care ai mântuit, ca un bun, pe cei ce slăvesc patimile Tale, Iubitorule de oameni.

Înviind din mormânt, înviat-ai împreună cu Tine pe toţi morţii cei din iad, şi ai luminat, ca un milostiv, pe cei ce slăvesc învierea Ta.

A Născătoarei:

Preacurată Marie, roagă pe Dumnezeu, pe Care L-ai născut, să dăruiască robilor tăi iertare de greșeli.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Același irmos

Țarină nearată, care ai odrăslit pe Spicul cel făcător de viață, Care dă lumii viață, Născătoare de Dumnezeu, ibăvește pe cei ce te laudă pe tine.

Preacurată Născătorare de Dumnezeu, pe tine toți cei luminați te cunoaștem, că ai născut pe Soarele dreptății, Pururea Fecioară.

Dăruiește iertare neștiințelor noastre, ca Cel ce ești fără de păcat, și împacă lumea Ta, Dumnezeule, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut.

CÂNTAREA A 5-a:

Canonul Învierii

Irmosul: Pentru ce m-ai lepădat de la fața Ta, Cel ce ești lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaș pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă și la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Îngăduit-ai să fii îmbrăcat în veșmânt mohorât, mai înainte de patima Ta, Mântuitorule, fiind batjocorit, acoperind goliciunea cea de rușine a celui întâi-zidit, și să fii pironit gol pe Cruce, Hristoase, dezbrăcându-l pe Adam de îmbrăcămintea omorârii.

Înviind Tu, Hristoase, ființa mea cea căzută iarăși ai zidit-o din țărâna morții și ai făcut-o neîmbătrânitoare, arătând-o iarăși ca pe un chip împărătesc, strălucind cu lumina nestricăciunii.

A Născătoarei:

Îndrăzneală către Fiul tău având, Preacurată, ca o Maică, nu trece cu vederea purtarea de grijă pentru noi cei de un neam, rugămu-ne, că numai pe tine creștinii te punem înainte ispășitoare, Milostivă, către Stăpânul.

Canonul Crucii și al Învierii

Irmos: *Luminează-ne pe noi...*

Îndrumează-ne pe noi cu puterea Crucii Tale, Hristoase, că printr-aceasta la Tine cădem, și pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni.

Cârmuiește acum, Dumnezeul nostru, viața noastră, a celor ce lăudăm scularea Ta, și dăruiește-ne nouă pacea Ta, Iubitorule de oameni.

Roagă, Preacurată, pe Fiul tău și Dumnezeul nostru, ceea ce ești neispitită de nuntă, Marie preacinstită, ca să trimită nouă, credincioșilor, mare milă.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Din noapte Te laud...*

Potolește viforul cel neastâmpărat al patimilor mele, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, Călăuzitorul și Domnul.

Preacurată Născătoare de Dumnezeu, cetele îngerilor și adunările oamenilor slujesc naşterii tale.

Marie, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti nenuntită, zădărnicește nădejdile vrăjmașilor și veselește pe cei ce te laudă pe tine.

CÂNTAREA A 6-a:

Canonul Învierii

Irmosul: Iartă-mi mie, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele, și Te rog ridică-mă din adâncul răutăților; căci către Tine am strigat, auzi-mă, Dumnezeul mântuirii mele.

Prin lemnul pomului cu tărie m-a doborât începătorul răutății; dar Tu Însuți, Hristoase, fiind răstignit, mai cu tărie l-ai prăvălit prin Cruce, vădindu-l pe el, iar pe cel căzut înviindu-l.

Ieșind Tu din mormânt, ai miluit Sionul, înnoindu-l ca un milostiv, prin sângele Tău cel dumnezeiesc, și acum împărățești într-însul în veci, Hristoase.

A Născătoarei:

Să ne izbăvim de greșelile cele cumplite, cu rugăciunile tale, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti fără prihană, și să dobândim, Preacurată, dumnezeiasca strălucire a Fiului lui Dumnezeu, Cel întrupat din tine în chip de negrăit.

Canonul Crucii și al Învierii

Irmos: *Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul...*

Palmele pe Cruce Ți-ai întins, vindecând mâna celui întâi-zidit cea întinsă fără înfrânare în Eden; și în locul lemnului celui amar fiere ai gustat, Hristoase; și ai mântuit, ca un puternic, pe cei ce slăvesc patimile Tale.

Moarte a gustat Izbăvitorul, ca să sfărâme osândirea cea de demult și împărăția stricăciunii, și, la cei din iad pogorându-Se, a înviat și a mântuit, ca un puternic, pe cei ce laudă învierea Lui.

A Născătoarei:

Să nu încetezi rugându-te pentru noi Fiului Tău, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu Fecioară; că tu eşti întărirea credincioșilor, cu nădejdea ta ne întărim și cu dragoste pe tine și pe Cel ce S-a întrupat din tine negrăit, vă preamărim.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Haină luminoasă...*

Pe tine, Născătoare de Dumnezeu, Biserică a lui Dumnezeu, chivot, cămară însufleţită şi uşă cerească, te vestim noi credincioşii.

Sfărâmător al chipurilor idoleşti fiind, ca un Dumnezeu, Cel născut al tău, Marie mireasă a lui Dumnezeu, este închinat împreună cu Tatăl şi cu Duhul.

Cuvântul lui Dumnezeu pe tine, Născătoare de Dumnezeu, te-a arătat oamenilor scară cerească, pentru că prin tine El S-a pogorât la noi.

CONDACUL

Podobie: Ca o pârgă a firii...

Înviind din mormânt, pe cei morţi i-ai ridicat şi pe Adam l-ai înviat; Eva dănţuieşte întru învierea Ta, şi marginile lumii prăznuiesc întru scularea Ta cea din morţi, mult-Milostive.

ICOS

Împărăţia iadului prădând şi pe cei morţi înviindu-i, Îndelung-răbdătorule, pe femeile-mironosiţe le-ai întâmpinat, în locul întristării bucurie aducându-le, şi apostolilor Tăi le-ai vestit semnele cele de biruinţă, Mântuitorul meu, Dătătorule de viaţă, şi zidirea ai luminat-o, Iubitorule de oameni. Pentru aceasta, şi lumea se bucură întru învierea Ta cea din morţi, mult-Milostive.

CÂNTAREA A 7-a:

Canonul Învierii

Irmosul: De pogorârea Lui Dumnezeu focul s-a ruşinat de demult în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu picioare sprintene, ca într-o grădină verde dănţuind, cântau: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Deşertarea cea neobişnuită şi dumnezeiasca bogăţie a sărăciei Tale, Hristoase, i-a spăimântat pe îngeri, văzându-Te pe Tine pironit pe Cruce, ca să mântuieşti pe cei ce strigă cu credinţă: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Cu pogorârea Ta cea dumnezeiască, de lumină s-au umplut cele de dedesubt şi întunericul cel nepătruns de mai înainte, s-a risipit. Pentru aceasta, cei din veac legaţi au înviat, strigând: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

A Treimii:

Pe Tine, Cel cu adevărat Domn al tuturor şi Tată al Fiului celui Unul-Născut, cu dreaptă credinţă, teologhisind, Te vestim şi pe unul Duhul cel drept ştiindu-L, Care purcede din Tine, de o fiinţă şi împreună-veşnic.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Din Iudeea venind tinerii...*

Mântuire ai săvârşit prin proroci în mijlocul a toată lumea, Dumnezeule, că, înălţându-Te pe lemn, ai chemat pe toţi cei ce strigă cu credinţă: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Înviind din mormânt ca dintr-un somn, Milostive, pe toţi din stricăciune i-ai izbăvit; iar zidirea s-a încredinţat prin apostolii care au vestit învierea. Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti.

A Născătoarei:

Cuvântul cel deopotrivă lucrător, deopotrivă puternic şi deopotrivă veşnic cu Cel ce L-a născut, în pântecele Fecioarei cu bunăvoinţa Tatălui şi a Duhului S-a alcătuit. Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Acelaşi irmos

Din pântece fecioresc întrupându-Te, Te-ai arătat spre mântuirea noastră. Pentru aceasta, ştiind pe Maica Ta Născătoare de Dumnezeu, cu mulţumire strigăm: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti.

Vlăstar din rădăcina lui Iesei ai răsărit, Fecioară preafericită, care înfloreşti rod de mântuire celor ce strigă cu credinţă către Fiul tău: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti.

De înţelepciune şi de putere dumnezeiască umple pe toţi, Înţelepciunea ipostatică a Celui Preaînalt, prin Născătoare de Dumnezeu, pe cei ce-Ţi cântă Ţie cu credinţă: Dumnezeul părinţilor noştri, binecuvântat eşti.

CÂNTAREA A 8-a:

Canonul Învierii

Irmosul: De şapte ori nebuneşte a încins tiranul haldeilor cuptorul pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar, văzându-i pe aceştia mântuiţi printr-o putere mai mare, a strigat: Pe Făcătorul şi Mântuitorul tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Puterea cea mai presus de Dumnezeu a Dumnezeirii lui Iisus, în vremile noastre cu dumnezeiască cuviinţă a strălucit; că, pentru toţi, gustând cu trupul moartea Crucii, a spulberat tăria iadului; pe Care neîncetat tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Cel ce a fost răstignit S-a sculat, cel trufaş a căzut; cel ce era căzut şi strivit s-a îndreptat, nestricăciunea a înflorit, căci moartea a fost înghiţită de viaţă. Tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

A Treimii:

Pe o Dumnezeire întreit luminătoare, o rază care străluceşte din Firea cea în trei ipostasuri: pe Părintele, Cel fără de început, şi pe Cuvântul, Cel de

o fiinţă cu Tatăl, şi pe Duhul, Cel ce împreună împărăţeşte şi de o fiinţă, tineri binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare preaînălţaţi-L întru toţi vecii.

Canonul Crucii şi al Învierii

Irmos: *Biruitori tiranului...*

Pe Cel ce pe lemnul Crucii mi-a întins mâna mie, celui gol, chemându-mă să mă încălzească cu goliciunea Sa cea cu bun chip, binecuvântaţi-L toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Pe Cel ce m-a înălţat pe mine cel căzut din iadul cel mai de dedesubt, şi cu slava scaunului Celui Înalt al Părintelui m-a cinstit, binecuvântaţi-L toate lucrurile Domnului pe Domnul şi-L preaînălţaţi pe Dânsul în veci.

A Născătoarei:

Fiică a lui Adam cel căzut te-ai arătat, Fecioară, dar Maică a lui Dumnezeu Cel ce a înnoit firea mea; pe Care Îl lăudăm toate lucrurile ca pe Domnul şi-L preaînălţăm întru toţi vecii.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Pe Împăratul ceresc...*

Săgeţile cele amăgitoare şi în chipul văpăii, ale potrivnicilor, îndreptate asupra noastră, stinge-le, Preacurată, ca să te lăudăm în veci.

Mai presus de fire ai născut, Fecioară, pe Ziditorul şi Mântuitorul Dumnezeu, Cuvântul; pentru aceasta, pe tine te lăudăm întru toţi vecii.

Pe tine luminătoare şi făclie cu raze de aur, Lumina cea neapropiată, Care S-a sălăşluit în tine, Fecioară, te-a arătat întru toţi vecii.

CÂNTAREA A 9-a:

Canonul Învierii

Irmosul: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor în trup şi pântecele tău s-a făcut mai încăpător decât cerurile. Pentru aceea, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti te mărim.

Cu firea cea dumnezeiască şi fără de început unul fiind, Te-ai îndoit cu luarea trupului, întru Tine Însuţi pe aceasta luându-l, Cuvântule al lui Dumnezeu; şi, pătimind ca un om, ai rămas afară de patimă, ca un Dumnezeu. Pentru aceasta pe Tine în două firi, fără despărţire şi fără amestecare, Te slăvim.

Pe Dumnezeu L-ai numit Tată, după firea cea dumnezeiască,Tu, Cel ce Te-ai făcut cu firea om, pogorându-Te împreună cu robii, Preaînalte; dar, înviind din mormânt, ai aşezat ca Tată al pământenilor după har pe Cel ce este după fire Dumnezeu şi Stăpân; cu Care împreună pe Tine toţi Te slăvim.

A Născătoarei:

Arătatu-te-ai, o, Fecioară, Maică a lui Dumnezeu, născând mai presus de fire cu trup pe Cuvântul cel bun, pe Cel ce din inima Sa Tatăl L-a izvorât mai înainte de toți vecii, ca un bun; pe Care acum Îl și înțelegem mai presus decât trupurile, măcar că S-a îmbrăcat în trup.

Canonul Crucii și al Învierii

Irmos: *Înfricoșatu-s-a tot auzul...*

Pe Tine, Cel ce ești după fire Fiu al lui Dumnezeu, Te știm că Te-ai zămislit în pântecele Maicii celei dumnezeiești, Te-ai făcut om pentru noi, și ai fost spânzurat pe Cruce, pătimind cu firea omenească, dar rămânând fără patimă, ca un Dumnezeu.

Risipitu-s-a întunericul cel apăsător, că din iad a răsărit Soarele dreptății, Hristos, luminând toate marginile pământului și strălucind cu razele Dumnezeirii, om ceresc și Dumnezeu pământesc; pe Care în două firi Îl slăvim.

A Născătoarei:

Stăruiește, propășește și împărățește, Fiule al Maicii celei dumnezeiești, și pe cei ce se luptă cu noi, binevoiește a-i supune poporului nostru, celui ce are cu sine ca armă nebiruită Crucea Ta, împreună cu sulița.

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Irmos: *Cu adevărat Născătoare...*

Plină de bucurie și de veselie este pomenirea ta, izvorând vindecări celor ce se apropie și celor ce te vestesc cu dreaptă credință, Născătoare de Dumnezeu.

Cu psalmi te lăudăm, ceea ce ești cu daruri dăruită, și fără tăcere, strigăm ție: Bucură-te, că tu ai izvorât tuturor bucuria.

Frumos a odrăslit rodul tău, Născătoare de Dumnezeu, pricinuitor nu de stricăciune celor ce se împărtășesc, ci de viață, celor ce te măresc pe tine cu credință.

LA LAUDE

Stihirile Învierii:

Stih: Ca să facă între dânșii judecată scrisă; slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Lui.

Doamne, deși ai stat înaintea divanului, de Pilat fiind judecat, dar nu Te-ai depărtat de scaun, cu Tatăl împreună șezând; și, înviind din morți, lumea ai mântuit din robia celui străin, ca un îndurat și de oameni iubitor.

Stih: Lăudați pe Domnul întru Sfinții Lui, lăudați-L pe El pentru tăria puterii Lui.

Doamne, deși Te-au pus iudeii, ca pe un mort, în mormânt, dar, ca pe un împărat adormit, străjerii Te străjuiau și, ca pe o vistierie a vieții, cu pecete Te-au pecetluit. Dar ai înviat și ai dat nestricăciune sufletelor noastre.

Stih: Lăudaţi pe Domnul întru puterile Lui, lăudaţi-L pe El după mulţimea slavei Lui.

Doamne, armă împotriva diavolului, Crucea Ta ai dat-o nouă; că se îngrozeşte şi se cutremură, nesuferind a privi spre puterea ei, că pe morţi i-a sculat şi moartea a zdrobit-o. Pentru aceasta, ne închinăm îngropării şi Învierii Tale.

Stih: Lăudaţi pe El în glas de trâmbiţă, lăudaţi-L pe El în psaltire şi în alăută.

Îngerul Tău, Doamne, care a vestit Învierea, pe străjeri i-a înfricoşat; dar femeilor le-a strigat, zicând: Ce căutaţi pe Cel viu printre cei morţi? Înviat-a, Dumnezeu fiind, şi lumii viaţă a dăruit.

Alte stihiri, ale lui Anatolie:

Stih: Lăudaţi pe El în timpane şi în hore, lăudaţi-L pe El în strune şi în organe.

Pătimit-ai prin Cruce, Cel fără patimă cu Dumnezeirea. Îngropare de trei zile ai luat ca să ne slobozeşti pe noi din robia vrăjmaşului, şi, fără de moarte făcându-ne, să ne înviezi, Hristoase Dumnezeule, prin învierea Ta, Iubitorule de oameni.

Stih: Lăudaţi pe El în chimvale bine răsunătoare, lăudaţi-l pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Închinu-mă, slăvesc şi laud, Hristoase, învierea Ta cea din mormânt prin care ne-ai slobozit pe noi din legăturile cele nedezlegate ale iadului şi ai dăruit lumii, ca un Dumnezeu, viaţă veşnică şi mare milă.

Stih: Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalţă-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârşit.

Mormântul Tău, cel de viaţă primitor, străjuindu-l călcătorii de lege, cu strajă, l-au pecetluit; dar Tu, ca un Dumnezeu fără de moarte şi atotputernic, ai înviat a treia zi.

Stih: Lăuda-Te-voi Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Mergând Tu la porţile iadului, Doamne, şi pe acelea zdrobindu-le, cel prădat aşa striga: Cine este Acesta, Care nu este osândit în cele mai de jos ale pământului, ci, chiar ca pe un cort, a stricat temînţa morţii? Primitu-L-am pe Dânsul ca pe un mort, şi mă cutremur ca de un Dumnezeu. Atotputernice Mântuitorule, miluieşte-ne pe noi.

Slavă..., stihira Evangheliei, care va fi la rând:

Şi acum..., Prea binecuvântată eşti...,

Doxologia mare, ecteniile şi otpustul.

Duminică, LA LITURGHIE

Fericirile

Pomeneşte-ne pe noi Hristoase Mântuitorul lumii, precum ai pomenit pe tâlharul pe lemn, şi învredniceşte pe toţi, Unule Îndurate, împărăţiei Tale celei cereşti.

Ascultă Adame şi te bucură cu Eva, că cela ce va gonit mai înainte pe voi amândoi şi prin înşelăciune v-a luat robi, cu Crucea lui Hristos s-a surpat.

Pe lemn pironindu-Te de voie, Mântuitorule al nostru, de blestemul lemnului pe Adam l-ai izbăvit, dându-i ca un îndurat cea după chip şi a raiului sălăşluire.

Astăzi Hristos a înviat din groapă, dând tuturor credincioşilor nestricăciune şi bucuria mironosiţelor o a înnoit după patimă şi după înviere.

Bucuraţi-vă înţelepte femei purtătoare de mir, cele ce aţi văzut întâi învierea lui Hristos şi aţi vestit apostolilor Lui chemarea a toată lumea.

Prieteni ai lui Hristos, apostolilor, arătându-vă, cei ce veţi să şedeţi pe scaune împreună cu Dânsul întru slavă, ca să stăm noi cu îndrăzneală înaintea Lui ca nişte ucenici ai Lui, rugaţi-vă.

Slavă...

Treime fără de început, Fiinţă nedespărţită, Unime de un scaun, întocmai cinstită cu mărirea, cea mai presus de începătorie Fire şi Împărăţie, mântuieşte pe cei ce Te laudă cu credinţă.

Şi acum... a Născătoarei :

Bucură-te încăperea lui Dumnezeu cea desfătată, bucură-te chivotul Legii noi, bucură-te năstrapă aurită, din care s-a dat tuturor Mana cea cerească.

LUMINÂNDELE SAU EXAPOSTILARIILE ÎNVIERII, DUPĂ NUMĂRUL CELOR 11 EVANGHELII ALE UTRENIILOR DUMINICALE

Stihirile Evangheliilor au fost compuse de împăratul Leon al VI-lea Filosoful, iar Exapostilariile – de fiul său, Constantin al VII-lea Porfirogenetul.

LUMINÂNDA 1

Cu ucenicii să ne suim în Muntele Galileii, ca prin credinţă să-L vedem pe Hristos, Care a primit putere peste cele de sus şi cele de jos; să cunoaştem cum învaţă a boteza toate neamurile, în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, şi că a făgăduit că va fi împreună cu primitorii tainelor Lui, până la sfârşitul veacului.

A Născătoarei:

Cu ucenicii împreună te-ai bucurat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, căci ai văzut pe Hristos înviat din mormânt a treia zi, precum a zis. Şi lor S-a arătat, învăţându-i şi arătându-le cele mai bune; şi poruncindu-le să boteze în Tatăl, în Fiul şi în Duhul, ca să ne încredinţăm de scularea Lui, şi să te mărim pe tine, Fecioară.

Stihira Evangheliei, gl. 1

În Munte mergând pentru înălţarea cea de pe pământ, înaintea ucenicilor a stătut Domnul, iar ei închinându-se Lui şi primind puterea de a învăţa pretutindeni, în toată lumea au fost trimişi să propovăduiască Învierea cea din morţi şi Înalţarea Sa la ceruri; şi nemincinos a făgăduit că va fi împreună cu ei în veci, Hristos-Dumnezeu şi Mântuitorul sufletelor noastre.

LUMINÂNDA 2

Piatra văzându-o răsturnată, mironosiţele se bucurau că au văzut un tânăr şezând în mormânt şi acela le-a zis: „Iată, Hristos S-a sculat! Spuneţi ucenicilor şi lui Petru: Mergeţi mai înainte în Muntele Galileiei; acolo se va arăta vouă precum a spus mai înainte prietenilor”.

A Născătoarei:

Îngerul, mai înainte de zămislirea Ta, Hristoase, a spus Fecioarei: „Bucură-te!” şi tot îngerul a răsturnat piatra mormântului Tău. Căci atunci, în locul întristării, semene de negrăită bucurie a adus; iar acum, în locul morţii, pe Tine, Dătătorul de viaţă, propovăduindu-te şi mărindu-te, a vestit femeilor şi prietenilor învierea.

Stihira Evangheliei, gl. 2

Femeile cele împreună cu Maria cu miresme venind şi, neprincepându-se cum să-şi împlinească dorirea, li s-a arătat piatra răsturnată şi un dumnezeiesc tânăr, potolind tulburarea sufletelor lor. Că a zis: „S-a sculat Iisus Domnul! Pentru aceasta, vestiţi propovăduitorilor Lui ucenici să meargă în Galieia şi-L vor vedea pe El înviat din morţi, ca pe Dătătorul de viaţă şi Domnul”.

LUMINÂNDA 3

Nimeni să nu fie necredincios că Hristos S-a sculat; căci S-a arătat Mariei apoi a fost văzut de cei ce mergeau spre sat. Şi ucenicilor celor unsprezece, pe când şedeau la masă, iarăşi S-a arătat; pe care, trimiţându-i să boteze, S-a înălţat la ceruri, de unde se pogorî-Se ca să întărească propovăduirea cu mulţime de semne.

A Născătoarei:

Soare, Care ai răsărit astăzi din mormânt ca un Mire din cămară, şi iadul l-ai prădat şi moartea ai zdrobit-o, pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut, trimite-ne nouă lumina care luminează inimile şi sufletele; lumina care îndreptează pe toţi să umble pe cărările poruncilor Tale şi în căile păcii.

Stihira Evangheliei, gl. 3

Mariei Magdalena, care a vestit învierea din morţi şi arătarea Mântuitorului, necrezându-i ucenicii, au fost mustraţi pentru învârtăşoarea inimii; dar, fiind înarmaţi cu semne şi minuni, la propovăduire au fost trimişi. Şi Tu, Doamne, la Începătorul Luminii, Tatăl, Te-ai înălţat; iar ei au propovăduit pretutindeni Cuvântul, cu minuni încredinţându-L. Pentru aceasta, luminându-ne printr-înşii, slăvim Învierea Ta cea din morţi, Iubitorule de oameni, Doamne.

LUMINÂNDA 4

Cu fapte bune luminându-ne, să vedem pe bărbaţii cei ce, în haine strălucitoare, la mormântul cel de viaţă purtător, s-au arătat mironosiţelor care-şi plecau faţa la pământ! Învierea Celui ce stăpâneşte cerul să o vedem şi spre Viaţă, la mormânt să alergăm cu Petru; şi, minunându-ne de ceea ce s-a făcut, să rămânem ca să vedem pe Hristos.

A Născătoarei:

Zicând: Bucuraţi-vă!, schimbata-i întristarea strămoşilor, Doamne, aducând în loc bucuria scularii Tale în lume. Deci, pentru ceea ce Te-a născut pe Tine, Dătătorule de viaţă, care luminezi inimile, trimite-ne lumina îndurărilor Tale, ca să strigăm Ţie: Iubitorule de oameni, Dumnezeule-Omule, slavă scularii Tale!

Stihira Evangheliei, gl. 4

Dimineaţă adâncă fiind, femeile au venit la mormântul Tău, Hristoase, dar n-au aflat trupul pe care doreau să-l ungă. Pentru aceasta, fiind nedumerite, cei ce le-au stătut înainte în haine strălucitoare le-au zis: „Ce căutaţi pe Cel viu printre cei morţi? S-a sculat, precum a zis mai înainte! De ce nu vă aduceţi aminte de cuvintele Lui?" Iar ele crezând, au propovăduit cele văzute ucenicilor, dar ei fiind încă zăbavnici, bunele-vestiri le-au părut vorbe deşarte; atunci Petru a alergat şi, văzând, a slăvit întru sine minunile Tale.

LUMINÂNDA 5

Hristos, Viaţa şi Calea, din morţi sculându-Se, împreună cu Luca şi cu Cleopa a călătorit; de care a şi fost recunoscut în Emaus, frângând pâinea; căci sufletele şi inimile lor erau aprinse, când le grăia pe cale şi le tâlcuia din Scripturi despre patima Sa. Deci cu ei să strigăm: S-a sculat şi S-a arătat şi lui Petru!

A Născătoarei:

Laud mila Ta cea nemăsurată, Făcătorul meu; că pe Tine Însuţi Te-ai golit, ca să poţi să mântuieşti firea omenească cea înrăutăţită. Şi, Dumnezeu fiind, din Curată-Prunca lui Dumnezeu, ai răbdat a Te face precum sunt eu şi până la iad a Te pogorî, vrând să mă mântuieşti pe mine pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut, Stăpâne, întru tot îndurate.

Stihira Evangheliei, gl. 5

O, preaînţelepte judecăţile Tale, Hristoase! Cum lui Petru, doar prin giulgiuri i-ai dat să cunoască învierea Ta? Şi cu Luca şi cu Cleopa împreună-călătorind vorbeai; dar vorbind, nu îndată Te-ai descoperit lor; pentru aceasta, ai şi fost întrebat, ca şi cum ai fi fost un străin în Ierusalim şi n-ai fi ştiut de sfârşitul sfaturilor lor. Dar, ca Unul care pe toate spre folosul zidirii le orânduieşti şi proorociile cele despre Tine le-ai tâlcuit, când ai binecuvântat pâinea, ai fost recunoscut de dânşii, căci inimile lor şi mai înainte de aceasta erau aprinse spre a Te cunoaşte. Şi, iată, au propovăduit desluşit ucenicilor adunaţi învierea Ta, prin care miluieşte-ne pe noi.

LUMINÂNDA 6

Arătând că eşti om, Mântuitorule, după fiinţă, înviind din mormânt, stând în mijloc, din mâncare Te-ai împărtăşit şi ai învăţat botezul pocăinţei. Şi îndată te-ai înălţat la cerescul Părinte şi ucenicilor ai făgăduit că vei trimite pe Mângâietorul; Cel ce eşti Dumnezeu adevărat, Dumnezeule-Omule, slavă scultării Tale!

A Născătoarei:

Făcătorul făpturii şi Dumnezeul tuturor, trup omenesc a luat din preacurate sângiurile tale, Preasfântă Fecioară; şi toată firea cea înrăită a înnoit-o, lăsându-te după naştere ca şi mai înainte de naştere. Pentru aceasta, pe tine toţi cu credinţă te lăudăm, strigând: Bucură-te, Stăpâna lumii!

Stihira Evangheliei, gl. 6

Cu adevărat Tu eşti, Hristoase, pacea pentru oamenii lui Dumnezeu; pacea Ta dându-o după sculare ucenicilor, i-ai înspăimântat pe dânşii, părându-li-se că văd duh. Dar ai potolit tulburarea sufletelor lor, arătându-le mâinile şi picioarele Tale; şi încă necrezând ei, prin părtăşia la mâncare şi prin amintirea învăţăturilor le-ai deschis lor mintea ca să înţeleagă Scripturile; şi părinteasca făgăduinţă lăsându-le şi binecuvântându-i pe dânşii, Te-ai înălţat la cer. Pentru aceasta, împreună cu dânşii ne închinăm Ţie, Doamne, slavă Ţie.

LUMINÂNDA 7

Vestind Maria că au luat pe Domnul, alergat-au la mormânt Simon Petru şi un ucenicul iubit al lui Hristos, şi ajungând cei doi, au aflat giulgiurile înăuntru singure zăcând, iar mahrama capului era osebită de ele. Pentru aceasta, iarăşi au tăcut, până ce au văzut pe Hristos.

A Născătoarei:

Mari şi minunate lucruri ai făcut pentru mine, Hristoase al meu, mult-Milostive; că din Fecioară prunc Te-ai născut, în chip de negrăit; şi, Cruce ai primit şi moarte răbdând, ai înviat întru slavă şi firea noastră ai liberat-o din moarte. Slavă, Hristoase, strălucirii Tale, slavă puterii Tale!

Stihira Evangheliei, gl. 7

Iată întuneric şi dimineaţă! Deci ce stai la mormânt, Marie, şi mai mult întuneric având în minte? Pentru ce întrebi: Unde a fost pus Iisus? Deci vezi pe ucenicii care împreună-aleargă, cum prin giulgiuri şi prin mahramă şi-au dat seama de înviere şi şi-au adus aminte de Scriptura cea despre aceasta. Cu ei şi prin ei şi noi crezând, Te lăudăm pe Tine, Dătătorule de viaţă, Hristoase.

LUMINÂNDA 8

Doi îngeri văzând înăuntru mormântului, Maria s-a spăimântat, iar pe Hristos necunoscându-L, ca pe un grădinar Îl întreba: Domnule, unde ai pus trupul Iisusului meu? Apoi, cunoscându-L după vorbire că era Însuşi Mântuitorul, a auzut: „Nu te atinge de mine! La Tatăl mă duc!, spune fraţilor mei”.

A Născătoarei:

Pe Unul din Treime L-ai născut, Fecioară, în chip de negrăit: îndoit în fire şi în lucrare fiind, dar unul în ipostas; deci pe Acesta roagă-L pururi, pentru cei ce se închină tie cu credinţă, ca să fie izbăviţi de toată asuprirea vrăjmaşului; că toţi acum la tine scăpăm, Stăpână de Dumnezeu Născătoare.

Stihira Evangheliei, gl. 8

Lacrimile Mariei nu în zădar s-au vărsat fierbinte; că iată s-a învrednicit de învăţăturile îngereşti şi de vederea Ta, O, Iisuse! Dar cugeta încă lucruri pământeşti, ca o femeie neputincioasă; pentru aceasta a şi fost oprită să se atingă de Tine, Hristoase. Dar, totuşi, propovăduitoare a fost trimisă ucenicilor Tăi, cărora bunele-vestiri le-a spus, vestindu-le suirea la moştenirea părintească. Cu ea învredniceşte-ne şi pe noi de arătarea Ta, Stăpâne Doamne.

LUMINÂNDA 9

Încuiate fiind uşile, Stăpâne, când ai intrat ai umplut pe apostoli de Duhul cel Preasfânt, cu pace insuflându-i şi dându-le a lega şi a dezlega păcatele. Şi după opt zile coasta Ta şi mâinile ai arătat lui Toma, cu care strigăm: Domnul şi Dumnezeu Tu eşti!

A Născătoarei:

Pe Fiul tău, când L-ai văzut înviat a treia zi, dumnezeiască Mireasă, Preasfântă Fecioară, ai lepădat toată mâhnirea pe care, ca o Maică, ai îndurat-o, când L-ai văzut pătimind. Şi, de bucurie umplându-te, cu ucenicii Lui cinstindu-L, Îl lauzi pe El. Pentru aceasta, pe cei ce te propovăduiesc pe tine Născătoare de Dumnezeu, acum mântuieşte-i.

Stihira Evangheliei, gl. 5

Ca întru anii cei de apoi, fiind seara, în prima zi a săptămânii, stătut-ai înaintea ucenicilor, Hristoase, şi, intrând minunat prin uşile încuiate, ai adeverit minunea învierii Tale celei din morţi; şi ai umplut de bucurie pe ucenici, şi Duh Sfânt le-ai dat lor, şi puterea iertării păcatelor le-ai împărţit; şi pe Toma nu l-ai lăsat să se afunde în valul necredinţei. Pentru aceasta, dă-ne şi nouă cunoştinţa adevărată şi iertare de greşeli, Milostive Doamne.

LUMINÂNDA 10

Marea Tiberiadei, pe Natanael şi pe Petru, împreună cu fiii lui Zevedei şi cu alţi doi şi cu Toma, îi avea la pescuire. Şi ei, după porunca lui Hristos, de-a dreapta aruncând mrejele, au scos mulţime de peşti. Atunci Petru cunoscându-L, a înotat către Dânsul, iar El a treia oară arătându-Se, le-a dat pâine şi peşte pe cărbuni.

A Născătoarei:

Pe Domnul, care a înviat a treia zi din mormânt, roagă-L Fecioară, pentru cei ce te laudă şi cu dragoste te fericesc; că pe tine te avem toţi liman de

mântuire şi mijlocitoare către Dânsul; că moştenirea ta şi robii tăi suntem, Născătoare de Dumnezeu, şi spre a ta ocrotire toţi năzuim.

Stihira Evangheliei, gl. 6

După pogorârea în iad şi învierea din morţi, întristându-se ucenicii pentru despărţirea de Tine, Hristoase, la luntre şi mreji s-au întors, dar peşti nu prindeau. Dar Tu, Mântuitorule, arătându-Te ca un Stăpân al tuturor, ai poruncit să arunce mrejele de-a dreapta; şi îndată cuvântul faptă s-a făcut, şi mulţime multă de peşti şi cină minunată la ţărm; din care împărtăşindu-se atunci ucenicii Tăi, învredniceşte-ne şi pe noi să ne desfătăm acum cu gândul, Iubitorule de oameni, Doamne.

LUMINÂNDA 11

După dumnezeiasca sculare, de trei ori întrebându-l Domnul pe Petru: Mă iubeşti?, l-a pus peste oile Sale mai mare păstor; iar acesta, văzând pe cel pe care-l iubea Iisus, mergând după Dânsul, a întrebat pe Stăpânul: „Dar ce cu acesta ce va fi”? Iar Iisus i-a răspuns: „De voi vrea să rămână până ce voi veni iarăşi, ce-ţi este ţie, prietene Petre”?

A Născătoarei:

O, înfricoşătoare taină! O, preastrăină minune! Prin moarte, moartea cu totul s-a zdrobit. Deci, cine nu Te va lăuda pe Tine şi cine nu se va închina învierii Tale, Cuvântule, şi Născătoarei de Dumnezeu, ceea ce întru curăţie Te-a născut pe Tine cu trup? Pentru ale cărei rugăciuni, izbăveşte-i pe toţi de gheena.

Stihira Evangheliei, gl. 8

Arătându-Te pe Tine ucenicilor Tăi, Mântuitorule, după înviere, lui Simon, spre răsplătirea dragostei i-ai dat păstorirea oilor, adică grija de ale paşte pe ele. Pentru aceasta, i-ai şi zis: „Dacă mă iubeşti, Petre, paşte mieluşeii Mei, paşte oile Mele”. Iar el, arătându-şi îndată iubirea prietenească, despre celălalt ucenic a întrebat. Cu ale lor rugăciuni, Hristoase, turma Ta păzeşte-o de lupii cei ce o răpesc pe ea.